

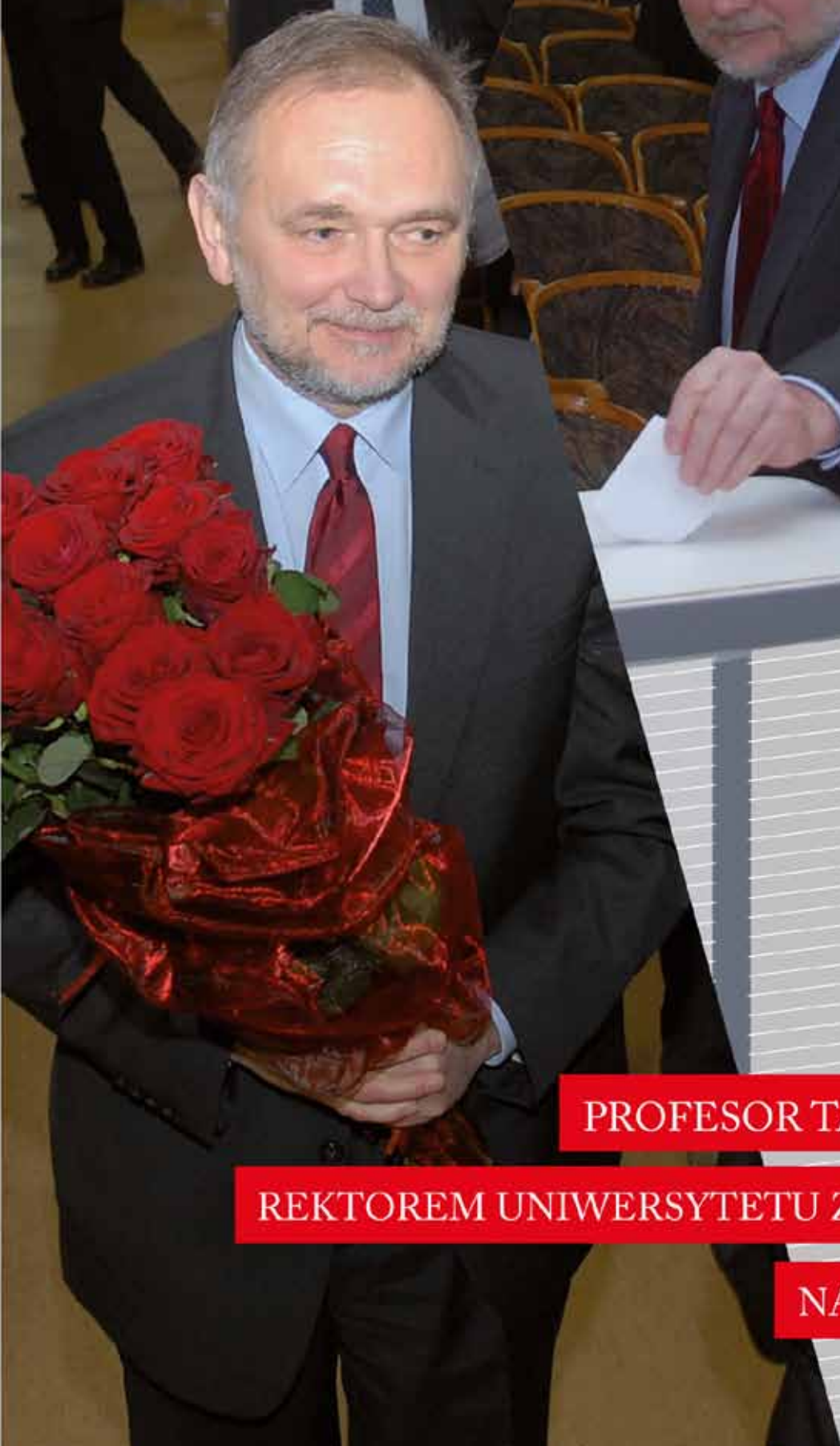
UNIWERSYTET ZIELONOGÓRSKI

4/5 (196-197)

ZIELONA GÓRA kwiecień/maj 2012

MIESIĘCZNIK SPOŁECZNOŚCI AKADEMICKIEJ

ISSN 1644-7867

PROFESOR TADEUSZ KUCZYŃSKI

REKTOREM UNIWERSYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO

NA KADENCJĘ 2012-2016

FN 2012 EKOLOGIA!!!

2 SOBOTA 9.00-18.30 czerwca

- Wycieczki EKO-busami:
- Park Muzakowski
- Muzeum Bociana Białego
- Muzeum tkli

4 PONIEDZIAŁEK 9.00-15.00 czerwca

WYDZIAŁY ZAPRASZAJĄ

- "Energy harvesting" - czyli prąd z niczego
- Prasia szkoła latania
- Niecodzienne zwykłe prawa fizyki
- Epidemie w średniowieczu
- Bob urbanista
- Eiffel ze śmieci
- Co nikel ma wspólnego ze zdrowiem człowieka i czy tak bardzo szkodzi?

3 NIEDZIELA 12.00-17.00 czerwca

- Słoń indyjski, nosorożec biały - niepewna przyszłość
- Fizyczne przedszkole
- Ekohistoria
- Kosmiczne śmieci
- Recykling filozofii
- Chatka dla Puchatka
- Czysta energia - zielone projekty LAPOL
- Ekologia dla dzieci
- Jak ze starego radia zrobić wizytówkę?
- Zielona matematyka

- a ponadto w Zielonogórskim Ogrodzie Botanicznym:
- EKO-piknik (12.00-16.00)
- Uczta Filozofów (od 19.00)

... i wiele innych atrakcji

ZAPRASZAMY
na DEPTAK,
na WYDZIAŁY
i do
OGRODU
BOTANICZNEGO

PATRONAT HONOROWY:

PARTNERZY:

WSPÓLORGANIZATORZY:

PATRONAT MEDIALNY:

FESTIWAL NAUKI
ZIELONA GÓRA 2012

2-4
czerwca

ORGANIZATOR
Uniwersytet
Zielonogórski

Już po raz dziewiąty mam zaszczyt zaprosić do uczestnictwa w Festiwalu Nauki organizowanym przez Uniwersytet Zielonogórski. Impreza ta jest przygotowywana z myślą o mieszkańcach naszego miasta i regionu i adresowana do wszystkich, niezależnie od wieku czy wykształcenia. Jest to niepowtarzalna okazja do uczestnictwa w eksperymentach naukowych, wykładach i dyskusjach. W tym roku przygotowaliśmy wiele niezwykłych atrakcji. Zapraszam w niedzielę na zielonogórski deptak, a w poniedziałek w mury Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Rektor
prof. dr hab. Czesław Osękowski

EKOLOGIA!!!

REDAKTOR NACZELNA
Ewa Sapeńko

WSPÓLPRACA

Anetta Barska, Tomasz Belica, Piotr Bubacz, Marek Dankowski, Renata Grochowalska, Magdalena Grycuk, Katarzyna Jans-Subsar, Sławek Janusz, Pola Kuleczka, Katarzyna Kwiecień-Długosz, Alicja Lewicka-Szczegółka, Magdalena Steciąg, Anna Urbańska, Janina Wallis

PROJEKT GRAFICZNY/OKŁADKA
Lucyna Andrzejewska

ŁAMANIE KOMPUTEROWE
Lucyna Andrzejewska

WYDANIE INTERNETOWE
<http://www.uz.zgora.pl/miesiecznikUZ.html>
opr. Krzysztof Jarosiński

ZDJĘCIA
Kazimierz Adamczewski, Mamert Janion

Wyrażone opinie są osobistymi przekonaniami autorów i nie zawsze są zgodne ze stanowiskiem kolegium, zespołu redakcyjnego i kierownictwa uczelni. Zaczęliśmy do wypowiedzi polemicznych. Redakcja zastrzega sobie prawo nadawania tekstom własnych tytułów, ich skracania i adiacji; materiałów nie zamówionych nie zwracamy. Za zamieszczone informacje odpowiedzialność ponoszą ich autorzy.

Oddano do druku w maju 2012 r.

Nakład: 800 egz.

Druk: Zakład Poligrafii Uniwersytetu Zielonogórskiego

w numerze: <<

EWA SAPEŃKO / Wybory 2012	
Nowy Rektor Uniwersytetu Zielonogórskiego - prof. dr hab. inż. Tadeusz Kuczyński	4
Nowe Władze na wydziałach	5
Magdalena Grycuk / Z obrad Senatu	6
Magdalena Grycuk / Zarządzenia JM Rektora	9
EWA SAPEŃKO / „Diamentowe“ studentki	10
EWA SAPEŃKO / Festiwal Nauki Zielona Góra 2012	11
Prof. dr hab. inż. Marian Piotr Kaźmierowski - sylwetka	12
EWA SAPEŃKO / Jubileusz prof. dr. hab. Janusza Matkowskiego	14
Chciałem zostać piłkarzem	
rozmowa EWA SAPEŃKO z prof. JANUSZEM MATKOWSKIM	15
MIROSLAW R. DUDEK, ANDRZEJ DRZEWIŃSKI / Co nowego u fizyków?	
Habilitacja dr. JAROSŁAWA PISKORSKIEGO	18
MAREK SAWERWAIN / Dwie dekady Instytutu Sterowania i Systemów Informatycznych	20
LESZEK JERZAK / 5-lecie Wydziału Nauk Biologicznych	23
GRZEGORZ GABRYŚ / Wspomnienie o Profesorze Władysławie Strojnym	24
BARBARA KRZESZEWSKA-ZMYŚLONY / Centrum Kultury i Języka Niemieckiego - 15 lat instnienia	29
EWA SAPEŃKO / Nasz bachusik - UZetikus!	31
MAGDALENA STECIĄG / Bachusik	31

Wiadomości wydziałowe

Wydział Artystyczny	33
Wydział Ekonomii i Zarządzania	38
Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji	41
Wydział Humanistyczny	43
Wydział Inżynierii Łądowej i Środowiska	47
Wydział Mechaniczny	52
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu	54
Pion Prrektora ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą	
Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii	59
MONIKA RUTKOWSKA / Biuro karier	60
KAMIL MIŁKOWSKI / Targi Pracy	61
Program Festiwalu Nauki Zielona Góra 2012	62
EWA POPIŁKA / Nowości wydawnicze	69

21 marca 144. elektorów wybrało rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego na kadencję 2012-2016. Po głosowaniu w drugiej turze został nim prof. dr hab. inż. Tadeusz Kuczyński.

Po posiedzeniu indykatyjnym Kolegium Elektorów, w wyścigu do rektorskiego fotela pozostało 4 kandydatów. Już w pierwszej turze głosowania prof. Tadeusz Kuczyński otrzymał najwięcej głosów - 53, następnie, w kolejności byli: prof. Wojciech Strzyżewski - 49 głosów, prof. Józef Korbicz 22 głosy i prof. Zbigniew Izdebski 19 głosów. Zgodnie z regulaminem wyborczym do drugiej tury przeszło dwóch kandydatów z największą liczbą głosów.

Druga tura wyborów odbyła się, po krótkiej przerwie, jeszcze tego samego dnia. Wynik tego głosowania dał zwycięstwo prof. Tadeuszowi Kuczyńskiemu - 84 głosy. Prof. Wojciech Strzyżewski otrzymał głosów 37. 21. elektorów oddało głos bez wskazania żadnego z kandydatów.

Tydzień później odbyły się wybory prorektorów. Wszystkie kandydatury, wysunięte przez rektora-elektę, przeszły znaczącą przewagą głosów. I tak w kadencji 2012-2016 prorektorami będą:

- > prof. dr hab. inż. Magdalena Graczyk - prorektor ds. jakości kształcenia,
- > prof. dr hab. Janusz Gil - prorektor ds. nauki i współpracy z zagranicą,
- > dr hab. inż. Andrzej Pieczyński, prof. UZ - prorektor ds. rozwoju,
- > prof. dr hab. Wojciech Strzyżewski - prorektor ds. studenckich.

esa

NOWY REKTOR UNIwersytetu ZIELONOGÓR- SKIEGO

PROF. DR HAB. INŻ. TADEUSZ
KUCZYŃSKI

Tadeusz Kuczyński ukończył Wydział Budownictwa Politechniki Wrocławskiej w 1976 r., a w 2003 r. uzyskał tytuł profesora. Aktualnie pełni funkcję prorektora ds. nauki i współpracy z zagranicą Uniwersytetu Zielonogórskiego.

- > W latach 1994-2010 - członek Zarządu II Sekcji Technicznej (Budownictwa Rolniczego) Międzynarodowej Organizacji Inżynierii Rolniczej (CIGR).
- > W latach 2001-2004 - przedstawiciel Polski w Programie AFANET - SOCRATES w zakresie nauczania bioetyki zwierząt; od 2003 r. udział w Komitecie Koordynującym Programu.
- > Od 2004 r. - udział w Komitecie Koordynującym Programu "Redefining the curricula for the multifunctional rural environment - agriculture, forestry and the rural society" (MRENet); także koordynator Grupy Roboczej WP2a Development of curricula which address the expectations of society - Ethics.
- > Od 2002 r. - praca w Komitecie Programowym Sieci Naukowej AGRORISK (Eliminowanie rolniczych zagrożeń zdrowia i środowiska).
- > W latach 2003-2008 - ekspert w grupach roboczych działających w ramach UNECE CLRTAP TFEIP "Expert Group on Ammonia Abatement" oraz "Expert Panel on Agricultural Emissions".

- > Od 2005 r. - ekspert w zakresie energii i środowiska Krajowego Związku Pracodawców - Producentów Trzody Chlewnej.
- > Od lipca 2007 r. - ekspert Podkomisji Sejmowej do spraw rozpatrywania projektu ustawy *O instrumentach wspomagających redukcję emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji*.
- > Od marca 2008 r. - udział w grupie Task Force Reactive Nitrogen (TFRN-2).
- > Od lutego 2009 r. - udział w UNECE CLRTAP TFEIP Expert Panel on Mitigation of Agricultural Nitrogen.
- > Od grudnia 2008 r. - udział w Standing Committee on Agricultural Research (SCAR) Collaborative Working Group on Agriculture and Energy.
- > Od października 2008 r. - przedstawiciel polskich NGO w pracach w Sewilli nad modyfikacją dokumentu BREF dotyczącego intensywnej produkcji trzody chlewnej i drobiu.

- > Od lipca 2007 r. do kwietnia 2010 r. - członek Rady Naukowej Instytutu Budownictwa, Mechanizacji i Elektryfikacji Rolnictwa w Warszawie.
- > Od 2004 r. do 2008 r. - przedstawiciel Uniwersytetu Zielonogórskiego w Komitecie Sterującym, a od 2008 r. w Komitecie Zarządzającym 6 polskich uczelni (oprócz UZ są to Politechniki: Gdańska, Śląska, Wrocławska, Krakowska i Akademia Górniczo Hutnicza) oraz Electricite de France (EDF)-Polska i EDF Research and Development.
- > Od czerwca 2007 r. do grudnia 2008 r. - prezes Zielonogórskiego Stowarzyszenia na Rzecz Rozwoju Energii Odnawialnej.
- > W latach 2006-2008 - współkoordynator projektu Innowacyjność podejmowanych działań w obszarze odnawialnych źródeł energii - projekt realizowany przez Uniwersytet Zielonogórski, współfinansowany przez UE w ramach EFS, priorytet II.
- > W latach 2009-2011 - kierownik grupy zadań badawczych Projektu celowego: Miejski Budynek Jutra 2030, współfinansowanego ze środków Ministerstwa Nauki

- i Szkolnictwa Wyższego (nr 6 ZR6 2009 C/07319).
- > Od 1 października 2010 r. - udział w trzech zadaniach Programu strategicznego NCBiR: Zintegrowany system zmniejszenia eksploatacyjnej energochłonności budynków w tym koordynator zadania badawczego nr 6: Analiza wymagań technicznych i eksploatacyjnych dla budynków przy zasilaniu ze scentralizowanych źródeł ciepła na kwotę 4 mln zł.
- > Od lutego 2012 r. - współkoordynator, wraz z dr hab. inż. Grzegorzem Benyskiem, projektu Zielona Energia, realizowanego przez Uniwersytet Zielonogórski i Brandenburski Uniwersytet Techniczny w Cottbus na kwotę ok. 1,1 mln Euro.

Profesor T. Kuczyński jest autorem monografii i licznych artykułów z zakresu emisji zanieczyszczeń (głównie związków azotu) i ich wpływu na środowisko, efektywnego kształtowania mikroklimatu w budynkach inwentarskich, inżynierii odnawialnych źródeł energii, etyki środowiska, w tym środowiska zurbanizowanego.

esa

NOWE WŁADZE NA WYDZIAŁACH

WYDZIAŁ ARTYSTYCZNY	
Dziekan	prof. Piotr Szurek
Prodziekan	kw. I st. Bartłomiej Stankowiak
WYDZIAŁ EKONOMII I ZARZĄDZANIA	
Dziekan	prof. dr hab. inż. Janina Stankiewicz
Prodziekan ds. jakości kształcenia	dr inż. Krzysztof Witkowski
Prodziekan ds. studenckich	dr inż. Piotr Kułyk
WYDZIAŁ ELEKTROTECHNIKI, INFORMATYKI I TELEKOMUNIKACJI	
Dziekan	dr hab. inż. Andrzej Obuchowicz, prof. UZ
Prodziekan ds. jakości kształcenia	dr hab. inż. Andrei Karatkevich
Prodziekan ds. rozwoju	dr inż. Jacek Rusiński
WYDZIAŁ FIZYKI I ASTRONOMII	
Dziekan	prof. dr hab. Giorgi Melikidze
Prodziekan	prof. dr hab. Andrzej Drzewiński
WYDZIAŁ HUMANISTYCZNY	
Dziekan	dr hab. Sławomir Kufel, prof. UZ
Prodziekan ds. nauki i jakości kształcenia	dr hab. Joanna Karczewska, prof. UZ
Prodziekan ds. studenckich	dr hab. Bernadetta Nitschke, prof. UZ

WYDZIAŁ INŻYNIERII LĄDOWEJ I ŚRODOWISKA	
Dziekan	dr hab. inż. Jakub Marcinowski, prof. UZ
prodziekan ds. nauki	dr hab. inż. Andrzej Greinert, prof. UZ
prodziekan ds. studenckich	dr hab. Marlena Piontek, prof. UZ
WYDZIAŁ MATEMATYKI, INFORMATYKI I EKONOMETRII	
Dziekan	dr hab. Longin Rybiński, prof. UZ
Prodziekan ds. nauki	prof. dr hab. Marian Nowak
Prodziekan ds. studenckich	dr Robert Dylewski
WYDZIAŁ MECHANICZNY	
Dziekan	dr hab. inż. Sławomir Kłos, prof. UZ
Prodziekan ds. nauki	dr hab. inż. Jerzy Mutwil, prof. UZ
Prodziekan ds. studenckich	dr inż. Dariusz Michalski
WYDZIAŁ NAUK BIOLOGICZNYCH	
Dziekan	prof. dr hab. Leszek Jerzak
Prodziekan ds. nauki	prof. dr hab. Beata Gabryś
Prodziekan ds. dydaktyki	dr Artur Wandycz
WYDZIAŁ PEDAGOGIKI SOCJOLOGII I NAUK O ZDROWIU	
Dziekan	dr hab. Ewa Narkiewicz-Niedbałec, prof. UZ
Prodziekan ds. kształcenia	dr hab. Grażyna Gajewska, prof. UZ
Prodziekan ds. organizacji i rozwoju	dr hab. Marek Furmanek, prof. UZ
Prodziekan ds. studenckich	dr Ewa Skorupka

esa

Z OBRAD SENATU

» Senat na zwyczajnym posiedzeniu w dniu 29.02.2012 r. podjął następujące uchwały:

- > **Nr 485** w sprawie zmiany uchwały nr 451 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie przyjęcia Systemu zarządzania gospodarką finansową Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Senat zmienił załącznik nr 1 w Systemie zarządzania gospodarką finansową Uniwersytetu Zielonogórskiego, przyjętym uchwałą nr 451 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie przyjęcia Systemu zarządzania gospodarką finansową Uniwersytetu Zielonogórskiego, w sposób określony w załączniku do uchwały.

- > **Nr 486** w sprawie przyjęcia prowizorium planu remontów w domach studenckich w ramach Funduszu Pomocy Materialnej dla studentów i doktorantów Uniwersytetu Zielonogórskiego na rok 2012.

Senat przyjął prowizorium planu remontów w domach studenckich w ramach Funduszu Pomocy Materialnej dla studentów i doktorantów Uniwersytetu Zielonogórskiego na rok 2012, stanowiące załącznik do uchwały.

- > **Nr 487** w sprawie przyjęcia prowizorium planu remontów obiektów dydaktycznych Uniwersytetu Zielonogórskiego na rok 2012

Senat przyjął prowizorium planu remontów obiektów dydaktycznych Uniwersytetu Zielonogórskiego na rok 2012, stanowiące załącznik do uchwały.

- > **Nr 488** w sprawie zmiany uchwały nr 453 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie warunków zatrudniania oraz zasad nawiązywania i rozwiązywania stosunku pracy z nauczycielami akademickimi na Uniwersytecie Zielonogórskim oraz wprowadzające tekst jednolity uchwały.

Senat wprowadził zmiany w uchwale Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego nr 453 z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie warunków zatrudniania oraz zasad nawiązywania i rozwiązywania stosunku pracy z nauczycielami akademickimi na Uniwersytecie Zielonogórskim, stanowiący załącznik do uchwały.

- > **Nr 489** w sprawie zasad nawiązywania stosunku pracy z nauczycielami akademickimi zatrudnianymi na stanowisku profesora nadzwyczajnego na Uniwersytecie Zielonogórskim.

Senat uchwalił zasady nawiązywania stosunku pracy z nauczycielami akademickimi zatrudnianymi na stanowisku profesora nadzwyczajnego na Uniwersytecie Zielonogórskim. Z dniem wejścia w życie uchwały utraciła moc uchwała nr 213 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 28 lutego 2007 r. w sprawie zasad mianowania nauczycieli akademickich na stanowisku profesora nadzwyczajnego Uniwersytetu Zielonogórskiego (wraz z późniejszymi zmianami).

- > **Nr 490** w sprawie zasad nawiązywania stosunku pracy z nauczycielami akademickimi zatrudnianymi na stanowisku profesora zwyczajnego na Uniwersytecie Zielonogórskim.

Senat uchwalił zasady nawiązywania stosunku pracy z nauczycielami akademickimi zatrudnianymi na stanowisku profesora zwyczajnego na Uniwersytecie Zielonogórskim. Z dniem wejścia w życie uchwały utraciła moc uchwała nr 214 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 28 lutego 2007 r. w sprawie zasad mianowania na stanowisko profesora zwyczajnego w Uniwersytecie Zielonogórskim.

- > **Nr 491** w sprawie zasad nawiązywania stosunku pracy z nauczycielami akademickimi zatrudnianymi na Uniwersytecie Zielonogórskim na stanowisku starszego wykładowcy, wykładowcy oraz lektora lub instruktora.

Senat uchwalił zasady nawiązywania stosunku pracy z nauczycielami akademickimi zatrudnianymi na Uniwersytecie Zielonogórskim na stanowisku starszego wykładowcy, wykładowcy oraz lektora lub instruktora. Z dniem wejścia w życie uchwały utraciła moc uchwała nr 223 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 28 marca 2007 r. w sprawie zasad zatrudniania nauczycieli akademickich na Uniwersytecie Zielonogórskim na stanowisku starszego wykładowcy, wykładowcy oraz lektora lub instruktora.

- > **Nr 492** w sprawie wyrażenia zgody na przyjęcie dotacji ze środków finansowych Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Zielonej Górze.

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wyraził zgodę na przyjęcie dotacji ze środków finansowych Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Zielonej Górze na realizację zadania pn.: *Festiwal Nauki Zielona Góra'2012 pod hasłem „Ekologia!!!”*. Fundusz planuje dofinansowanie Festiwalu Nauki Zielona Góra' 2012 w formie dotacji na cele bieżące do kwoty 49.800 zł.

- > **Nr 493** w sprawie opinii dotyczącej zmian w strukturze organizacyjnej Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska.

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek Rady Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska dotyczący powołania w strukturze organizacyjnej Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska w Zakładzie Architektury i Urbanistyki Instytutu Budownictwa, następujących pracowni:

1. Pracowni Architektury,
2. Pracowni Urbanistyki,
3. Pracowni Sztuk Plastycznych.

- > **Nr 494** w sprawie zatwierdzenia zmiany regulaminu organizacyjnego Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska oraz wprowadzenia tekstu jednolitego regulaminu orga-

nizacyjnego Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska.

Senat zatwierdził następujące zmiany regulaminu organizacyjnego Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska:

- 1) zmieniono § 1 ust. 2, który otrzymał brzmienie:

„2. Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska prowadzi swoją działalność w oparciu o przepisy prawne zawarte w:

- a) Ustawie: Prawo o szkolnictwie wyższym z dnia 27 lipca 2005 roku (Dz. U. nr 164, poz. 1365 z p. zm.), zwanej dalej Ustawą,
- b) Statucie Uniwersytetu Zielonogórskiego, zwanym dalej Statutem, niniejszym Regulaminie oraz innych wewnętrznych aktach prawnych obowiązujących w Uniwersytecie Zielonogórskim.”;

- 2) zmieniono § 3 ust. 1, który otrzymał brzmienie:

„1. W skład Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska wchodzi następujące jednostki organizacyjne bezpośrednio podległe Dziekanowi Wydziału:

- a) jednostki administracyjne Wydziału:
  - 1) Sekretariat Wydziału,
  - 2) Dziekanat Wydziału;
- a) jednostki naukowo - dydaktyczne Wydziału:

A) Instytut Budownictwa :

- Zakład Architektury i Urbanistyki,
  - Pracownia Architektury,
  - Pracownia Urbanistyki,
  - Pracownia Sztuk Plastycznych,
- Zakład Budownictwa Ogólnego,
- Zakład Dróg i Mostów,
- Zakład Geotechniki i Geodezji,
- Zakład Konstrukcji Budowlanych,
- Zakład Mechaniki Budowli,
- Zakład Technologii i Organizacji Budownictwa,
- Laboratorium Instytutu Budownictwa:
  - Laboratorium Materiałów Budowlanych,
  - Pracownia Budownictwa Ogólnego,
  - Laboratorium Dróg i Mostów,
  - Laboratorium Geotechniki,
  - Pracownia Geodezji,
  - Laboratorium Konstrukcji Budowlanych,
  - Laboratorium Wytrzymałości Materiałów,
  - Laboratorium Komputerowe.

B) Instytut Inżynierii Środowiska

- Zakład Ekologii Stosowanej,
- Zakład Hydrologii i Geologii Stosowanej,
- Zakład Ochrony i Rekultywacji Gruntów,
- Zakład Sieci i Instalacji Sanitarnych z Pracownią Komputerową,
- Zakład Technologii Wody, Ścieków i Odpadów,
- Centralne Laboratorium Instytutu Inżynierii Środowiska.”;

- 3) zmieniono § 5 ust. 4 lit. b, który otrzymał brzmienie:

„b) nadzoruje sprawy związane z Krajowymi Ramami Kwalifikacji i transferem punktów ETCS,”;

- 4) zmieniono § 9 ust. 5, który otrzymał brzmienie:

„5. Przewodniczącym Rady Instytutu jest Dyrektor Instytutu.”;

- 5) skreślono § 9 ust. 6;

- 6) zmieniono § 10 ust. 3 lit. f, który otrzymał brzmienie:

„f) sporządzanie sprawozdań finansowych prac prowadzonych przez instytut,”;

7) zmieniono schemat organizacyjny Instytutu Inżynierii Środowiska oraz schemat organizacyjny Instytutu Budownictwa stanowiące załącznik nr 2 do Regulaminu Organizacyjnego Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska, w sposób określony w załączniku nr 1 do uchwały;

8) zmieniono § 3 ust. 6 załącznika nr 3 do Regulaminu Organizacyjnego Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska, który otrzymał brzmienie:

„6. Z przebiegu posiedzenia Rady Wydziału sporządza się protokół, który stanowi stwierdzenie przebiegu obrad.”;

9) zmieniono § 3 ust. 7 załącznika nr 3 do Regulaminu Organizacyjnego Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska, który otrzymał brzmienie:

„7. Każdy członek Rady Wydziału ma wgląd do protokołu. Wyciąg z protokołu zatwierdza Rada Wydziału na następnym posiedzeniu.”

Senat wprowadził tekst jednolity regulaminu organizacyjnego Inżynierii Lądowej i Środowiska, stanowiący załącznik nr 2 do uchwały.

- > **Nr 495** w sprawie utworzenia studiów podyplomowych.

Senat utworzył studia podyplomowe „Edukacja dla bezpieczeństwa” na Wydziale Humanistycznym i ustalił efekty kształcenia dla studiów podyplomowych, stanowiące załącznik do uchwały.

- > **Nr 496** w sprawie opinii dotyczącej utworzenia w strukturze organizacyjnej Parku Naukowo-Technologicznego jednostki administracyjnej „Biuro Realizacji Projektów Unijnych - Współpraca UZ-BTU w zakresie „zielonej energii”” do realizacji projektu współfinansowanego ze środków Programu Operacyjnego Współpracy Transgranicznej Polska (Województwo Lubuskie) - Brandenburgia 2007-2012 oraz zmiany regulaminu organizacyjnego Parku Naukowo-Technologicznego.

Senat wyraził pozytywną opinię w sprawie zmiany § 3 regulaminu organizacyjnego Parku Naukowo-Technologicznego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 100 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 29 kwietnia 2009 r. w sprawie opinii dotyczącej regulaminu organizacyjnego Parku Naukowo-Technologicznego, któremu nadano następujące brzmienie:

„§ 3

1. W strukturze PNT UZ działają następujące Centra:
  - 1) Centrum Budownictwa Zrównoważonego i Energii (CBZiE)
  - 2) Centrum Innowacji - „Technologie dla zdrowia człowieka” (TdZC)
  - 3) Centrum Technologii Informatycznych (CTI),
  - 4) Centrum Logistyczne Parku Naukowo - Technologicznego i Platformy na rzecz Nauki i Gospodarki.
2. W strukturze PNT UZ działa jednostka administracyjna do realizacji projektu Leonardo da Vinci „The EQF as a framework linking the different qualifications systems of production managers together”.
3. W strukturze PNT UZ działa jednostka administracyjna “Biuro Realizacji Projektów Unijnych - URBAN CREATIVE POLES (UCP)” do realizacji projektu URBAN CREATIVE POLES (UCP) współfinansowanego ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiej Wspólnoty Terytorialnej.

4. W strukturze PNT UZ działają jednostki administracyjne „Biuro Realizacji Projektów Unijnych - Współpraca UZ i BTU w zakresie „zielonej energii”” do projektu współfinansowanego ze środków Programu Operacyjnego Współpracy Transgranicznej Polska (Województwo Lubuskie) - Brandenburgia 2007-2013”.

» **Senat na zwyczajnym posiedzeniu w dniu 28.03.2012 r. podjął następujące uchwały:**

> **Nr 497 w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej regulaminu organizacyjnego Centrum Komputerowego.**

Senat wyraził negatywną opinię w sprawie regulaminu organizacyjnego Centrum Komputerowego wraz z następującymi załącznikami, stanowiącymi załączniki do uchwały:

- 1) załącznik nr 1 - Regulamin sieci komputerowej Uniwersytetu Zielonogórskiego,
- 2) załącznik nr 2 - Regulamin świadczenia usług internetowych i teleinformatycznych,
- 3) załącznik nr 3 - podstawowe zadania Działu Promocji,
- 4) załącznik nr 4 - podstawowe zadania Akademickiego Radia „Index”.

> **Nr 498 w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej zmiany regulaminu organizacyjnego Oficyny Wydawniczej oraz zasad działalności Oficyny Wydawniczej.**

Senat wyraził pozytywną opinię w sprawie następujących zmian w regulaminie organizacyjnym Oficyny Wydawniczej oraz zasadach działalności Oficyny Wydawniczej, stanowiących załącznik do uchwały nr 53 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 28 stycznia 2009 r. w sprawie opinii dotyczącej regulaminu organizacyjnego oraz zasad działalności Oficyny Wydawniczej:

- 1) zmieniono § 9 pkt 4, który otrzymał brzmienie: „Czas korekty autorskiej wynosi jeden miesiąc. W pracach zbiorowych, w uzasadnionych przypadkach, termin ten może być wydłużony do trzech miesięcy”;
- 2) dotychczasowy § 9 pkt 4 otrzymał numer 5;
- 3) zmieniono § 9 pkt 6, który otrzymał brzmienie: „Podręczniki i skrypty oraz czasopisma naukowe wydawane przez jednostki organizacyjne Uniwersytetu Zielonogórskiego realizowane są w pierwszej kolejności”;
- 4) dotychczasowy § 9 pkt 6 otrzymał numer 7;
- 5) zmieniono § 11 pkt 3, który otrzymał brzmienie: „Egzemplarze obowiązkowe (zgodnie z ustawą o obowiązkowych egzemplarzach bibliotecznych ISBN) - 19 egz. oraz 8 egz. dla Pedagogicznej Biblioteki Wojewódzkiej im. Marii Grzegorzewskiej w Zielonej Górze”.

Senat wprowadził tekst jednolity regulaminu organizacyjnego Oficyny Wydawniczej oraz zasad działalności Oficyny Wydawniczej, uwzględniający wskazane wyżej zmiany, stanowiący załącznik do uchwały.

> **Nr 499 w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej regulaminu organizacyjnego Biblioteki Uniwersytetu Zielonogórskiego.**

Senat pozytywnie zaopiniował regulamin organizacyjny Biblioteki Uniwersytetu Zielonogórskiego, zaopiniowany przez radę biblioteczną, stanowiący załącznik do uchwały. Senat postanowił, że traci moc uchwała nr 228

Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 28 marca 2007 r. w sprawie uchwalenia regulaminu Biblioteki Uniwersyteckiej.

> **Nr 500 w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej rozwiązania stosunku pracy z nauczycielem akademickim mianowanym na czas nieokreślony.**

Senat wyraził pozytywną opinię dotyczącą rozwiązania stosunku pracy z mgr Magdaleną Jaworską - nauczycielem akademickim mianowanym na czas nieokreślony, na podstawie art. 125 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym oraz § 202 ust. 3 Statutu Uniwersytetu Zielonogórskiego przyjętego uchwałą nr 419 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 28.09.2011 r. w związku z § 121 ust. 3 i § 205 ust. 3 Statutu Uniwersytetu Zielonogórskiego przyjętego uchwałą nr 111 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 31.05.2006 r.

> **Nr 501 w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej wniosku o przyznanie nagrody Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego.**

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek o przyznanie prof. dr. hab. Andrzejowi Maciejewskiemu nagrody indywidualnej Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za całokształt dorobku.

> **Nr 502 w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej wniosku o przyznanie nagrody Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego.**

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek o przyznanie prof. dr. hab. inż. Marianowi Adamskiemu nagrody indywidualnej Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za całokształt dorobku.

> **Nr 503 wyrażenia zgody na zaciągnięcie kredytu obrotowego w rachunku bieżącym.**

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wyraził zgodę na zawarcie z Bankiem, wyłonionym w drodze postępowania przetargowego, umowy o udzielenie i obsługę kredytu obrotowego w rachunku bieżącym w wysokości 5.000.000,00 PLN na okres 24 miesięcy, z przeznaczeniem na finansowanie działalności bieżącej uczelni.

Senat upoważnił Rektora do podpisania wyżej wymienionej umowy kredytowej oraz innych dokumentów niezbędnych do wykonania uchwały Senatu, a także wyraził zgodę na ujęcie kosztów realizacji umowy kredytowej oraz ustanowienia zabezpieczeń spłaty kredytu w planie rzeczowo - finansowym Uniwersytetu Zielonogórskiego na lata 2012 - 2014.

> **Nr 504 w sprawie zmiany uchwały nr 242 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 27 stycznia 2010 r. w sprawie powołania komisji ds. kształcenia.**

W uchwale nr 242 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 27 stycznia 2010 r. w sprawie powołania komisji ds. kształcenia zmieniono:

1. § 1 pkt 2, który otrzymuje brzmienie: „2. dr Elżbieta Kołodziejska - Zastępca Przewodniczącego”;
2. § 1 pkt 10, który otrzymuje brzmienie: „10. dr inż. Krzysztof Witkowski”.

Wskutek dokonanych zmian skład komisji ds. kształcenia przedstawia się następująco:

1. dr hab. Wielisława Osmańska - Furmanek, prof. UZ - Przewodniczący,
2. dr Elżbieta Kołodziejska - Zastępca Przewodniczącego,

3. dr hab. Paulina Komorowska - Birger, prof. UZ,
4. dr hab. Tomasz Nodzyński, prof. UZ,
5. dr hab. Marlena Piontek, prof. UZ,
6. dr hab. Anna Karczewska, prof. UZ,
7. dr inż. Anna Pławiak-Mowna,
8. dr Henryk Tygielski,
9. dr Krystyna Walińska,
10. dr inż. Krzysztof Witkowski,
11. dr inż. Dariusz Michalski,
12. mgr Andrzej Szary,
13. Anna Andrykiewicz.

> **Nr 505 w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej wniosku o przyznanie nagrody Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego.**

Senat negatywnie zaopiniował wniosek o przyznanie dr. hab. inż. Mieczysławowi Kuczmie, prof. UZ nagrody indywidualnej Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za monografię *Podstawy mechaniki konstrukcji z pamięcią kształtu. Modelowanie i numeryka* Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2010.

ZARZĄDZENIA JM REKTORA

» **JM Rektor wydał zarządzenia:**

> **Nr 16 z dnia 6 lutego 2012 r. zmieniające zarządzenie nr 54 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 29 października 2008 r. w sprawie powołania Rady Bibliotecznej**

JM Rektor w zarządzeniu nr 54 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 29 października 2008 r. w sprawie powołania Rady Bibliotecznej, zmienił § 1 pkt 15, który otrzymał brzmienie:

„15. mgr Maciej Lubik - doktorant - Wydział Humanistyczny,”

Wskutek zmian, skład Rady Bibliotecznej przedstawia się następująco:

1. prof. dr hab. Marian Bugajski - Przewodniczący,
2. prof. dr hab. inż. Marian Adamski - Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,
3. prof. dr hab. Janina Fyk - Wydział Artystyczny,
4. dr hab. inż. Maria Fic, prof. UZ - Wydział Ekonomii i Zarządzania,
5. dr hab. inż. Zygmunt Lipnicki, prof. UZ - Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska,
6. dr hab. Stanisław Kasperczuk, prof. UZ - Wydział Fizyki i Astronomii,
7. dr hab. Sławomir Kufel, prof. UZ - Wydział Humanistyczny,
8. dr hab. Krzysztof Przesławski, prof. UZ - Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii,
9. dr inż. Robert Barski - Wydział Mechaniczny,

10. dr Ewa Nowacka-Chiari - Wydział Nauk Biologicznych,
11. dr Anita Famuła-Jurczak - Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu,
12. mgr Ewa Adaszyńska - Dyrektor Biblioteki Uniwersyteckiej,
13. mgr Mariola Szydło - Biblioteka Uniwersytecka,
14. mgr Dorota Gancarz - Biblioteka Uniwersytecka,
15. mgr Maciej Lubik - doktorant - Wydział Humanistyczny,
16. Katarzyna Turonek - studentka - Wydział Humanistyczny.

> **Nr 17 z dnia 6 lutego 2012 r. w sprawie zmiany podziału kompetencji prorektorów Uniwersytetu Zielonogórskiego**

JM Rektor w załączniku nr 1 do zarządzenia Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego nr 23 z dnia 1 kwietnia 2011 r. w sprawie podziału kompetencji prorektorów Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz wprowadzenia tekstu jednolitego wprowadził następujące zmiany:

1. § 4 pkt 8 otrzymał brzmienie: „8) nadzór nad organizacją przeprowadzania egzaminu językowego dla nauczycieli akademickich zatrudnianych w Uniwersytecie Zielonogórskim,”
2. § 4 pkt 9 otrzymał brzmienie: „9) kontrola prawidłowości przygotowania zbiorczych list dotyczących realizacji godzin zleconych,”
3. § 4 pkt 10 otrzymał brzmienie: „10) powoływanie i kontrola rozliczania studiów podyplomowych,”
4. § 4 pkt 11 otrzymał brzmienie: „11) nadzór nad przygotowaniem okresowych zbiorczych sprawozdań GUS i MNISW dotyczących kształcenia,”
5. § 4 pkt 12 otrzymał brzmienie: „12) nadzór nad prowadzeniem centralnej ewidencji dyplomów w formie elektronicznej,”
6. § 4 pkt 13 otrzymał brzmienie: „13) ogólny nadzór nad działalnością Studium Wychowania Fizycznego i Sportu,”
7. § 4 pkt 14 otrzymał brzmienie: „14) podpisywanie umów z pracownikami naukowo - dydaktycznymi,”
8. § 4 pkt 15 otrzymał brzmienie: „15) podpisywanie dyplomów Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu oraz Wydziału Artystycznego,”
9. § 4 pkt 16 otrzymał brzmienie: „16) podejmowanie decyzji dotyczących mienia i gospodarki w zakresie zwykłego zarządu w sprawach podległego mu pionu,”
10. § 4 pkt 17 otrzymał brzmienie: „17) nadzór nad opracowywaniem planów rzeczowo-finansowych pionu i sprawozdań z ich realizacji,”
11. § 4 pkt 18 otrzymał brzmienie: „18) nadzór nad wydatkowaniem środków finansowych w ramach budżetu podległego pionu,”
12. § 4 pkt 19 otrzymał brzmienie: „19) zawieranie umów sponsoringu,”
13. dodano § 4 pkt 20, który otrzymał brzmienie: „20) nadzór nad wdrażaniem postanowień zmian w ustawach „Prawo o szkolnictwie wyższym” i „Ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki” oraz związanych

z tymi zmianami nowych rozporządzeń Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w zakresie odnoszącym się do zadań podległego pionu.”

- > **Nr 18** z dnia 20 lutego 2012 r. zmieniające zarządzenie nr 44 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 14 czerwca 2011 r. w sprawie organizacji roku akademickiego 2011/2012.

JM Rektor w zarządzeniu nr 44 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 14 czerwca 2011 r. w sprawie organizacji roku akademickiego 2011/2012 zmienił organizację roku akademickiego 2011/2012 na Wydziale Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji w sposób określony w załączniku do zarządzenia.

- > **Nr 19** z dnia 29 lutego 2012 r. w sprawie struktury organizacyjnej Wydziału Inżynierii Łądowej i Środowiska.

JM Rektor w strukturze organizacyjnej Wydziału Inżynierii Łądowej i Środowiska w Zakładzie Architektury i Urbanistyki Instytutu Budownictwa powołał następujące pracownice:

1. Pracownię Architektury,
2. Pracownię Urbanistyki,
3. Pracownię Sztuk Plastycznych.

- > **Nr 20** z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie wprowadzenia regulaminu zakładowego funduszu świadczeń socjalnych w Uniwersytecie Zielonogórskim.

JM Rektor wprowadził regulamin zakładowego funduszu świadczeń socjalnych w Uniwersytecie Zielonogórskim stanowiący załącznik do zarządzenia.

JM Rektor zarządził, że traci moc zarządzenie nr 13 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 28 lutego 2011 r. w sprawie wprowadzenia regulaminu zakładowego funduszu świadczeń socjalnych w Uniwersytecie Zielonogórskim.

Zarządzenie weszło w życie po upływie dwóch tygodni od dnia podania treści zarządzenia do wiadomości pracowników.

- > **Nr 21** z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie zmiany zarządzenia nr 7 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 26 stycznia 2011 roku w sprawie limitów przyjęć na studia stacjonarne i niestacjonarne w roku akademickim 2011/2012.

JM Rektor w § 2 zarządzenia nr 7 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 26 stycznia 2011 r. w sprawie limitów przyjęć na studia stacjonarne i niestacjonarne w roku akademickim 2011/2012, zmienił wielkość limitu rekrutacyjnego na studiach stacjonarnych drugiego stopnia w semestrze letnim roku akademickiego 2011/2012 na kierunku budownictwo specjalność konstrukcje budowlane i inżynierskie - 43 osoby.

- > **Nr 22** z dnia 16 marca 2012 r. zmieniające zarządzenie nr 78 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 5 grudnia 2011 r. w sprawie kalendarza rekrutacyjnego na semestr letni w roku akademickim 2011/2012 na studia drugiego stopnia.

JM Rektor w § 1 zarządzenia nr 78 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 5 grudnia 2011 r. w sprawie kalendarza rekrutacyjnego na semestr letni w roku akademickim 2011/2012 na studia drugiego stopnia, zmienił terminy składania dokumentów i ogłoszenia list osób przyjętych na studia w drugim naborze na semestr letni:

1) na studia stacjonarne drugiego stopnia:

Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji	
Wydział Mechaniczny	
składanie dokumentów	19 - 21. 03. 2012
ogłoszenie list osób przyjętych na studia	do 23. 03. 2012

2) na studia niestacjonarne drugiego stopnia:

Wydział Mechaniczny kierunki: Edukacja Techniczno-Informatyczna, Zarządzanie i Inżynieria Produkcji	
składanie dokumentów	19 - 21. 03. 2012
ogłoszenie list osób przyjętych na studia	do 23. 03. 2012

Magdalena Grycuk
Biuro Prawne

TEKSTY UCHWAŁ I ZARZĄDZEŃ DOSTĘPNE SĄ NA STRONIE INTERNETOWEJ
UNIWERSYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO POD ADRESEM: [HTTP://WWW.UZ.ZGORA.PL/AP/](http://www.uz.zgora.pl/AP/)

„DIAMENTOWE” STUDENTKI!

Katarzyna Arkusz - studentka *informatyki* na Wydziale Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji oraz *inżynierii biomedycznej* na Wydziale Mechanicznym i Anna Andrykiewicz z Wydziału Ekonomii i Zarządzania zostały laureatkami programu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego „Diamentowy Grant”. Tym samym znalazły się wśród 100. najwybitniejszych polskich studentów. Jest to jeden z największych dotychczas sukcesów studentów Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Dyplomy i statuetki laureatom 30 marca 2012 r. osobiście wręczyła Minister Barbara Kudrycka. Uroczystość odbyła się w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów w Warszawie.

Szczegóły w *Wiadomościach wydziałowych*.

esa

Ewa Sapeńko

Już po raz dziewiąty Uniwersytet Zielonogórski przystąpił do organizacji *Festiwalu Nauki, Zielona Góra 2012*. W tym roku współorganizatorami imprezy są: Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej oraz Lubuski Regionalny Program Operacyjny i zielonogórskie instytucje kultury. Hasło przewodnie tegorocznej edycji Festiwalu to: **EKOLOGIA!!!**

Oficjalny termin imprezy to 3 - 4 czerwca, ale tegoroczny Festiwal rozpoczynamy różnymi działaniami już znacznie wcześniej. I tak już 12 maja byliśmy na Pikniku Naukowym w Warszawie, 18 maja prezentowaliśmy nasze projekty festiwalowe w Polkowicach, 19 maja bawiliśmy się na Pikniku Pracowniczym, a 1 czerwca, o godz. 10.00, przed wejściem do Rektoratu Uniwersytetu Zielonogórskiego zostanie odsłonięta figurka bachusika *UZetikusa*. *UZetikus* jest już 17. figurką i zasiądzie na schodach przy wejściu do Rektoratu. Figurka zostanie odsłonięta z okazji 11. urodzin Uniwersytetu Zielonogórskiego.

W przeddzień niedzielnego Festynu Naukowego, w sobotę (2 czerwca), Uniwersytet Zielonogórski zaprasza mieszkańców województwa na Eko-wycieczki Eko-busami, które mają na celu zapoznanie uczestników z bogactwem lokalnej przyrody i nowoczesnymi rozwiązaniami ochrony środowiska. Eko-busy pojadą do Parku Mużakowskiego, Muzeum Bociana Białego i Muzeum Łąki oraz do nowoczesnej sortowni odpadów.

Natomiast w niedzielę, 3 czerwca, na zielonogórskim deptaku w centrum miasta i w poniedziałek, 4 czerwca, na wszystkich wydziałach Uniwersytetu Zielonogórskiego, zaprezentowanych zostanie ponad 100 pokazów, eksperymentów, wystaw i dyskusji panelowych, 30 popularno-naukowych wykładów i prelekcji, kilka warsztatów, koncertów i spektakli. W programie imprezy znalazły się także wystawy, spektakle teatralne, happeningi, mini-konkursy, a nawet flash mob.

Uroczyste otwarcie Festiwalu Nauki nastąpi tradycyjnie już, w samo południe (godz. 12.00) na scenie przy Hotelu Śródmiejskim, natomiast wykład inauguracyjny *Bioróżnorodność - zagrożone dziedzictwo* wygłosi prof. Grzegorz Gabryś, na który zaprasza o 12.30 do Sali Witrażowej Muzeum Ziemi Lubuskiej.

Jedną z głównych atrakcji tegorocznej FN będzie montaż szkieletów: stonia indyjskiego

i nosorożca białego. Muzeum Przyrodnicze Wydziału Nauk Biologicznych UZ w ubiegłym roku pozyskało dwa szkielety: samicy stonia indyjskiego oraz samca nosorożca białego. Oba eksponaty są bardzo cenne pod względem naukowym, dydaktycznym i muzealnym. Na ich przykładzie chcemy pokazać zagrożenia i perspektywy dla tych gatunków.

Szkielet nosorożca będzie montowany na zielonogórskim deptaku podczas niedzielnego festynu. Jest to możliwe dzięki wsparciu banku Millennium. Po zakończeniu Festiwalu Nauki złożony już szkielet będzie prezentowany

w holu zielonogórskiej siedziby banku, aż do czasu otwarcia w Zielonej Górze Muzeum Przyrodniczego. Natomiast szkielet stonia zostanie złożony w siedzibie Wydziału Nauk Biologicznych UZ. Poza tym zapraszamy do „baru szybkiej obsługi” gdzie pracownicy i studenci Wydziału Nauk Biologicznych będą serwować różne specjały i smakołyki przygotowane z owadów. W menu pojawią się między innymi: smażona szarańcza (na słodko i ostro), świerszcze w cieście francuskim, karaczany w sałatce owocowej, owadziane koreczki, larwy na ciepło. Smacznego!!! Niedzielny Festyn Naukowy na deptaku zakończy się koncertem, w którym wystąpią studenci kierunku *jazz i muzyka estradowa*, ale filozofowie tradycyjnie zapraszają jeszcze na wieczorną *Ucztę filozofów*. Tym razem ta dyskusja panelowa odbędzie się w Ogrodzie Botanicznym (godz. 19.00), a filozofowie będą poszukiwać ekologicznego złotego środka.

4 czerwca, poza tym, że tradycyjnie już Festiwal przenosi się na wydziały, będzie także świętem akademickim. Tego dnia odbędzie się uroczystość nadania godności doktora honoris causa Uniwersytetu Zielonogórskiego prof. dr. hab. inż. Marianowi Piotrowi Kaźmierkowskiemu. Będzie to 9. DHC naszej uczelni.

ZAPRASZAMY!!!

WYKŁADY

Bioróżnorodność – zagrożone dziedzictwo Noego

prof. dr hab. Grzegorz Gabryś, dr Agnieszka Ważna

Środowisko przyrodnicze wokół nas ginie w zastraszającym tempie. Co roku lista gatunków wymarłych jest coraz dłuższa. Znikają także gatunki jeszcze przez człowieka nieopoznane i nieopisane. Martwimy się losem puszczy amazońskiej i orangutanów z Borneo. Czy jednak przyroda w naszym najbliższym otoczeniu jest bezpieczna? Czy na pewno wymieranie gatunków to odległy problem? Czy może dotyczy również każdego z nas? Tu i teraz?

Przewidywanie przyszłości, czyli jak matematycy zabili dorsza

dr hab. Jarosław Piskorski

Na wykładzie przedstawiona zostanie historia jednej z większych katastrof ekologicznych, która spowodowana została przez nadmierną ufnosć pokładaną w modelach matematycznych przewidujących przyszłość łowiska dla których dorsz, kiedyś najpowszechniejsza ryba na europejskich stołach, zniknęła ze sklepów i restauracji. Opisane zostaną również inne metody przewidywania przyszłości, ich skuteczność oraz kilka scenariuszy na najbliższych 50 lat przez nie nakreślonych.

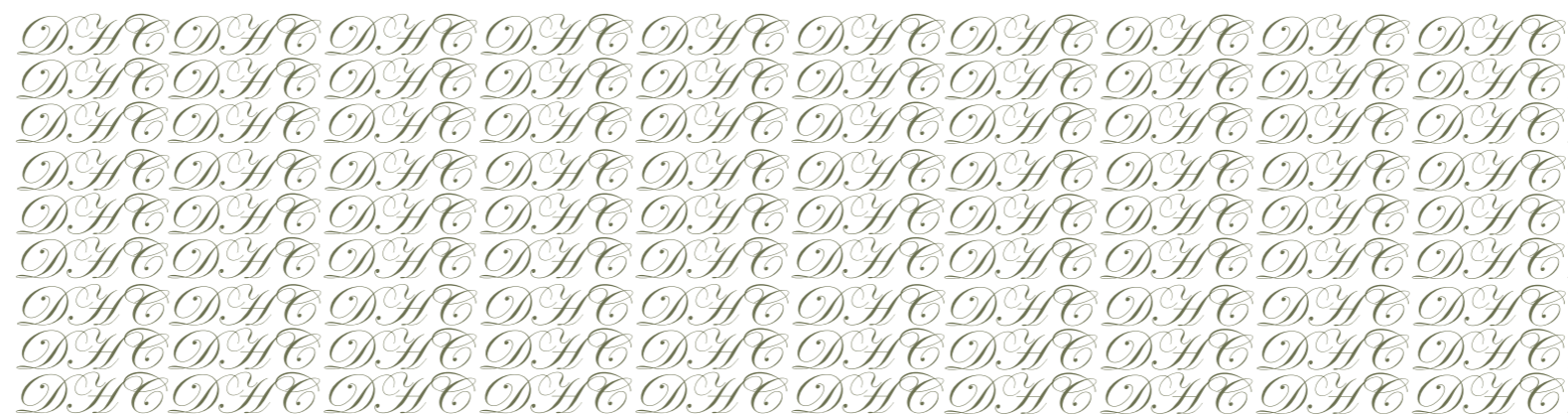
Prof. dr hab. inż. MARIAN PIOTR KAŻMIERKOWSKI

Prof. Marian P. Kaźmierkowski urodził się w 1943 r. Jest absolwentem Wydziału Elektrycznego Politechniki Warszawskiej z 1968 r., gdzie pracuje do dzisiaj na stanowisku profesora zwyczajnego. Pracę doktorską obronił w 1972 r., habilitował się w 1981 r., a tytuł profesora uzyskał w 1991 r. W 2007 r. został wybrany na członka korespondenta PAN. Jest doktorem *honoris causa* University of Aalborg w Danii (2004) oraz Institute National Polytechnique Toulouse we Francji (2010), jak również honorowym członkiem Węgierskiej Akademii Nauk w Budapeszcie (2010). Od 2001 r. jest członkiem międzynarodowej Akademii Elektrotechniki w Rosji oraz członkiem najwyższej rangą *Fellow Grade* Amerykańskiego Stowarzyszenia Inżynierów Elektryków (IEEE, od 1998 r.).

Pełni i pełnił szereg ważnych funkcji pochodzących z wyboru w krajowych i międzynarodowych instytucjach naukowych. Jest dziekanem Wydziału Nauk Technicznych PAN wybranym w 2011 r. W latach 1999-2001 był zastępcą prezydenta w Towarzystwie Elektroniki Przemysłowej IEEE. Od 1994 r. pełni ważne funkcje w radzie programowej prestiżowego czasopisma amerykańskiego pt.: *IEEE Transactions on Industrial Electronics* - redaktor naczelny (2004-2006) oraz jako były redaktor naczelny (2006-2009). Jest członkiem międzynarodowej Rady pt.: *Power Electronics and Motion Control* z siedzibą w Budapeszcie (od 1996 r.). W latach 1994-2007 był organizatorem i przewodniczącym wspólnego Oddziału Towarzystw *Industrial*

Electronics i *Power Electronics* w Polskiej Sekcji IEEE. Pełnił też ważną funkcję przewodniczącego Polskiej Sekcji IEEE w latach 2002-2005. Na Politechnice Warszawskiej w latach 1987-90 oraz 1993-2008 był dyrektorem dużego Instytutu Sterowania i Elektroniki Przemysłowej.

Tematyka badawcza prof. M. P. Kaźmierkowskiego sytuuje się na styku elektroniki przemysłowej, energoelektroniki oraz automatyki napędów elektrycznych. Jego problematyka obejmuje w szczególności zagadnienia sterowania wektorowego napędów przekształtnikowych, nowe technologie przekształtnikowych wielopozomowych, zastosowania metod sztucznej inteligencji oraz sterowania predykcyjnego w energoelektroni-

ce, jak również zaawansowane metody sterowania sprzęgów energoelektronicznych źródeł odnawialnych z siecią energetyczną. Pionierskie prace w zakresie teorii i realizacji układów sterowania wektorowego oraz falowników i prostowników tranzystorowych na bazie procesorów sygnałowych DSP stanowiły bazę naukową wdrożenia do produkcji seryjnej pierwszych w kraju przekształtników tranzystorowych ze sterowaniem wektorowym (nagroda w konkursie *Siemensa* (2007) oraz wyróżnienie *Polski Produkt Przyszłości* (2007)).

Prof. M. P. Kaźmierkowski jest uczonym o uznanym międzynarodowym autorytecie. Posiada bardzo bogaty dorobek naukowy zawierający monografie wydawane przez prestiżowe światowe wydawnictwa, jak *Springer-Verlag*, *Academic Press (USA)*, *CRC Taylor&Francis*, czy *PWN-Elsevier*. Dużym wyróżnieniem i uznaniem Jego dorobku naukowego w kraju było przyznanie *Subsydium Fundacji Nauki Polskiej* w grupie nauk technicznych w latach 2001-2004.

W Jego dorobku naukowo-badawczym duże znaczenie odgrywają projekty przemysłowe i celowe realizowane wspólnie z firmami zagranicznymi np. *German Company BBC Mannheim*, czy krajowymi fabryka *APATOR* i firma *TWERD*. Jest współautorem 16. patentów oraz wielu ekspertyz i raportów opracowanych dla różnych instytucji. W ostatnich latach zainicjował ciekawe i ważne badania dotyczące opracowania przekształtników stosowanych w odnawialnych źródłach energii, czyli wiatrowej, morskiej oraz fotowoltaicznej.

Prof. M.P. Kaźmierkowski jest twórcą uznanej szkoły naukowej w zakresie elektroniki przemysłowej i energoelektroniki. Wypromował 26. doktorów, spośród których wielu pracuje na uniwersytetach w Norwegii, Egipcie, Libii, w Polsce ale również w wielu instytucjach badawczych, jak np. *ABB Research Centre* (Kraków), czy *Huetinger Elektronik* (Warszawa). Utrzymuje współpracę naukową z wieloma ośrodkami naukowymi na świecie, wygłaszał referaty plenarne na wiodących sympozjach i konferencjach. Jest laureatem wielu prestiżowych nagród i wyróżnień międzynarodowych oraz krajowych, w tym fundacji *Alexander von Humboldt* (Niemcy), *Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej*, *Towarzystwa IEEE Industrial Electronics (USA)*, czy *Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego*.

REKTOR i SENAT
UNIwersytetu Zielonogórskiego
oraz
RADA WYDZIAŁU ELKTROTECHNIKI,
INFORMATYKI I TELEKOMUNIKACJI
zapraszają na

UROCZYSTOŚĆ NADANIA TYTUŁU
DOCTORA HONORIS CAUSA

Profesorowi
Marianowi Piotrowi
Kaźmierkowskiemu

z Politechniki Warszawskiej

Uroczystość odbędzie się
4 czerwca 2012 roku o godz. 12.30

w Auli nr 205; II piętro
Budynek Rektoratu; ul. Licealna 9

JUBILEUSZ PROF. DR. HAB. JANUSZA MATKOWSKIEGO

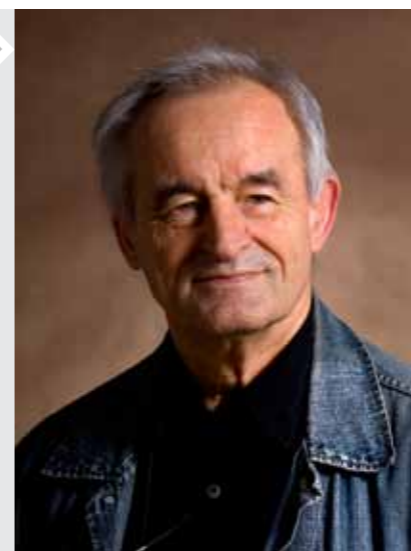
28 kwietnia 2012 r., w siedzibie Rektoratu Uniwersytetu Zielonogórskiego przy ul. Licealnej odbyły się obchody Jubileuszu 70-lecia Profesora Janusza Matkowskiego - wybitnego polskiego matematyka, od wielu lat związanego z Wydziałem Matematyki, Informatyki i Ekonometrii Uniwersytetu Zielonogórskiego.

29 kwietnia 2012 r. w siedzibie Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii w ramach uroczystych obchodów odbyła się sesja naukowa poświęcona osiągnięciom Jubilata. Organizacji całości Jubileuszu prof. Matkowskiego patronował Komitet Honorowy, na którego czele stał Rektor Uniwersytetu Zielonogórskiego - prof. Czesław Osękowski.

Obchodom Jubileuszu towarzyszyła wystawa ukazująca przebieg życia i pracy naukowej Profesora Matkowskiego. Można ją było oglądać przez 2 miesiące - kwiecień i maj, w holu Rektoratu przy ul. Licealnej.

esa

PROF. JANUSZ MATKOWSKI z Zieloną Górą jest związany od 1997 r. Do naszego miasta przeniósł się po 21 latach spędzonych w Bielsku-Białej. W latach 1997-1999 pracował w Wyższej Szkole Pedagogicznej będąc dyrektorem Instytutu Matematyki i kierując Zakładem Równań Funkcyjnych. W 1999 r. podjął pracę na Politechnice Zielonogórskiej, a od roku 2001 na powstałym wtedy Uniwersytecie Zielonogórskim, gdzie do kwietnia 2004 r. był kierownikiem Zakładu Analizy Matematycznej. Od początku 2012 r. kieruje Zakładem Równań Funkcyjnych. Od października 1997 roku do czerwca 2004 roku prowadził na zielonogórskich uczelniach seminarium naukowe z równań i nierównościami funkcyjnymi, które gościło wielu matematyków polskich i zagranicznych.

Spośród wielu osiągnięć profesora Janusza Matkowskiego na czoło wysuwają się wyniki jego badań naukowych. Jest jednym z najwybitniejszych członków polskiej szkoły równań funkcyjnych, której twórcą był Marek Kuczma, a prekurorem Stanisław Gołąb - obaj byli jego nauczycielami. Jest autorem lub współautorem 210. prac, w tym 191 opublikowanych, 13 przyjętych do druku i 6 przestanych do recenzji. Większość z nich poświęcona jest równaniom i nierównościami funkcyjnymi.

Za swoją działalność naukową był wielokrotnie nagradzany. Już w roku 1970, na

Zjeździe Polskiego Towarzystwa Matematycznego w Gdańsku, otrzymał Nagrodę dla Młodych Matematyków. W roku 1991, za cykl artykułów dotyczących charakterystyki normy przestrzeni L_p , dostał Nagrodę Ministra. Jego prace były dziewięciokrotnie nagradzane w Konkursie im. Marka Kuczmy na Najlepszą Polską Pracę z Równań Funkcyjnych, przy czym trzykrotnie była to nagroda I (1974, 1975 i 2008). Dostrzeżono także osiągnięcia dydaktyczne i organizacyjne profesora Janusza Matkowskiego. W 1988 r., za kształcenie młodej kadry naukowej, otrzymał Nagrodę Ministra, a ostatnio, za działalność w ruchu Olimpiad Matematycznych, Medal Komisji Edukacji Narodowej.

W 1987 r. został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Profesor Janusz Matkowski prowadzi szeroką współpracę naukową z matematykami z Polski i z zagranicy. Wielokrotnie, w charakterze *visiting professor*, odwiedzał uniwersytety w Grazu i Wiedniu (Austria), w Caracas i Cumanie (Wenezuela), w Bernie (Szwajcaria). Wygłaszał też referaty na uniwersytetach w Debreczynie (Węgry), w Belgradzie, Nowym Sadzie i Niszu (Serbia), w Karlsruhe i Siegen (Niemcy), w Riazaniu (Rosja), Waterloo (Kanada), Czengdu (Chiny), Hajfie (Izrael), Walencji (Hiszpania) i Tunisie (Tunezja). Uczestniczył również w blisko stu międzynarodowych konferencjach naukowych, a dwie z nich współorganizował. Wielokrotnie recenzował rozprawy doktorskie (także zagranicą), rozprawy habilitacyjne oraz dorobek naukowy do tytułu naukowego. Opiniował też liczne wnioski o granty naukowe. Obecnie jest członkiem komisji przewodu doktorskiego w Luksemburgu.

CHCIAŁEM ZOSTAĆ PIŁKARZEM

>> Rozmowa Ewy Sapeńko
z prof. Januszem Matkowskim

> **Panie Profesorze proszę w kilku zdaniach powiedzieć czym Pan się zajmuje w swojej pracy naukowej, no i jakie to ma przełożenie na zastosowanie praktyczne?**

Moje zainteresowania naukowe dotyczą m.in. równań funkcyjnych, nierównościami funkcyjnymi, teorii iteracji, teorii punktów stałych. Dziedziny te zaliczają się do szeroko rozumianej analizy matematycznej i znajdują zastosowanie w rachunku prawdopodobieństwa, geometrii, ekonomii, a także w naukach społecznych.

> **Z życiem ludzi i ich karierą zawodową bywa bardzo różnie. Jedni od dziecka wiedzą kim chcą zostać, a z kolei u innych najważniejszą rolę odgrywa przypadek. A jak to było u Pana, Profesorze? Dlaczego zajął się Pan matematyką?**

W dzieciństwie i w pierwszej klasie liceum interesowałem się sportem, a szczególnie piłką nożną. W tym czasie chciałem zostać piłkarzem i grać w liczącym się klubie. Gdy byłem w drugiej klasie liceum, mieszkałem w internacie. Były tam dwie dziesięcioosobowe sale chłopców. Często graliśmy w piłkę nożną. Mieszkał tam także Włodek, uczeń ostatniej (czwartej) klasy, najlepszy uczeń tego liceum. Interesował się astronomią, uczestniczył w olimpiadach z matematyki, fizyki i chemii. Mimo moich częstych próśb i nalegań, nie dawał się namówić na grę w piłkę nożną. Pewnego dnia, przed jakimś „ważnym” meczem, długo namawiałem go, aby jednak zagrał. W rezultacie zgodził się stwierdzając: „Dobrze - zagram - jeżeli rozwiążesz zadanie z matematyki.” Byłem kapitanem drużyny i zależało mi na tym, aby mój zespół grał w komplecie. Odpowiedziałem więc: „Postaram się. Tylko, proszę, daj mi jakieś zadanie z mojej klasy.” Z zadaniem, które mi dał poszedłem do pobliskiego parku. Najpierw nie mogłem zrozumieć jego treści. Po pewnym czasie problem stał się jasny. Jednak zadanie było nietypowe i wydawało mi się bardzo trudne. Obawiałem się, że nie uda mi się spełnić

> Praca naukowa to jedno, a dydaktyka to drugie. Bywa, że wybitny naukowiec niestety nie ma talentu dydaktycznego. U Pana, Profesorze, te dwie rzeczy idą w parze...

Pewnie tak, skoro wyprobowatek 16 doktorów. Jeden z nich pozostawał pod moją opieką od pierwszej klasy licealnej. Był wielokrotnym laureatem olimpiad z matematyki, fizyki i języka polskiego. W trakcie swoich studiów matematycznych na Uniwersytecie Warszawskim opublikował kilka prac oraz napisał rozprawę doktorską. W roku 2006

uzyskał doktorat z ekonomii w Massachusetts Institute of Technology. Aktualnie jest profesorem w UCLA, Los Angeles, USA. Szkoda, że ten niezwykle utalentowany człowiek nie pracuje w Polsce.

> W takim razie ma się Pan czym pochwalić. Jak to się robi?

Prowadziłem (społecznie) wykłady dla uczniów szkół średnich. Od początku mojej pracy zawodowej aktywnie uczestniczyłem w działaniach olimpiady matematycznej, a przez 25 lat (1980-2005) byłem przewodniczącym Komitetu Okręgowego w Katowicach.

> Poza tym, że zajmuje się Pan nauką na międzynarodową skalę, dydaktyką w równie dużym zakresie, to znajduje Pan jeszcze czas na popularyzację matematyki...

Przez dziesięć lat byłem członkiem Redakcji DELTY, czasopisma popularyzującego matematykę.

> Nigdy Pan nie wątpił, że dobrze wybrał?

Nie miałem wątpliwości, wybierając studia matematyczne na Uniwersytecie Jagiellońskim.

> Przez wiele lat zawodowo był Pan związany z Górnym Śląskiem. Jak to się stało, że znalazł się Pan w Zielonej Górze?

Po studiach zostałem zatrudniony na UJ Krakowie. Zajęcia prowadziłem w Filii UJ w Katowicach. W 1968 roku, ówczesne władze polityczne uznając, że Uniwersytet Jagielloński ma niewłaściwy wpływ na synów i córki klasy robotniczej Śląska, na bazie Filii UJ i WSP w Katowicach, powołały Uniwersytet Śląski. Doktorat i habilitację uzyskałem na UJ. Po habilitacji przeniósłem się na Filię Politechniki Łódzkiej w Bielsku - Białej, gdzie pracowałem 20 lat. W ostatnim okresie pracy w Bielsku byłem zapraszany na Konfrontacje Matematyczne organizowane przez WSP w Zielonej Górze. Zachęcony m.in. przez ówczesnego Rektora tej uczelni, prof. dr. hab. Jerzego Baksalarego, przeniósłem się do Zielonej Góry.

uzyskał doktorat z ekonomii w Massachusetts Institute of Technology. Aktualnie jest profesorem w UCLA, Los Angeles, USA. Szkoda, że ten niezwykle utalentowany człowiek nie pracuje w Polsce.

> W takim razie ma się Pan czym pochwalić. Jak to się robi?

Prowadziłem (społecznie) wykłady dla uczniów szkół średnich. Od początku mojej pracy zawodowej aktywnie uczestniczyłem w działaniach olimpiady matematycznej, a przez 25 lat (1980-2005) byłem przewodniczącym Komitetu Okręgowego w Katowicach.

> Poza tym, że zajmuje się Pan nauką na międzynarodową skalę, dydaktyką w równie dużym zakresie, to znajduje Pan jeszcze czas na popularyzację matematyki...

Przez dziesięć lat byłem członkiem Redakcji DELTY, czasopisma popularyzującego matematykę.

> Co Profesor Matkowski lubi robić najbardziej kiedy ma czas wolny czy urlop? W jaki sposób Pan odpoczywa?

Latem i jesienią wycieczki do lasu na grzyby, lub w góry. Zimą (dawniej) jeździłem na nartach.

> Jubileusze sprzyjają podsumowaniom - czy jest Pan zadowolony ze swoich osiągnięć? Czy można było zrobić coś więcej, lepiej?

Oczywiście, mogłem zrobić więcej - a to co już zrobiłem - zrobić lepiej. Doskonałe dzieła człowieka są rzadkością.

> Jakże ma Pan plany na przyszłość? Zawodowe, prywatne...

Chciałbym dokończyć zaplanowane i rozpoczęte badania, a w szczególności znaleźć odpowiedzi na pewne pytania. Prywatnie, chciałbym więcej czasu spędzać z wnukami, odwiedzać bliższą i dalszą rodzinę, spotykać kolegów z lat szkolnych i czasu studiów.

> W takim razie życzę spełnienia wszystkich zamierzeń i dziękuję za rozmowę.

FESTIWAL NAUKI
ZIELONA GÓRA 2012

2-4
czerwca

ORGANIZATOR
Uniwersytet
Zielonogórski

W Y K Ł A D Y

Jak to dawniej z higieną bywało... Z ekologią na Ty

dr Małgorzata Szymczak

Popularno-naukowy wykład ukazujący ewolucję obyczajów higienicznych dawnych Polaków. Zostaną poruszone problemy higieny ciała, używanych kosmetyków, przesądów związanych z myciem i utrzymaniem czystości. Życie człowieka w dawnych czasach często oparte było o naturalne środowisko. Na co dzień człowiek wykorzystywał wszystko to, co go otaczało. Dzisiaj często wracamy do naturalnego środowiska. Szukamy ekologicznych proszków do prania, kosmetyków. W trakcie wykładu zostanie przybliżony dawny tryb życia i wykorzystywania naturalnego środowiska w odniesieniu do współczesności

Słońce jako źródło czystej energii

dr inż. Jacek Kaniewski

Wykład będzie dotyczył najnowszymi trendów w produkcji oraz wykorzystaniu „zielonej” energii ze słońca. Słuchacze będą mieli okazję zapoznać się z istniejącymi możliwościami pozyskiwania energii elektrycznej z energii słonecznej. Autor wykładu zaprezentuje:

- konwencjonalne i niekonwencjonalne systemy solarne,
- sposoby wykorzystania energii ze słońca,
- trendy rozwoju instalacji solarnych.

PROJEKTY

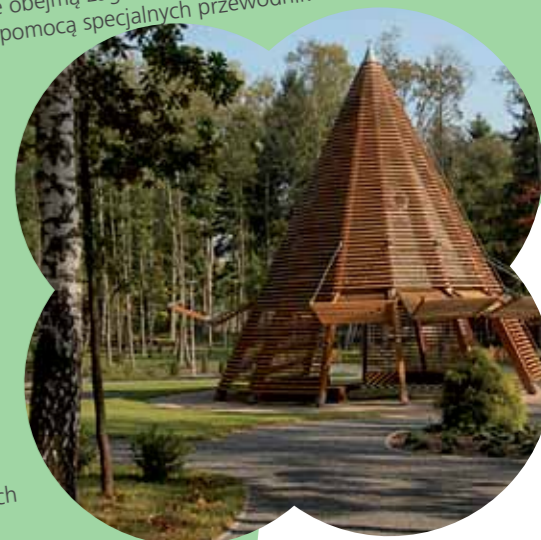
Ekopiknik w Zielonogórskim Ogrodzie Botanicznym – zajęcia warsztatowe

W Zielonogórskim Ogrodzie Botanicznym planowane są specjalne zajęcia terenowe, które obejmą zagadnienia z botaniki, ekologii roślin i ochrony przyrody. Grupy warsztatowe poza tradycyjnym zwiedzaniem ogrodu będą, z pomocą specjalnych przewodników, poznawać kolekcję roślin w ogrodzie liczącą dziś już ok. 550 gatunków.

Jeść czy nie jeść? – oto jest pytanie

dr Zbigniew Zawada - Wydział Nauk Biologicznych

Z przesłańek ekologicznych i ekonomicznych FAO (Organizacja Narodów Zjednoczonych do Spraw Wyżywienia i Rolnictwa) od 2008 roku zachęca do konsumowania owadów. Być może, w stosunkowo bliskiej przyszłości, ludzkość nie będzie miała wyboru między owadami a innym mięsem. W krajach Dalekiego Wschodu bezkregowce stanowią znaczne źródło białka. Czy Europa zaakceptuje „robaczane” przysmaki, pokaże czas. Pod względem higienicznym konsumpcja owadów nie stanowi żadnego zagrożenia. Projekt wyjaśni wartości odżywcze białka pochodzącego z owadów, jego zalety i wady. Będziemy przełamywać stereotypy dotyczące owadów. Owady to najliczniejsza i bardzo zróżnicowana gromada stawonogów, pełniąca istotną rolę w ekosystemach lądowych. Ich biomasę kilkakrotnie przewyższa biomasę człowieka. Wraz z ociepleniem się klimatu i uszczupleniem światowych zasobów wodnych owadów są zdecydowanie niższe, co stanowi wyhodowania odpowiedniej masy uprawnych i załamaniem się światowej populacji zwierząt rzeźnych. Ekolodzy najprawdopodobniej przerzucić się na szaszłyki z owadów. W „barze szybkiej obsługi”, będą serwowane różne specjalności i smakołyki przygotowane z owadów. W menu pojawiają się między innymi: smażona szarańcza (na słodko i ostro), świerszcze w cieście francuskim, karaczany w sałatce owocowej, „owadziane” koreczki, larwy na ciepło. Zapraszamy i życzymy smacznego!

Ewolucja matematycznych stworków

dr Jacek Bojarski

Człowiek, dążąc do polepszenia swojego bytu, negatywnie oddziałuje na otaczający go świat przyrody. Bezpowrotnie wyginęło wiele gatunków zwierząt, roślin. Zasoby pitnej wody maleją, czyste powietrze jest coraz mniej. Czy można przewidzieć skutki określonych działań człowieka na przyrodę? Matematyka i informatyka mają ogromny wkład w modelowanie zjawisk przyrody. Symulacje komputerowe modeli matematycznych to bezinwazyjne eksperymenty, a otrzymane wyniki pozwalają na wyciągnięcie wniosków i podejmowanie decyzji między innymi zapobiegając katastrofom ekologicznym. Dzięki modelowaniu matematycznemu i symulacjom komputerowym możemy precyzyjnie przewidywać skutki działalności człowieka na otaczający go świat.

CO NOWEGO U FIZYKÓW?

Mirosław R. Dudek
Andrzej Drzewiński

> HABILITACJA DR. JAROSŁAWA PISKORSKIEGO

7 grudnia ub. r. na Wydziale Lekarskim I Uniwersytetu Medycznego im. K. Marcinkowskiego w Poznaniu odbyło się kolokwium habilitacyjne doktora Jarosława Piskorskiego, pracownika Instytutu Fizyki naszej uczelni. Podstawą przewodu habilitacyjnego była praca zatytułowana *Struktura asymetrii rytmu serca*. W wyniku przeprowadzonego kolokwium Rada Wydziału WL I UM pod przewodnictwem prof. Ryszarda Marciniaka nadała Jarosławowi Piskorskiemu stopień *doktora habilitowanego nauk medycznych w zakresie biologii medycznej*.

Recenzentami byli prof. Rafał Baranowski (Instytut Kardiologii im. K. Wyszyńskiego w Warszawie), prof. Gerard Cybulski (Politechnika Warszawska), prof. Danuta Makowiec (Uniwersytet Gdański) oraz prof. Andrzej Moczko (Uniwersytet Medyczny w Poznaniu).

Jarosław Piskorski od początku swojej kariery związany jest z Zieloną Górą. W roku 1995 ukończył studia w Wyższej Szkole Pedagogicznej im. T. Kotarbińskiego w Zielonej Górze na kierunku fizyka o specjalności nauczycielskiej. Równolegle studiował na kierunku *filologia angielska* w Nauczycielskim Kolegium Języka Angielskiego przy WSP w Zielonej Górze. Studia magisterskie z filologii angielskiej ukończył na Wydziale Neofilologii Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu.

Od 1995 r. zatrudniony był w Instytucie Fizyki Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Zielonej Górze, a później na Uniwersytecie Zielonogórskim.

Jako pracownik UZ, w 2003 r. w Instytucie Fizyki Teoretycznej Uniwersytetu Wrocławskiego obronił pracę doktorską pt.: *Badanie kaonów KO-KO poza przybliżeniem Weisskopfa-Wignera* - promotorem pracy był prof. Krzysztof Urbanowski.

Dr hab. Jarosław Piskorski, wspólnie z dr. hab. Przemysławem

stawem Guzikiem, odkrył w 2006 r. zjawisko asymetrii rytmu serca, początkowo tzw. krótkoterminowej, a następnie poszerzonej o asymetrię długoterminową i całkowitą. Kolejne odkrycia, to zjawiska kompensacji krótko- i długoterminowej asymetrii rytmu serca oraz asymetrii zmienności ciśnienia tętniczego. Jest współtwórcą wielu metod do ilościowej oceny asymetrii kardiologicznych ciągów czasowych, analizy mikro- i makrostruktury rytmu serca m. in. w oparciu o metodę oceny serii monotonicznych i entropii asymetrycznej, a także metody służącej do ilościowego opisu zjawiska rezonansu sercowo-płucnego w oparciu o analizę uśrednionych periodogramów Lomb'a oraz dekompozycji złożonych wykresów Poincaré kardiologicznych ciągów czasowych. Dr hab. Piskorski brał również udział w badaniach nad wpływem dodania doxazosyny u chorych z nieskutecznie leczonym nadciśnieniem tętniczym na autonomiczną kontrolę czynności układu krążenia.

Jarosław Piskorski ma również praktyczne doświadczenie zdobyte w Centralnej Pracowni Naczyniowej Chorób Układu Krążenia Kliniki Intensywnej Terapii Kardiologicznej Szpitala Klinicznego im. H. Święcickiego Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu, gdzie asystuje przy zabiegach

wszczepiania urządzeń takich jak stymulatory serca, ICD i urządzenia CRT(D) oraz przy badaniach elektrofizjologicznych i zabiegach ablacji.

W 2010 r. został przyjęty w pierwszym naborze w poczet członków *Fellow of International Society for Holter and Noninvasive Electrocardiology*, jako jedna z pierwszych 19. osób z całego świata, będąc obok dr. hab. Przemysława Guzika, jedną z dwóch takich osób w Polsce.

Obecnie świeżo upieczony doktor habilitowany zajmuje się przygotowaniami do otwarcia nowej specjalności o nazwie *fizyka medyczna*, na którą w bieżącym roku zostanie dokonany pierwszy nabór studentów w ramach kierunku *fizyka techniczna* prowadzonego przez Instytut Fizyki UZ.

* * *

W kolejnym roku akademickim Instytut Fizyki UZ pracował pełną parą (patrz zdjęcie): intensywnie prowadzone prace badawcze, kilka wizyt znakomitych uczonych z Polski i zagranicy, dwie współorganizowane konferencje międzynarodowe oraz, co jest bardzo ważne, duża aktywność w sferze promocji Instytutu w województwie lubuskim.

Badania podstawowe prowadzone w Instytucie Fizyki UZ w 2011 r. były finansowane zarówno z ministerialnej dotacji bazowej, jak i poprzez granty. Warte podkreślenia są trzy granty dla młodych pracowników naukowych w ramach programu „Iuventus+”. Młodzi pracownicy nauki istotnie zwiększyli swój udział w badaniach naukowych i w publikacjach z tzw. najwyższej półki.

Same badania miały charakter zarówno teoretyczny, jak i doświadczalny. Ich owocem są liczne publikacje, czego dowodzi aktualna lista uczelnianego Systemu Komputerowej Ewidencji Publikacji (SKEP), gdzie ośmiu naszych pracowników może się pochwalić uzyskaniem ponad 200 punktów. Dodajmy, że wiele prac udokumentowanych w systemie SKEP ma charakter współautorski pracowników Instytutu i doktorantów, co dowodzi obecności silnych grup badawczych.

Badania eksperymentalne, oprócz tradycyjnej spektroskopii elektronowego rezonansu paramagnetycznego, zostały poszerzone o analizę widm absorpcji optycznej oraz luminescencji. Istotny postęp uzyskali w badaniach nad nowymi materiałami w zakresie nanotechnologii. Między innymi są to zagadnienia związane z rezonansem ferromagnetycznym i nowymi materiałami dla medycyny, opartymi o szkła porowate i nanocząstki magnetytu Fe_3O_4 .

Na polu badań teoretycznych szczególnie udany rok miał Zakład Optyki i Inżynierii Kwantowej kierowany przez prof. Wiesława Leońskiego. Badania tej grupy pomagają w zrozumieniu świata kwantowego oraz niosą nadzieję na nowe nieoczekiwane zastosowania. Również wartościowe wyniki uzyskano dla analizy procesu rozpadu cząstek relatywistycznych, ścisłych analiz złożonych, tzw. hamiltonowskich, układów ciał czy kwantowego opisu własności magnetycznych układów łańcuchowych, m. in. z mostkami cyjanowymi.

Nasze badania są prowadzone we współpracy z licznymi grupami naukowymi w kraju, jak z Wydziałem Fizyki UAM, Instytutem Fizyki Molekularnej PAN, Instytutem Fizyki PAN, Instytutem Podstawowych Problemów Jądrowych im. Soltana, Instytutem Fizyki Doświadczalnej Uniwersytetu

Gdańskiego czy Instytutem Fizyki Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego oraz zagranicą, jak z Instytutem Optyki Fizycznej we Lwowie, z Joint Laboratory of Optics of Palacky University and Institute of Physics of Academy of Sciences of the Czech Republic z Olomouca, z Max-Planck-Institut für Metallforschung w Stuttgarcie, Instytutem Lorentza w Leiden, Wydziałem Fizyki w Atenach czy IHP we Frankfurcie nad Odrą. Owocem tej współpracy są cztery pobyty profesorów wizytujących w czasie wspólnie zorganizowanej międzynarodowej konferencji naukowej (WCPP 2011 - organizator prof. W. Leoński, FNMA2011-współorganizator prof. M.R. Dudek).

Prowadzimy również działalność promocyjno-popularyzatorską na terenie województwa lubuskiego. Z pomocą Kuratorium Oświaty w Gorzowie Wlkp. nawiązaliśmy stałą współpracę ze szkołami ponadgimnazjalnymi w Szprotawie, Świebodzinie, Wschowie oraz Zielonej Górze. Dzięki temu uczniowie wykonują oraz opracowują eksperymenty w naszych laboratoriach, zaś nasi pracownicy wyjeżdżają z prelekcjami do szkół. Dodatkowo, w ramach współpracy, staramy się pomagać w wdrażaniu w szkołach

ponadgimnazjalnych nowych treści nauczania zgodnych z obecnie wprowadzaną reformą oświaty. Warto dodać, że także zwracamy się w stronę najmłodszych odbiorcy, czego przykładem może być cykl zajęć edukacyjnych z fizyki prowadzony przez dr Sylwię Kondej w Przedszkolu Nr 29 w Gorzowie Wielkopolskim.

Oprócz corocznego udziału w Festiwalu Nauki organizowanym przez naszą uczelnię, wprowadziliśmy także otwarte spotkania związane z Nagrodą Nobla z fizyki. W ubiegłym roku wielu słuchaczy przyciągnął wykład popularny zatytułowany *Czy Wszechświat rozszerza się szybciej niż światło?* potoczony z dyskusją panelową z udziałem fizyków i astronomów.

DWIE DEKADY INSTYTUTU STEROWANIA I SYSTEMÓW INFORMATYCZNYCH

Marek Sawerwain

Na rok 2012 przypada okrągła, 20. rocznica utworzenia Instytutu Sterowania i Systemów Informatycznych (ISSI) na Wydziale Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji Uniwersytetu Zielonogórskiego. ISSI powstał we wrześniu 1992 r. jako czwarty instytut ówczesnego Wydziału Elektrycznego Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Zielonej Górze. Pierwotnie jednostka nosiła nazwę Instytutu Robotyki i Inżynierii Oprogramowania, którą w 1999 r. zmieniono na obecną, bardziej oddającą kierunki rozwoju naukowego i dydaktycznego pracowników Instytutu. Twórcą ISSI był prof. Józef Korbicz, od samego początku pełniący też (z wyłączeniem trzyletniej przerwy) funkcję dyrektora jednostki. Duży udział w budowaniu Instytutu miał także jeden z jego pierwszych pracowników, prof. Dariusz Uciński, aktualnie zastępca dyrektora.

Struktura i kadra

Dzisiejszą strukturę ISSI tworzą trzy zakłady:

- > Zakład Robotyki i Systemów Sterowania (kierownik: prof. Krzysztof Gałkowski)
- > Zakład Systemów Informatycznych i Obliczeń Inteligentnych (kierownik: prof. Marcin Witczak)
- > Zakład Teleinformatyki i Bezpieczeństwa Komputerowego (kierownik: prof. Roman Gielerak) oraz
- > Pracownia Inżynierii Oprogramowania (kierownik: mgr inż. Gracjan Głowacki)
- > Redakcja kwartalnika International Journal of Applied Mathematics and Computer Science (AMCS) (kierownik: mgr Agnieszka Rożewska)
- > Sekretariat (mgr Ewa Lehmann).

Źródłem sukcesu Instytutu był dynamiczny rozwój kadry oraz jej kompetencje, praca zespołowa i duża determinacja w prowadzeniu badań i kształceniu na możliwie najwyższym poziomie, w dużej mierze w oparciu o wielostronną współpracę krajową i międzynarodową. Pracując w ISSI stopnie doktora habilitowanego uzyskali: Dariusz Uciński, Andrzej Pieczyński (obecnie dziekan Wydziału), Andrzej Janczak, Andrzej Obuchowicz (obecnie kierownik wydziałowych studiów doktoranckich) i Sławomir Nikiel, a także uzdolnieni absolwenci Wydziału: Marcin Witczak i Krzysztof Patan. Aktualnie dr inż. Maciej Patan ma wszczęty przewód habilitacyjny na Wydziale, a dr inż. Wojciech Paszke realizuje grant habilitacyjny finansowany przez Narodowe Centrum Nauki.

Historia Instytutu odnotowuje również cztery nominacje profesorskie: Józefa Korbicza (1993), Zbigniewa Banaszaka (1997), Krzysztofa Gałkowskiego (2002) i Dariusza Ucińskiego (2007). Wydarzeniem bez precedensu w historii nauki lubuskiej stał się wybór prof. Józefa Korbicza na członka korespondenta Polskiej Akademii Nauk w 2007 r.

Dzięki silnej i stosunkowo młodej kadrze (4 profesorów tytularnych, 7 doktorów habilitowanych, 11 doktorów i 5 magistrów), kadra ISSI stanowi aktualnie największe wsparcie Wydziału w uprawnieniach doktoryzowania z *informatyki oraz automatyki i robotyki*.

Działalność dydaktyczna Instytutu koncentruje się na kształceniu studentów na kierunkach *informatyka, automatyka i robotyka* oraz *elektronika i telekomunikacja*, jak również kierunkach międzywydziałowych (inżynieria biomedyczna) oraz studiach doktoranckich i podyplomowych z *informatyki*.

Pozycja na mapie naukowej

Instytut Sterowania i Systemów Informatycznych jest bardzo dobrze rozpoznawany na mapie naukowej nie tylko Polski, ale i świata. Dowodem na to jest chociażby wyjątkowy w skali kraju dorobek publikacyjny obejmujący monografie w wydawnictwach światowych (jedna w CRC Press oraz dziesięć w Springerze) oraz polskich (PWN, WNT, Akademicka Oficyna Wydawnicza EXIT), a ostatnio także nowoczesne podręczniki z zakresu informatyki (wydawnictwo Helion). Potwierdzają to także międzynarodowe projekty naukowe (m.in. w ramach 4. i 5. Programu Ramowego UE oraz sponsorowanych przez amerykańskie Air Force Office of Scientific Research oraz NSF, brytyjską agencję EPSRC, British Council, niemiecką DFG, francuską EGIDE) oraz polskie granty badawcze (własne habilitacyjne i promotorskie) i rozwojowe finansowane przez KBN, MNiSzW i NCN. Wyróżnikiem jest również organizacja konferencji, z których najważniejsze to 6. Sympozjum IFAC Fault Detection, Supervision and Safety of Technical Processes, SAFEPROCESS w Uniwersytecie Tsinghua w Pekinie (2006), cykl międzynarodowych warsztatów Multidimensional Systems, nDS (dotychczas 7 edycji), warsztaty europejskie Advanced Control and Diagnosis, ACD (2009), warsztaty Design and Analysis of Experiments w Instytucie Isaaca Newtona w Cambridge (2011) oraz przygotowywana właśnie prestiżowa konferencja Model-Oriented Design and Analysis, MODA (2013). W kraju ISSI znany jest z bardzo udanej 14. Krajowej Konferencji Automatyki, KKA (2002) oraz cyklu konferencji Diagnostyka Procesów i Systemów, DPS (dotychczas 10 edycji we współpracy z Politechnikami Warszawską i Gdańską).

Od lat znakiem firmowym Instytutu w kraju i na świecie jest międzynarodowy kwartalnik naukowy International Journal of Applied Mathematics and Computer Science (AMCS). Założycielem (1991) i redaktorem naczelnym czasopisma jest prof. Józef Korbicz, a zastępcą prof. Dariusz Uciński. Dziś AMCS to prężnie działające czasopismo, które publikuje oryginalne wyniki badań naukowych w dyscyplinach związanych z informatyką, automatyką oraz matematyką stosowaną. Czasopismo jest indeksowane przez Thomson Reuters (aktualny Impact Factor wynosi 0.794) oraz w wielu innych czołowych światowych bazach danych.

Instytut to także siedziba Lokalnej Akademii Cisco, która obchodzi z kolei jubileusz 10-lecia działalności. Zadaniem Akademii jest prowadzenie szkoleń przyszłych administratorów sieci komputerowych pozwalających na uzyskanie wiedzy i umiejętności z zakresu projektowania, budowania i zarządzania sieciami komputerowymi. Na przestrzeni 10. lat funkcjonowania Akademii czterech instruktorzy z Instytutu przeszkolili ponad 700. uczestników w ramach różnych szkoleń: IT Essentials, CCNA Discovery, CCNA Exploration, CCNA Security oraz CCNP. Wysokie umiejętności i wiedzę zawodową uczestników szkoleń potwierdzają uzyskane przez nich prestiżowe międzynarodowe certyfikaty Cisco: CCENT, CCNA, CCNP i CCIE.

Badania naukowe i ich kierunki

W ciągu ostatniego dwudziestolecia profil naukowy ISSI ewoluował, jednak zawsze wiązał się z zaawansowaną informatyką, nowoczesną automatyką oraz diagnostyką techniczną, a ostatnio także medyczną. Aktualne badania prowadzone w Instytucie obejmują przede wszystkim następujące obszary:

- > diagnostyka techniczna i medyczna oraz obrazowanie medyczne: modelowanie i identyfikacja procesów,
- > sterowanie złożonymi procesami przemysłowymi: układy o parametrach rozłożonych oraz układy wielowymiarowe (nD) i sieci sensoryczne,
- > obliczenia inteligentne i ich zastosowania w diagnostyce i automatyce: sieci neuronowe, logika rozmyta, algorytmy ewolucyjne oraz systemy eksperckie,

- > grafika komputerowa, wirtualna rzeczywistość oraz multimedia,
- > sieci komputerowe i informatyka kwantowa.

Badania nad sztuczną inteligencją, a zwłaszcza sieciami neuronowymi i algorytmami ewolucyjnymi, od samego początku stanowiły przedmiot prac teoretycznych i aplikacyjnych pracowników ISSI, którzy byli autorami jednego z pierwszych polskich podręczników z podstaw i zastosowań sztucznych sieci neuronowych. Specjalność Instytutu to również nowoczesna grafika komputerowa, wizualizacja, rzeczywistość wirtualna i multimedia, a ostatnio także perspektywiczna informatyka kwantowa oraz obliczenia równoległe. W szeroko rozumianej automatyce istotne badania prowadzone są w zakresie diagnostyki technicznej, szczególnie w odniesieniu do procesów i systemów. Pierwsza wydana w kraju monografia zbiorowa z diagnostyki procesów była zainicjowana i koordynowana przez zespół pracowników ISSI. Sterowanie złożonymi procesami przemysłowymi to przede wszystkim tzw. układy o parametrach rozłożonych oraz układy wielowymiarowe (nD) z wykorzystaniem nowoczesnych możliwości jakie oferują np. sieci sensoryczne. Tylko w ostatnich latach zbudowano od podstaw badawczo-dydaktyczne laboratoria robotyki, systemów automatyki oraz automatyzacji. Bardzo pozytywnym trendem jest coraz poważniejsza współpraca z przemysłem (ostatnio np. z holenderskim oddziałem firmy Honeywell) oraz służbą zdrowia (projekt z zielonogórskim

szpitalem finansowany przez Narodowe Centrum Nauki, dotyczący automatycznej analizy mikroskopowych obrazów cytologicznych nowotworów piersi).

Wysoka pozycja Instytutu na mapie naukowej kraju i świata to przede wszystkim zasługa wszystkich pracowników naukowo-dydaktycznych ISSI, przy istotnym wsparciu i życzliwości zespołów naukowych z wielu uczelni, m.in. Politechnik Warszawskiej i Wrocławskiej oraz Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Duże znaczenie dla rozwoju zespołów badawczych Instytutu miała wieloletnia współpraca międzynarodowa, np. z Uniwersytetami w Perpignan, Angers oraz Nancy (Francja), Hull, Southampton i Queen Mary w Londynie (Wielka Brytania), czy Uniwersytetem Kolorado w Boulder (USA). Wszystkim naszym partnerom krajowym i zagranicznym bardzo dziękujemy za tak owocną wieloletnią współpracę naukową.

Z okazji 20-lecia ISSI 22 czerwca 2012 r. odbędą się warsztaty naukowe pt.: *Współczesne metody teorii sterowania i sztucznej inteligencji*, w ramach których referaty wygłoszą znani profesorowie z uczelni partnerskich w kraju.

Serdecznie zapraszamy do odwiedzenia strony internetowej Instytutu pod adresem <http://www.issi.uz.zgora.pl>, gdzie można znaleźć więcej informacji o zespole i jego osiągnięciach, a także szczegółowy program jubileuszowych warsztatów.

Program warsztatów pt.:
Współczesne metody teorii sterowania i sztucznej inteligencji
22 czerwca 2012, Zielona Góra

9.00 - 9.30	Otwarcie, prof. Czesław Osękowski - JM Rektor Uniwersytetu Zielonogórskiego
9.30 - 10.00	Instytut Sterowania i Systemów Informatycznych - stan i perspektywy rozwoju, prof. Józef Korbicz , czł. koresp. PAN - Uniwersytet Zielonogórski
10.00 - 10.30	Positive stable realization problem for nonlinear systems, prof. Tadeusz Kaczorek , czł. rzecz. PAN - Politechnika Białostocka, Politechnika Warszawska
10.30 - 11.00	Sterowalność układów dynamicznych, prof. Jerzy Klamka , czł. rzecz. PAN - Politechnika Śląska
11.00 - 11.30	Możliwości i ograniczenia modelowania matematycznego, prof. Wojciech Mitkowski - Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie
11.30 - 12.00	Przerwa
12.00 - 12.30	Metody sztucznej inteligencji w zagadnieniach eksploracji strumieni danych, prof. Leszek Rutkowski , czł. koresp. PAN - Politechnika Częstochowska
12.30 - 13.00	Diagnostyka procesów przemysłowych z perspektywy teorii i zastosowań, prof. Jan Maciej Kościelny - Politechnika Warszawska
13.00 - 13.30	Kamera w pętli sprzężenia zwrotnego z perspektywy automatyki przemysłowej, prof. Ewaryst Rafajłowicz , prof. Ewa Skubalska-Rafajłowicz , mgr Wojciech Rafajłowicz - Politechnika Wroclawska
13.30 - 14.00	Adaptacyjny system sterowania w sieciach e-zdrowie do wspomaganie treningu fizycznego, prof. Jerzy Świętek , dr Jarosław Drapała , dr Krzysztof Brzostowski - Politechnika Wroclawska

5-lecie WYDZIAŁU NAUK BIOLOGICZNYCH

Leszek Jerzak

W bieżącym roku mija piąta rocznica powołania Wydziału Nauk Biologicznych. 28 lutego 2007 r. Senat UZ podjął decyzję o utworzeniu Wydziału Nauk Biologicznych z dniem 1 września 2007 r. W nawiązaniu do tej rocznicy 22 marca 2012 r. odbyło się uroczyste spotkanie uświetniające ten fakt. Przybyło wielu gości z zaprzyjaźnionych uczelni oraz instytucji. Uroczystość rozpoczął Dziekan WNB prof. Leszek Jerzak witając przybyłych gości. Następnie Rektor prof. Czesław Osękowski przypomniał okoliczności powołania Wydziału oraz wskazał na potrzebę istnienia WNB na tle szybkiego rozwoju Uniwersytetu Zielonogórskiego.

W dalszej części Dziekan WNB przedstawił ważniejsze wydarzenia, które miały miejsce w czasie ostatnich 5. lat. Pozyskanie nowych pomieszczeń w budynku A-8, remont pomieszczeń w budynku przy ul. Monte Cassino, włączenie w struktury WNB Ogrodu Botanicznego (utworzonego dzięki znacznej pomocy Urzędu Miasta Zielona Góra). Wydział otrzymał wysoką, II kategorię w klasyfikacji jednostek naukowych, a w 2011 r. uzyskał uprawnienia do nadawania stopnia doktora w zakresie biologii. Obecnie na Wydziale studenci mogą kształcić się na trzech kierunkach: *biologia*, *biotechnologia* i *ochrona środowiska*. Dziekan podkreślił także znaczenie pomocy ze strony Rektora w tworzeniu i szybkim rozwoju WNB. Wskazał także na najbliższe plany: stworzenia Ogrodu Zoologicznego i Muzeum Przyrodniczego (we współpracy z Urzędem Miasta Zielona Góra) oraz laboratoriów w Nowym Kisielinie.

W dalszej części wysłuchano trzech wykładów. W pierwszym wystąpieniu prof. Robert Thomas (laureat Nagrody Nobla) przedstawił dowody na postępujące ocieplenie klimatu i wpływ na łądłody. Przedstawił także zagrożenia dla środowiska (np. zmiany w rozmieszczeniu gatunków) oraz cywilizacji człowieka (jak choćby dla rolnictwa) wynikające ze zmian klimatycznych. Prof. dr h.c. Czesław Błaszak (WB UAM) omówił najnowsze poglądy na filogenezę świata zwierząt, a jego wystąpienie wywołało ożywioną dyskusję. Ze współpracującego z WNB Ministerstwa Środowiska, Zdrowia i Ochrony Konsumentów Kraju Związkowego Brandenburgii (z siedzibą w Poczdamie) przyjechał dr Georg Moskwa, który omówił działania Ministerstwa na rzecz ochrony przyrody w Brandenburgii. Zwrócono uwagę na podejście do zarządzania populacjami wybranych gatunków zwierząt, a ponieważ mamy wspólną granicę

LAUREAT NAGRODY NOBLA PROF. DR ROBERT THOMAS (FOT. K. WALIŃSKA)

PROF. DR HAB. DR H.C. CZESŁAW BŁASZAK (FOT. K. WALIŃSKA)

DR GEORG MOSKWA (FOT. K. WALIŃSKA)

konieczna jest bliska współpraca w podejmowaniu działań ochroniarskich.

Bardzo uroczystą formę miało nadanie sali wykładowej nr 219 imienia Profesora Władysława Strojnego. Specjalnymi gośćmi była rodzina Profesora Strojnego: żona, syn wraz z małżonką i wnuk. Uroczystość rozpoczął prof. Grzegorz Gabrys (były uczeń Profesora) prezentując sylwetkę uczonego i artysty. W sali wykładowej nr 219 umieszczono tablicę upamiętniającą Prof. Strojnego. Wewnątrz zorganizowano wystawę oryginalnych zdjęć Profesora. W uroczystości wzięła udział żona prof. Strojnego osobiście przecinając wstęgę.

Wspomnienie o prof. W. Strojnym na następnej stronie.

WSPOMNIENIE O PROFESORZE WŁADYSŁAWIE STROJNYM W 20. ROCZNICĘ ŚMIERCI

Grzegorz Gabryś

Doczekaliśmy czasów, kiedy wartości akademickie podane zostają kontestacji, a wyższe uczelnie przekształcają się w „firmy zarządzające zasobami ludzkimi”. Częstość nie ma w nich miejsca, czasu ni chęci na kultywowanie tradycji, dobrych obyczajów akademickich oraz poszanowania szkół naukowych w relacjach mistrz-uczeń. Może dlatego warto przypominać, przy każdej nadarzającej się okazji, sylwetki tych prawdziwych, uniwersyteckich profesorów i uczonych, którzy oprócz dorobku naukowego pisanego, pozostawiali po sobie jeszcze rzesze studentów, uczniów i współpracowników zaszczerpionych prawdziwą pasją do kontynuowania czystej, nieskażonej pragmatyzmem i wolnym rynkiem „N”.

14 sierpnia bieżącego roku upłynie 20 lat od śmierci wspaniałego człowieka, uczonego, artysty i popularyzatora idei ochrony przyrody - profesora dra hab. Władysława Strojnego, wybitnego przyrodnika, związanego przez całe życie zawodowe z Dolnym Śląskiem. Data ta zbiega się ze skromnym, ale znaczącym jubileuszem 5-lecia istnienia Wydziału Nauk Biologicznych Uniwersytetu Zielonogórskiego - pierwszej sformalizowanej jednostki naukowej na Ziemi Lubuskiej reprezentującej pełne spektrum nauk biologicznych w ujęciu uniwersyteckim. Część pracowników Katedry Zoologii oraz Katedry Botaniki i Ekologii naszego Wydziału wywodzi się z naukowego środowiska wrocławskiego i bezpośredniego otoczenia Profesora i ma wielki zaszczyt być kontynuatorami Jego Dzieła. Stąd idea, zaakceptowana jednomyślnie przez członków Rady Wydziału Nauk Biologicznych, aby jednym z punktów uroczystych obchodów 5-lecia, było nadanie Sali Wykładowej nr 219 w budynku A-8, imienia Profesora Władysława Strojnego. Uroczystość uświetniła obecność najbliższej rodziny Profesora: żony, Pani dr Stanisławy Strojnej, syna, mgr. inż. arch. Marka Strojnego, synowej, mgr Anety Strojnej oraz wnuka Bartosza. Po przecięciu symbolicznej wstęgi Pani dr Strojna oraz Dziekan Wydziału - prof. Leszek Jerzak - otworzyli oficjalnie stałą ekspozycję fotografii przyrodniczej prof. Władysława Strojnego w sali Jego imienia, na którą składa się kilkadziesiąt oryginalnych, czarno-białych fotografii roślin i zwierząt. Będą one towarzyszyć wykładowcom i studentom w czasie zajęć dydaktycznych, przypominając o pięknie polskiej przyrody, które tak wspaniale zapisał na kliszy Profesor.

Profesor dr hab. Władysław Stanisław Strojny był entomologiem, przyrodnikiem i artystą fotografikiem o międzynarodowej renomie. Pozostawił po sobie 229 publikacji, w tym 25 książek oraz około sto tysięcy zdjęć fotograficznych czarno-białych i kolorowych, dokumentujących

przyrodę i zabytki kultury Europy, Azji i Afryki. Pracując przez większość swojego życia na uczelniach Wrocławia był też wychowawcą wielu pokoleń biologów.

Urodził się 17 kwietnia 1923 roku w Mikołajowicach, miejscowości leżącej na lewym brzegu Dunajca. W latach 1929-1933 uczęszczał do Publicznej Szkoły Powszechnej w Mikołajowicach, a następnie przeniósł się do siedmioklasowej Publicznej Szkoły Powszechnej w Wojniczu, którą ukończył w 1936 roku. Dalszą naukę kontynuował w III

1

Państwowym Liceum i Gimnazjum im. Adama Mickiewicza w Tarnowie, uzyskując w roku 1939 promocję do IV klasy. W czasie okupacji (1939-1945) pracował początkowo w gospodarstwie rodziców, później przy regulacji Dunajca. W latach 1941-1942 uczęszczał do Szkoły Rolniczej w Wojniczu, a w latach 1943-1944 pracował na robotach przy-musowych w warsztatach kolejowych w Tarnowie, jako ślusarz, tokarz i spawacz (tzw. „Baudienst”).

Był członkiem Armii Krajowej i do końca życia pozostał wierny swoim przekonaniom politycznym.

W tych niezwykle trudnych czasach nie zaniedbywał edukacji, przerabiając na tajnych kompletach kurs IV klasy gimnazjalnej, z którego egzamin złożył po wojnie. W lutym 1946 roku uzyskał świadectwo dojrzałości w Państwowym Gimnazjum i Liceum w Mościcach, zaraz potem podejmując studia na Wydziale Rolniczo-Leśnym, Sekcji Leśnej Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. Jego fascynacja naukami przyrodniczymi zrodziła się na drugim roku studiów pod wpływem wykładów prof. Stanisława Kapuścińskiego. Na późniejsze kształtowanie sylwetki Władysława Strojnego oraz jego zainteresowanie entomologią i ochroną przyrody niewątpliwie wpływ mieli jeszcze inni

profesorowie, których zawsze zaliczał do grona swoich nauczycieli. Wśród nich tak znani biolodzy jak Władysław Szafer, Dezydery Szymkiewicz czy Jan Noskiewicz. Chcąc wzbogacić swoją wiedzę praktyczną z zakresu entomologii leśnej oraz ochrony lasu Władysław Strojny pracował w trakcie studiów jako robotnik w Instytucie Badawczym Leśnictwa w Przegorzalach pod Krakowem. W lipcu 1950 r. uzyskał stopień inżyniera leśnika oraz magistra nauk agrotechnicznych na podstawie pracy: *Rzemlik to-*

2

polowiec (Saperda carcharias L.) szkodnik topól i wierzb drzewiastych.

W dwa miesiące po ukończeniu studiów rozpoczął pracę w Zakładzie Zoologii Rolniczej i Entomologii Stosowanej Uniwersytetu i Politechniki Wrocławskiej, na stanowisku starszego asystenta. W związku z utworzeniem w 1951 r. Wyższej Szkoły Rolniczej (obecnie Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu) przeniósł się do nowo powstającego Zakładu Zoologii na Wydziale Zootechnicznym (obecnie Wydziale Biologii i Hodowli Zwierząt), gdzie pracował do końca życia, kolejno na etatach starszego asystenta, adiunkta, docenta i profesora. Ogrom prac administracyjnych związanych z organizacją Zakładu, który należało tworzyć od podstaw, a także nawet zajęć dydaktycznych nie przeszkodził młodemu uczonemu w kontynuowaniu badań nad biologią owadów leśnych, zapoczątkowanych w trakcie przygotowywania pracy magisterskiej. Za pracę *Szkodniki drewna drzew szybko przyrastających. Część I. Rzemlik topolowiec i rzemlik osikowiec (Saperda carcharias L. i Saperda populnea L. (Coleoptera, Cerambycidae))* opublikowaną w 1952 r. w *Polskim Piśmie Entomologicznym* uzyskał stopień doktora nauk leśnych na Wydziale Leśnym

Wyższej Szkoły Rolniczej w Poznaniu, w dniu 28 czerwca 1952 r. Promotorem pracy był Aleksander Kozikowski. Kolejnych siedem artykułów o szkodnikach drewna drzew szybko przyrastających, opublikowanych w latach 1954-1962 w *Polskim Piśmie Entomologicznym* (części II-VIII - krytoryjek olszowiec *Cryptorhynchus lapathi* L., zgrzyplik twardziel *Lamia textor* (L.), przeziernik topolowiec *Paranthrene tabaniformis* Rott., wonnica piżmówka *Aromia moschata* (L.), dłużyńka tarczook *Oberea oculata* (L.),

przeziernik osowiec *Aegeria apiformis* (Cl.), przeziernik mróweczka *Synanthedon formicaeformis* (Esp.)) dało podstawę do nadania Władysławowi Strojnemu 29 maja 1962 r., przez Radę Wydziału Hodowli Zwierząt Wyższej Szkoły Rolniczej w Poznaniu, stopnia naukowego doktora habilitowanego.

W owym czasie Władysław Strojny był niewątpliwie jednym z inicjatorów opracowania zagadnień dotyczących szkodników leśnych, a jego prace miały wymiar zarówno teoretyczny jak i praktyczny. Niedobór surowca drzewnego stanowił problem w wielu krajach, stąd prace te budziły zainteresowanie uczonych i praktyków, m. in. z byłej Czechosłowacji, ZSRR, NRD na Węgrzech czy w Hiszpanii. Prośby o nadbitki prac spywały jeszcze wiele lat po śmierci Władysława Strojnego.

W roku 1964 dr hab. Władysław Strojny został kierownikiem Zakładu Gospodarki Łowieckiej i rozpoczął wykłady z przedmiotu *hodowla zwierząt towarzyszących* na ówczesnym Wydziale Zootechnicznym. W 1967 r. powierzono Mu prowadzenie wykładów z *ochrony przyrody*, początkowo na Wydziale Rolniczym a później także na Wydziale Zootechnicznym. W latach 1969-1973 pełnił funkcję prodziekana

na Wydziale Zootechnicznym. Po reorganizacji jednostek naukowo-dydaktycznych, w latach 1973-1982, piastował stanowisko Dyrektora Instytutu Biologicznych Podstaw Produkcji Zwierzęcej. Za całokształt osiągnięć naukowych i dydaktycznych w październiku 1973 roku uzyskał tytuł profesora nadzwyczajnego.

W tym okresie, a także w latach późniejszych, zainteresowania naukowe Profesora Strojnego koncentrowały się wokół biologii, ekologii, morfologii i faunistyki owadów, głównie chrząszczy z rodziny kózkowatych (Cerambycidae) żerujących w drewnie. Zajmował się również biologią kilku gatunków pasożytniczych błonkówek (Hymenoptera) i muchówek (Diptera). Cykl prac poświęcił biologii i ekologii pszczoły obrostki murówki (*Chalicodoma muraria*) występującej na jedynym w Polsce stanowisku, w rezer-

wacie przyrody Skatki Stołeckie niedaleko Ząbkowic Śląskich. W ciągu 30 lat ponad 120 razy odwiedzał rezerwat, co pozwoliło na prześledzenie populacji tego gatunku, od jej pełnego rozkwitu do - spowodowanego działalnością człowieka - wymarcia. Obserwacje te stanowią doskonały przykład na precyzję i systematyczność w prowadzeniu badań przez Profesora. Dwie prace, w tym ostatnia opublikowana w 1992 r., poświęcone zostały wędrującym larwom muchówek z rodziny Sciaridae, potocznie zwanych „pleniem”. Nie zaniedbywał również tematyki związanej z ochroną przyrody, publikując zarówno prace *stricte* naukowe jak i opracowania popularnonaukowe oraz książki. Do klasyki należą takie pozycje jak: *W świecie owadów* (1957), *Pieniny* (1969, 1987), *Nasze zwierzęta chronio-*

ne (1970), *Rośliny chronione w Polsce* (1972), *Zwierzęta w moim obiektywie* (1979), *Nasze drzewa* (1981), *Nasze zwierzęta* (1981, 1986) czy *Rośliny w moim obiektywie* (1990). Prace o charakterze ochroniarskim niosły wyraźne przesłanie: „...na nic zdadzą się najlepsze ustawy dotyczące ochrony roślin i zwierząt, jeżeli przeciętny obywatel nie będzie rozumiał idei ochrony przyrody ...”. Profesor Strojny bardzo dużo czasu poświęcał na propagowanie idei ochrony przyrody, m. in. odpowiadając na listy czytelników, prowadząc konsultacje z instytucjami zajmującymi się ochroną przyrody, czy pracując społecznie w Lidze Ochrony Przyrody. Będąc miłośnikiem sztuki, oprócz książek przyrodniczych opublikował inne pozycje, np. albumy dokumentujące architekturę polskich miast: *Kłodzko* (1967) i *Włocławek* (1970). W ostatnich latach życia pracował nad tematem

Znaczenie niektórych gatunków owadów w przyrodzie i gospodarce, będącym częścią problemu: Badania nad biologią i ekologią zwierząt gospodarczo ważnych.

Jeszcze z czasów pisania pracy magisterskiej datuje się fascynacja profesora Strojnego fotografią. W późniejszych latach uprawianie fotografii wiązało się z ilustrowaniem prowadzonych przez Niego badań i stało się drugą, po nauce, prawdziwą pasją. Z czasem Władysław Strojny zgromadził ogromną liczbę zdjęć (ok. 100 tys. czarno-białych i kolorowych negatywów), które wykonywał nie tylko w kraju, ale także w trakcie licznych podróży po Europie, Azji i Afryce. Specjalizując się w fotografii przyrodniczej był członkiem Związku Polskich Artystów Fotografików (od 1954 r.) oraz Międzynarodowej Federacji Sztuki Foto-

graficznej w Bernie w Szwajcarii (od 1960 r.). Wystawiał zdjęcia przyrodnicze w wielu krajach świata, zdobywając nagrody, dyplomy i uznanie. Jego fotografie były wykorzystywane do ćwiczeń i wykładów, do ilustrowania własnych prac naukowych, popularnonaukowych i książek a także prac innych autorów.

W swoim dorobku Profesor Strojny posiada 67 oryginalnych prac naukowych i artykułów, 137 prac popularnonaukowych oraz 25 tytułów książek. Ponadto pozostawił makiety zdjęciowe i materiały tekstowe do ok. 20 książek, monografii i albumów, na które nie udało się znaleźć wydawców. Wykształcił trzech doktorów i 30 magistrów. W czasie, gdy pełnił funkcję Dyrektora Instytutu, dwóch doktorów pomyślnie przeprowadziło przewody habilitacyjne. Wielokrotnie był powoływany na recenzenta prac doktorskich i habilitacyjnych.

Profesor Władysław Strojny należał do Polskiego Towarzystwa Zoologicznego, Polskiego Towarzystwa Entomologicznego, Towarzystwa Przyrodników im. Mikołaja Kopernika, Ligi Ochrony Przyrody, Związku Polskich Artystów Fotografików, Stowarzyszenia Autorów (ZAIKS-u), Międzynarodowej Federacji Sztuki Fotograficznej.

Za działalność naukową, dydaktyczną, wychowawczą i społeczną został uhonorowany Medalem 10-lecia Polski Ludowej, Srebrnym Krzyżem Zasługi, Złotą Odznaką Honorową LOP, Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotą Odznaką „Zasłużony dla Województwa Wrocławskiego i Miasta Wrocławia”, tytułem „Zasłużony Nauczyciel Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej”, Złotą Odznaką Polskiego Towarzystwa Entomologicznego, dyplomem „W dowód uznania za 30-letni wkład pracy poniesiony dla dobra Uczelni”, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, dyplomem Polskiego Towarzystwa Przyrodników im. Mikołaja Kopernika „Za zasługi i działalność dla dobra Towarzystwa oraz upowszechnianie wiedzy przyrodniczej”, Złotą Honorową Odznaką Polskiego Towarzystwa Przyrodników im. Mikołaja Kopernika. Poza tym był wielokrotnie wyróżniany indywidualnymi nagrodami Rektora i Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki. Uwieńczeniem prawie czterdziestoletniej pracy zawodowej było nadanie Władysławowi Strojnemu w grudniu 1988 roku tytułu profesora zwyczajnego.

Profesor Strojny był człowiekiem o wszechstronnych zainteresowaniach i szerokich horyzontach: bibliofilem, filatelistą, miłośnikiem dzieł sztuki, które czasami sam restaurował. Doskonała pamięć, czytanie i poczucie humoru sprawiały, że w nielicznych chwilach wolnych od pracy był „duszą towarzystwa”. Tych chwil nie było jednakże zbyt wiele, gdyż charakteryzował się wręcz benedyktyńską pracowitością, a Jego domenę życiową stanowiła łacińska maksyma: *Nulla dies sine linea*. Niemniej, codziennie po południu, Profesor zapraszał kogoś z pracowników Katedry Zoologii na słynne herbatki. Można wtedy było usłyszeć wiele historyjek, opowieści i anegdot. Niektóre z nich, wyjątkowo celne i ponadczasowe, warto od czasu do czasu przywołać: „profesorowie dzielą się na: zwyczajnych, nadzwyczajnych i ... nienadzwyczajnych”, a „drobne podarki zjednują bogów i ludzi ...a zwłaszcza ludzi”. Jednak najczęściej cytowanym powiedzeniem Profesora było to, że „każdy mężczyzna musi mieć jakieś hobby, żeby ... nie robił rzeczy jeszcze gorszych”.

W kwietniu 1955 r. Władysław Strojny zawarł związek małżeński ze Stanisławą Marią z domu Koprowską, urodzoną w Tarnopolu. Małżonka podzielała zainteresowania

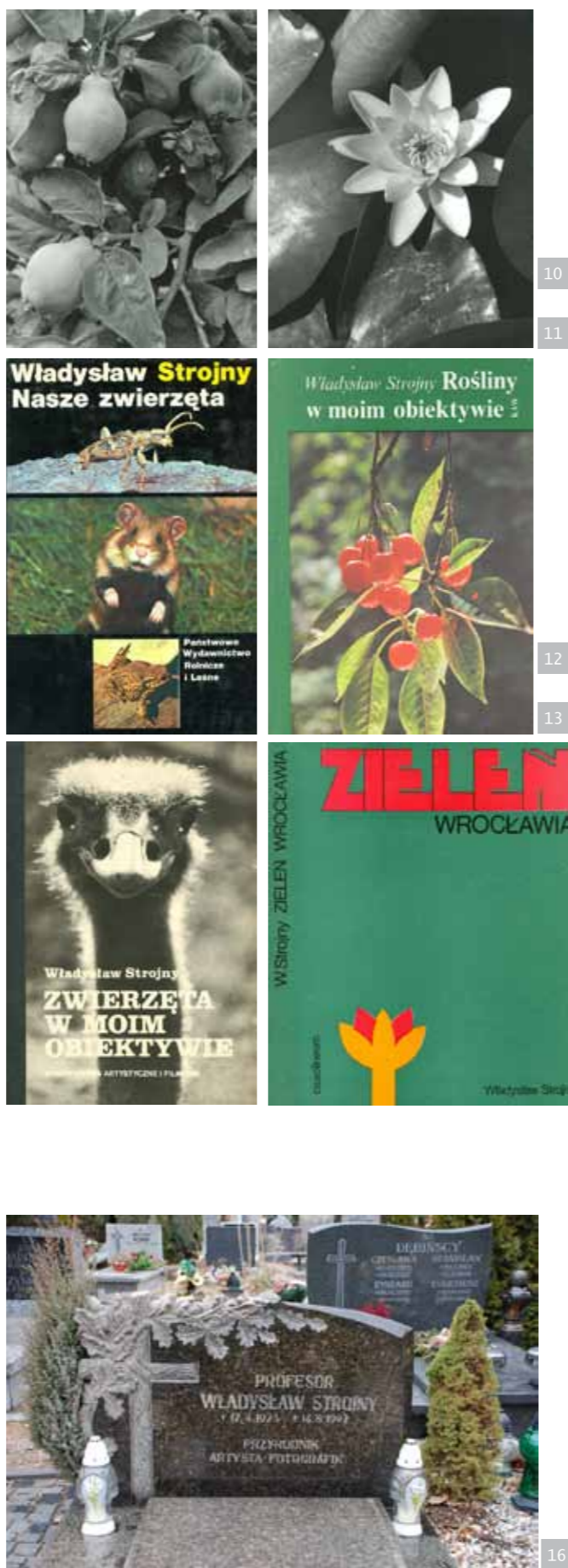

naukowe Profesora. Z wykształcenia lekarz weterynarii, absolwentka Uniwersytetu i Politechniki we Wrocławiu, w grudniu 1968 roku doktoryzowała się na podstawie pracy *Badania porównawcze nad wartością niektórych testów przy ocenie stanu zdrowotnego gruczołu mlekowego u krów*. Całe życie zawodowe Pani doktor Strojna związała z Zakładem Higieny Weterynaryjnej we Wrocławiu, pełniąc przez wiele lat funkcję Kierownika Pracowni Mikrobiologii. W małżeństwie Państwo Strojni mieli dwóch synów: mgr. inż. nauk technicznych Pawła Marka, absolwenta Wydziału Mechanicznego Politechniki Wrocławskiej i mgr. inż. arch. Marka Krzysztofa, absolwenta Wydziału Architektury Politechniki Wrocławskiej.

Śmierć zabrała Profesora przedwcześnie, w wieku 69 lat, kiedy był jeszcze w pełni sił twórczych i zapału do pracy. Zmarł 14 sierpnia 1992 roku i został pochowany na Cmentarzu Parafii p.w. Świętej Rodziny na Sępolnie we Wrocławiu. Na płycie nagrobnej, zaprojektowanej przez syna Marka, ozdobionej pięknie rzeźbionymi liśćmi dębu, widnieje napis zawierający kwintesencję życia Profesora: „Przyrodnik i Artysta Fotografik”.

PODPISY DO FOTOGRAFII:

- 1 Prof. dr hab. Władysław Strojny (1923-1992)
- 2 Prof. Władysław Strojny (trzeci od lewej) w otoczeniu pracowników Katedry Zoologii Akademii Rolniczej we Wrocławiu (1986 r.)
- 3 Tchórz zwyczajny spoglądający na kozioroga dębosza i zgłębiec trzpiennikowaty składający jaja (fot. Władysław Strojny)
- 4 Zaskroniec zwyczajny (fot. Władysław Strojny)
- 5 Wystawa fotografii profesora Władysława Strojnego w sali 219 WNB (fot. Grzegorz Gabryś)
- 6 Żona prof. Władysława Strojnego - dr Stanisława Strojna wraz z synem Markiem, synową Anetą i wnukiem Bartoszem (fot. Krystyna Walińska)
- 7 Prof. dr hab. Czesław Błaszak z Zakładu Morfologii Zwierząt Wydziału Biologii UAM w rozmowie z Rodziną profesora Strojnego i Pracownikami WNB (fot. Krystyna Walińska)
- 8 Syn Profesora, mgr inż. arch. Marek Strojny z żoną mgr Anetą Strojną i synem Bartoszem, wraz z autorem, w nowo otwartej sali wykładowej 219 im. prof. Władysława Strojnego (fot. Krystyna Walińska)
- 9 Wspomnienie o profesorze Władysławie Strojnym - autor i Dziekan Wydziału Nauk Biologicznych - prof. dr hab. Leszek Jerzak (fot. Krystyna Walińska)
- 10 Pigwa pospolita (fot. Władysław Strojny)
- 11 Grzybień białe (fot. Władysław Strojny)
- 12 Nasze zwierzęta
- 13 Rośliny w moim obiektywie
- 14 Zwierzęta w moim obiektywie
- 15 Zielen Wrocławia
- 16 Miejsce spoczynku profesora Władysława Strojnego na Cmentarzu Parafii p.w. Świętej Rodziny na Sępolnie we Wrocławiu. Grobowiec zaprojektował syn, Marek Strojny.

CENTRUM KULTURY I JĘZYKA NIEMIECKIEGO - 15 LAT ISTNIENIA

Barbara Krzeszewska-Zmysłony

Koncepcja utworzenia Centrum Kultury i Języka Niemieckiego w ramach zielonogórskiej uczelni zrodziła się w 1992 r. na ówczesnej Wyższej Szkole Inżynierskiej w Zielonej Górze.

Centrum (CKiJN UZ) - w związku ze zmianami, jakie zaszły w Polsce - miało stać się ośrodkiem promocji kultury i języka niemieckiego na obszarze polskiego pogranicza

techniki Zielonogórskiej (PZ). Od początku istnienia CKiJN współpracowało ze Studium Języków Obcych PZ i ze Studium Języków Obcych ówczesnej Wyższej Szkoły Pedagogicznej WSP.

Z ogromnym zaangażowaniem współpracę z Centrum podjęły dwie lektorki ze Studium Nauki Języków Obcych Politechniki: Gudrun Lintzel i Danuta Chlebicz.

Centrum nawiązało także kontakt z polsko - niemieckimi gimnazjami pogranicza, przedszkolami, szkołami średnimi, Urzędem Miejskim w Zielonej Górze, ze studentem Radiem Index, Wojewódzką i Miejską Biblioteką Publiczną im. C. Norwida, Muzeum Ziemi Lubuskiej, Collegium Polonicum w Ślubicach (CP) oraz Europejskim Uniwersytem Viadrina (EUV) we Frankfurcie/Odrze.

Znaczącym osiągnięciem Centrum było przeprowadzanie corocznych polsko-niemieckich konkursów „Żywego Słowa” (2000-2009) dla uczniów uczących się języka polskiego w polsko - niemieckich gimnazjach w Neuzelle, Guben, Frankfurcie/O oraz w Cottbus i dla uczniów zielonogórskich szkół średnich uczących się języka niemieckiego. Laureaci tych konkursów spotykali się przez dziesięć lat na obozach jeździeckich w uczelnianym ośrodku Raculka koło Zielonej Góry w ramach tzw. *Spotkań na Dwa Języki (Begegnungen in zwei Sprachen)*.

Dla studentów uczących się języka w systemie lektoratów organizowane były corocznie - od początku istnienia CKiJN - konkursy *Finde Dich in deinem Deutsch zurecht (Odnajdź się w przedstawionej sytuacji)*. Dzięki kontaktom Centrum z Eckerhardtem Gärtnerem, honorowym

z Niemcami. Działania Centrum miały na celu budowanie porozumienia polsko-niemieckiego w myśl zawartych w latach 1990/91 traktatów o potwierdzeniu istniejącej między RFN a RP granicy, oraz dobrym sąsiedztwie i przyjaznej współpracy. Traktaty te, a także późniejsza umowa kulturalna z 1997 r. stały się podstawą działań Centrum.

Władze ówczesnej zielonogórskiej WSI. chcąc dostosować obiekt przeznaczony pierwotnie dla uczelnianego Studium Wojskowego do wymagań w pełni cywilnych i akademickich, wystąpiły o dofinansowanie prac do Fundacji Współpracy Polsko-Niemieckiej. Fundacja sfinansowała prace adaptacyjno-remontowe i Centrum zyskało w ten sposób swoją siedzibę przy ul. Szafrana 19 (teren obecnego kampusu A uniwersytetu Zielonogórskiego).

Formalnie obecne CKiJN UZ, jako uczelniana jednostka międzywydziałowa, zaczęło funkcjonować dopiero w 1997 r. w strukturze organizacyjnej ówczesnej Poli-

obywatelem miasta Zielona Góra, wielkim orędownikiem polsko-niemieckiego porozumienia, studenci, którzy zajęli pierwsze miejsca w konkursach, wyjechali (1998 i 1999) w nagrodę na tygodniowy pobyt do Niemiec.

Dzięki kontaktom CKiJN cztery studentki z kierunku *ochrony środowiska*, mogły odbyć praktykę za zachodnią granicą Polski (w Cottbus, w 1999 r.).

Przedstawicielka Centrum uczestniczyła w latach 1997-2007 w wielu polsko-niemieckich konferencjach na temat polsko-niemieckiego szkolnictwa na pograniczu w Guben, Cottbus, Frankfurt/O, Neuzelle, a także w spotkaniach poświęconych współpracy transgranicznej w Schwedt, Loknitz, Seelow, Peitz i we Frankfurcie/O.

W latach 1998-2001 Centrum organizowało przy pomocy zatrudnionej w Studium Nauki Języków Politechniki lektorki Gudrun Lintzel kursy przygotowawcze na certyfikaty znajomości języka niemieckiego dla studentów (ZD, DfdB

ZMP). Od początku istnienia CKIJN stałym współpracownikiem Centrum pozostaje st. wykładowca języka niemieckiego UZ mgr. Danuta Chlebicz.

W roku 1999 r., który był Rokiem J.W. Goethego Centrum zorganizowało wraz z Instytutem Germanistyki ówczesnej Wyższej Szkoły Pedagogicznej Dni Goethego. W ramach obchodów tych Dni zorganizowano wystawę, oraz koncerty z udziałem słuchaczy Uniwersytetu Trzeciego Wieku, studentów oraz młodzieży szkolnej.

Jedną z pierwszych akcji skierowanych do mieszkańców miasta w 1998 r. były Dni Filmu Niemieckiego zorganizowane w Kinie „Newa”. Akcja ta była kontynuowana pod hasłem *Tydzień Filmu Niemieckiego* w 2001 r. w szkołach średnich Zielonej Góry.

W 2001 r. zorganizowano międzynarodową konferencję na temat *Jak sobie radzimy ze stereotypami i uprzedzeniami*, w konferencji brało udział około 30 nauczycieli języka niemieckiego i historii ze szkół Zielonej Góry i z Brandenburgii.

W latach 1997-2005 pracownik Centrum informował w studenckim Radiu Index w cotygodniowych audycjach o pracach Centrum i o wydarzeniach kulturalnych na pograniczu.

W roku 2000 przedstawicielka CKIJN poprowadziła w ramach uczelnianego sympozjum *Nauka - Badania - Kształcenie* dyskusję panelową na temat polsko-niemieckich szkół pogranicza. W konferencji wziął udział dr Hans Golombek z DAAD oraz przedstawiciele szkół z Polski i Niemiec.

W latach 2000-2002 dzięki współpracy Centrum ze Stiftung für politische und christliche Jugendbildung nauczyciele języka niemieckiego (pięć osób) ze szkół średnich wzięło udział w szkoleniu w Strausbergu koto Berlina. Także młodzież ze szkół średnich Zielonej Góry miała możliwość wzięcia udziału w szkoleniu liderów zarówno w Niemczech

(Stralsund 2001) jak i w Polsce (Zielona Góra 2002).

W Roku Języków (2001) ogłoszonym przez UE odbyło się szereg seminariów na temat nauki języka niemieckiego. A w roku akademickim 2002/2003 miały miejsce nieodpłatne konwersatoria z języka niemieckiego dla studentów pragnących rozwinąć swoje umiejętności językowe.

Na prośbę nauczycielki prowadzącej kurs języka polskiego dla pracowników Urzędu Miasta Cottbus w latach 2004 i 2005, Centrum zorganizowało weekendowy program kulturalno-językowy.

Centrum od początku gromadzi również materiały: książki, czasopisma, katalogi, plakaty, wycinki prasowe, filmy, na temat polsko-niemieckiego porozumienia i współpracy.

Najnowszą inicjatywą CKIJN są organizowane od 2003 roku Dni Niemieckie. Jest to coroczna impreza organizowana pod patronatem Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z udziałem dzieci, młodzieży szkolnej i studentów. Z tej okazji odbywają się koncerty, warsztaty teatralne, konkursy, spotkania, dyskusje, wystawy, seminaria itp. Imprezy te odbywają się na terenie obu Kampusów Uczelni, oraz w WiMBP im. C. Norwida.

Od 2009 r. z inicjatywy Centrum i Czesława Fiedorowicza, Prezesa Euroregionu Sprewa-Nysa-Bóbr w naszym funkcjonuje mieście Polsko-Niemiecki Klub Dyskusyjny.

Centrum pomogło zainicjować w 2010 r. współpracę Lubuskiego Teatru z Gerhard Hauptmann-Theater w Zittau/Görlitz.

Władze miasta Zielona Góra i województwa doceniły wkład Centrum Kultury i Języka Niemieckiego UZ w budowaniu pomostów kulturalnych między Polakami i Niemcami przyznając mgr Barbarze Krzeszewskiej-Zmyślony nagrodę kulturalną miasta Zielona Góra w 2006 r. oraz Lubuski Laur Oświaty Województwa Lubuskiego w 2010 r.

NASZ BACHUSIK - UZetikus!

Ewa Sapeńko

UZetikus - takie imię będzie nosił bachusik, którego figurka zostanie odsłonięta 1 czerwca 2012 r. o godz. 10.00 przy ul. Licealnej. „Matką chrzestną” naszego bachusika została Pani **Katarzyna Czyż** z Kancelarii Ogólnej.

W konkursie na imię dla uniwersyteckiej figurki wzięło udział 15 osób, pracowników i studentów UZ. Zaproponowali oni aż 48 imion, niekoniecznie związanych z nazwą Uniwersytet Zielonogórski. I tak można było wybierać spośród takich imion jak na przykład: Wiedzuś, Molik, Mądralek Niepospolity, Wiedzolubek, Magistrus czy Univerpsikus:) Chociaż były też i takie: BachUZik, Uzetus czy AcademicUZ.

Dyskusje na temat wyboru były długie. Nawet nasi filolodzy zabrali głos w tej kwestii (tekst dr Magdaleny Steciąg drukujemy poniżej), za co bardzo dziękujemy:)

Po naradzie komisja konkursowa pod przewodnictwem Rektora UZ prof. Czesława Osękowskiego zdecydowała o tym, że UZetikus będzie najodpowiedniejszym imieniem dla naszej figurki.

Autorem projektu UZetikusa jest zielonogórski artysta Robert Tomak.

> W ZIELONEJ GÓRZE POJAWIAJĄ SIĘ KOLEJNE BACHUSIKI O WYMYŚLONYCH NAZWACH. O ILE SKRYBIKUS MŁODSZY JEST JESZCZE ZABAWNY, O TYLE MAGIKUS ZAMIENNIKUS CZY MAKUSYNUS CUDAKUS SĄ CHYBA ZBYT WYDUMANE... CZY TE NAZWY SĄ W OGÓLE POPRAWNE? JAK JE ZAPISYWAĆ?

Magdalena Steciąg
Instytut Filologii Polskiej

Pytania o bachusiki wracają do Poradni Językowej UZ jak bumerang, warto więc sprawę wyjaśnić szerzej. Bachusiki to małe, zabawne figurki Bachusa i ponieważ obrazują istoty będące wytworem wyobraźni, a ich nazwa to rzeczownik pochodny od nazwy własnej, to zapisuje się ją małą literą: bachusiki, nie (jak często można wyczytać w gazetach) *Bachusiki.

Każdy bachusik, a jest ich obecnie 16, ma swoje imię i jest to oczywiście nazwa własna, którą zapisujemy wielką literą: może być jednoczłonowa, np. Odpadek lub dwuczłonowa, np. Makusynus Cudakus i wówczas oba człony zapisujemy wielką literą.

Nazwy bachusików ewoluują od prostszych i rodzimych do - jak zauważają zielonogórzanie - coraz bardziej wymyślnych i obco brzmiących. Nie wszystkim się to oczywiście podoba. Postaram się rzecz ocenić z punktu widzenia poprawności słowotwórczej, o gustach się bowiem nie dyskutuje.

Kryterium słowotwórcze odnosi się przede wszystkim do tego, czy nowe nazwy opierają się na występujących w polszczyźnie zasadach tworzenia wyrazów, pozwala także rozstrzygnąć relację znaczenia realnego do strukturalnego, czyli wynikającego z budowy słów. Im ta relacja bliższa, tym lepsza nazwa. Przyjrzyjmy się więc imionom bachusików pod tym kątem.

1. Imiona typu: Odpadek, Ciekawek, Pędzibeczek. Powstały one poprzez dodanie do tematu słowotwórczego (pochodzącego zresztą od różnych podstaw) wyspecjalizowanego w tworzeniu nazw ekspresywnych formantu -ek, dzięki któremu imiona uzyskują pozytywne nacechowanie, kojarzą się z czymś bliskim i niedużym. Oddaje to dobrze cechy bachusików - niewielkich figurek, które mają wzbudzać sympatię zielonogórzan i turystów. Nazwy te dobrze wyrażają znaczenie realne: Odpadek to - zgodnie z budową wyrazu - 'ten, który odpada' i rzeczywiście figurka Odpadka przedstawia bachusika, który (trzymając dzban wina w jednej ręce) wspina się po ścianie Wieży Głodowej i wygląda tak, jakby za chwilę miał odpaść; Ciekawek, czyli 'ten, który jest ciekawy', zagląda z ciekawością na ukryte pod szybą wykopaliska przy ratuszu; Pędzibeczek z kolei na deptaku 'pędzi beczkę', czyli popycha ją przed sobą z wysiłkiem. Złożenie to także zostało utworzone poprawnie, trzeba tylko dbać o jego dobre użycie. Szerzy się bowiem w tekstach dziennikarskich alternatywna forma *Pędzibęczek, która brzmi podobnie, ale zaciemnia znaczenie strukturalne wyrazu (co miałby pędzić Pędzibęczek - bęczki, bączki?).

2. Imiona typu: Degustikus, Transportikus, Obserwatorikus, Młodzieńczy, Skrybikus Młodszy, Beczkus, Makusynus Cudakus, itd. W tej, najliczniejszej grupie imion bachusików wspólny jest formant -us, który niewątpliwie odwołuje się do sposobu tworzenia imion pochodzących z łaciny i używanych przez starożytnych Rzymian: Romulus, Gaius, Lucius, Marcus, Tiberius, Titus itd., co ma za zadanie wiązać nową nazwę ze starą tradycją, wskazywać na jej historyczne korzenie. Pod względem poprawności słowotwórczej najlepiej należy ocenić te z nich, w których formant -us został dodany do łacińskiego lub choć brzmiącego z łacińska tematu, jak w nazwach: Degustikus ('imię degustatora' - figurka bachusika pijącego wino z beczki), Obserwatorikus ('imię obserwatora' - figurka siedzącego przy fontannie na placu Bohaterów bachusika z głową zadartą do góry), Transportikus ('imię transportowca', czyli bachusika jadącego z beczką pod pachą na wrotkach zrobionych z ciężarówek). Zdecydowanie gorzej brzmią te imiona, w których łaciński formant -us został dołączony do polskiego tematu słowotwórczego, np. Beczkus, Cudakus. Takie hybrydalne twory mają jednak spory walor ekspresywny, zwracają na siebie uwagę niedopasowaniem pierwszego członu do drugiego i mogą wywoływać rozbawienie.

3. Imiona typu: Nieruchomix, Palmiks. Tego typu nazwy są zdecydowanie najgorszym, powstającym wciąż prawem serii typem imion bachusików. Po pierwsze dlatego, że człon -x (-ex, -ox, -ux itd.) nie niesie ze sobą żadnej jednoznacznej informacji, a jego funkcja zdaje się polegać głównie na nadawaniu nazwie obcego charakteru. Dołączony do polskiego tematu słowotwórczego, brzmi pretensjonalnie. Niegdyś była moda na tworzenie nazw firm z jego pomocą; powstały wówczas takie krytykowane wielokrotnie przez językoznawców twory hybrydalne, jak np.: *Zbyszex, Meblux, Jastex* itp. Nie warto sięgać do tego wzoru także dlatego, że rodzi on problemy z grafiką, tzn. w języku polskim litera alfabetu łacińskiego x ma współcześnie bardzo ograniczony zasięg, wypierana jest połączeniem ks. Zapis nazw bachusików jest, jak widać, niestabilny: raz z -x, raz z -ks, nawet te zakończone na -x w przypadkach zależnych należy jednak zapisywać zgodnie z polską grafiką: M. Nieruchomix, D. Nieruchomiksa, C. Nieruchomiksowi, B. Nieruchomiksa, N. Nieruchomiksem, Msc. Nieruchomiksie, W. Nieruchomiksie!

Odpowiadając na to pytanie, korzystałam z turystycznego portalu www.kochajlubuskie.pl, na którym są zamieszczone zdjęcia bachusików.

PROJEKTY

Słoń indyjski, nosorożec biały – niepewna przyszłość

dr Zbigniew Zawada - Wydział Nauk Biologicznych
Muzeum Przyrodnicze WNB w ubiegłym roku pozyskało dwa szkielety: samicy słonia indyjskiego oraz samca nosorożca białego. Oba eksponaty są bardzo cenne pod względem naukowym, dydaktycznym i muzealnym. Na ich przykładzie chcemy pokazać zagrożenia i perspektywy dla tych gatunków. Chcemy przedstawić historię tych konkretnych zwierząt. Nosorożec praktycznie całe życie spędził spokojnie w zoo i padł w bardzo zaawansowanym wieku. Samica słonia także zakończyła życie jako staruszka, jednak jej losy były bardziej burzliwe i emocjonujące. Występowała w cyrkach, grała w filmie, nie zawsze obchodzono się z nią właściwie. Spokoju zaznała dopiero w zoo. Jej życie było także przykładem pięknej przyjaźni i wierności pomiędzy słoniami.

W trakcie projektu będziemy montować szkielety zwierząt: nosorożec (niedziela, 3 czerwca), słoń (poniedziałek, 4 czerwca), na początku XX wieku został uznany za gatunek wymarły. Z odnalezionych, ostatnich żywych osobników odtworzono stabilną populację. W przypadku tego gatunku przyczyną zagłady okazał się róg, będący w krajach Azji uznawany za afrodyzjak. Słoń indyjski (*Elephas maximus*) należy do gatunków zagrożonych wyginięciem. Główną przyczyną spadku jego liczebności jest ekspansja człowieka i kurczenie się jego naturalnych siedlisk. Walka o przetrwanie obu gatunków niekiedy przybiera dramatyczny przebieg.

W tej wojnie słonie indyjskie są na przegranej pozycji. Na przykładzie tych dwóch gatunków chcemy wskazać niszczycielską działalność człowieka z jednej strony oraz możliwości ochrony zwierząt zagrożonych z drugiej strony.

WIADOMOŚCI WYDZIAŁOWE

WYDZIAŁ ARTYSTYCZNY

GALERIA grafiki Biblioteki Sztuki

Janina Wallis

Początki życia plastycznego na Ziemi Lubuskiej (c.d.)

Zmiany na lepsze przyniósł rok 1953. Wiązało się to z polityką Ministerstwa Kultury i Sztuki, które podjęło zorganizowaną działalność zmierzającą do zasiedlenia Ziemi Odzyskanych absolwentami wyższych uczelni artystycznych. Wiosną 1953 roku przybył do Zielonej Góry Klem Felchnerowski, absolwent Wydziału Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, który obok działalności czysto urzędowej (został Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków) podjął szeroką działalność artystyczną, dając tym samym początek drugiemu etapowi rozwoju środowiska. W prowadzonym przez siebie „Notatniku zielonogórskim” zapisał: „3 marca (wtorek) godz. 19.38 przyjazd do Zielonej Góry, 7 marca śpię u Korcza, 9 marca śpię w Muzeum, 17 kwietnia - Wojewódzki Konserwator Zabytków, artysta malarz, historyk sztuki, technik budowlany (taką wizytówkę miał na drzwiach) odnotował - Zostaje w Zielonej Górze. Śpię u Bąka”.

Kilka miesięcy później przyjechali do Zielonej Góry kolejni młodzi artyści plastycy, stypendyści Ministerstwa Kultury i Sztuki. Byli to wspomniani już wcześniej Ignacy Bieniek, Halina Byszewska, Kazimierz Rojowski, Adam Stańkowski, Remigiusz Zaborowski, Marian Szpakowski, Adam Falkiewicz i Alojza Zacharska.

Warszawska Akademia Sztuk Pięknych zasilła Zieloną Górę swoimi absolwentami: Ryszardem Lechem, Witoldem Nowickim, Zygmuntem Waldmanem i Krystyną Sznajder. Młode województwo zaferowało przybyłym miejsce w społeczeństwie, ale nie było im w stanie zaferować mieszkań, pracowni, salonu ekspozycyjnego ani też żadnej innej pomocy. Plastycy z trudem mogli znaleźć pokój sublokatorski. Namiastką było przydzielenie im wspólnego domu w Cigacicach. Bieńkowie mieszkali przez pewien czas w garażu przy ul. Batorego, na zapleczu domu Tadeusza Jasińskiego, przewodniczącego i założyciela Sekcji Literackiej Koła Miłośników Literatury przy Zarządzie Wojewódzkim Związku Młodzieży Polskiej w Zielonej Górze. Felchnerowskiem za szafę służyła zabytkowa łódź przechowywana w muzeum mieszczącym się wtedy przy dzisiejszej ul. Kazimierza Lisowskiego. Młodzi, zdrowi, nigdzie niepracujący, czyż mogli nie być ludźmi niepodjęznanymi? Nieporozumienia wynikały w urzędach. W jednym z nich zapytano Rojowskiego o zawód: artysta malarz. To, co Pan skończył? - indagował urzędnik zza biurka. Akademię Sztuk Pięknych - brzmiała odpowiedź.

Udzielone na pół roku ministerialne stypendia wyczerpały się szybko i dalej należało liczyć tylko na siebie. Brakowało zleceń od przedsiębiorstw na prace plastyczne. Mimo wszystko artyści sporo czasu spędzali w pierwszym okresie w jedynej kawiarni „Polonia”. Na wzór artystów dziewiętnastowiecznych tworzyli młodą cyganerię zielonogórską, wiodąc, chyba nie tylko przy kawie, artystyczne spory i dyskusje. Brali w nich udział plastycy, aktorzy, architekci, dziennikarze i ... jeden lekarz. Ludzie z tych kręgów byli pierwszymi i na długo jedynymi odbiorcami sztuki i jej krytykami.

Z braku widoków na przyszłość niektórzy twórcy opuścili Zieloną Górę, choć ich program w zakresie podnoszenia kultury plastycznej był bardzo sensowny. Obejmował podstawy edukacji plastycznej, czyli zajęcia w świetlicach i domach kultury, oprawę plastyczną miast, placówek handlowych, organizację wystaw i wernisaży - zarówno w Zielonej Górze, jak i na terenie całego województwa. Najodważniejsi ulokowali się w okolicznych miasteczkach, inni znów udali się na wieś - najliczniej do Cigacic, stąd bowiem rozciągał się okazały widok na Odrę oraz najbardziej interesujący pejzaż. Problemy z zatrudnieniem rozwiązywali indywidualnie. Jedni podejmowali pracę w urzędach, drudzy w przedsiębiorstwach sezonowych, najczęściej nie były to prace plastyczne.

W wyniku starań środowiska plastycznego na zebraniu, które odbyło się 18 lutego 1954 podjęto uchwałę o utworzeniu w Zielonej Górze Delegatury Poznańskiego Okręgu Związku Polskich Artystów, która dała początek istnieniu zorganizowanego środowiska twórczego. Jej pierwszym prezesem został wybrany Klem Felchnerowski, wiceprezesem - Ziemowit Szuman, sekretarzem - Kazimierz Rojowski. Okręg Zielonogórski ZPAP był jednym z mniejszych okręgów Związku, ale w pamięci członków założycieli zapisał się jako jeden z bardziej aktywnych w kraju. Artysty środowiska lubuskiego uczestniczyli we wszystkich ważniejszych awangardowych zjawiskach artystycznych w sztuce okresu powojennego.

Kolejna, V Wystawa Plastyki Lubuskiej stanowiła jednocześnie sondę skierowaną do odbiorcy i skończyła się połowicznym sukcesem, na co wskazywała dość niska frekwencja. Druga z wystaw miała miejsce w lipcu 1954 roku i była poświęcona „X-leciu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej”. Zgromadziła dwunastu autorów i ponad 50 tytułów różnych prac. Na jej otwarcie przybyli autorzy i dostownie dwóch sympatyków, pomimo rozesłania 120 zaproszeń.

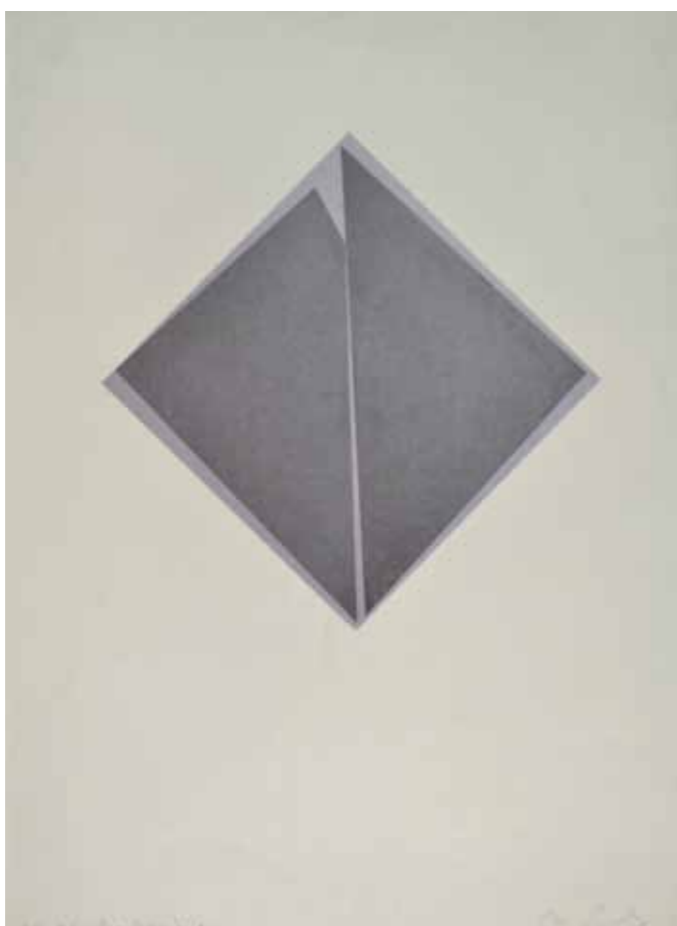
Na łamach „Gazety Zielonogórskiej” pojawiło się szereg publikacji dotyczących spraw plastyki oraz warunków bytowych twórców. Społeczeństwo zaczęło dostrzegać, iż plastycy - obok aktorów i dziennikarzy - stają się splendorem dla miasta. Z inicjatywy miejscowych środowisk twórczych, a także plastyków, wydano w 1955 roku jednodniówkę literacko-społeczną, zatytułowaną „Ziemia Lubuska”. Wcześniej jeszcze, bo już w 1954 roku, Klem Felchnerowski wykonał ilustracje do pierwszej książki Władysława Korcza „Tradycje polskości na Ziemi Lubuskiej”. Dzięki ich aktywności w Gorzowie i Stawie Śląskiej - powstały pierwsze ogniska plastyczne, a w 1955 w Nowej Soli, przy działającym tam Lubuskim Zespole Pieśni i Tańca - pierwsze, oficjalnie

zarejestrowane kółko plastyczne. W połowie 1955 roku utworzono kolejne kółka w: Nowej Soli, Wschowie i w Żarach, nad którymi opiekę objęli plastycy Bieniek i Rojowski, Korcz działał w Gorzowie Wlkp., Kowalski prowadził ognisko w Międzyrzeczu, a Nowicki i Szpakowski w Zielonej Górze.

Trzeba powiedzieć, że kształtowanie się środowisk twórczych na Ziemi Lubuskiej w latach 1948-1955 przebiegało ze zmiennym szczęściem. Decydującym momentem było powstanie województwa zielonogórskiego, co w początkowym okresie zaspokoilo potrzeby administracyjne. Z czasem zaczęto odczuwać brak lokalnych środowisk twórczych i placówek kulturalnych. Niestety, większość tych zamierzeń pozostała w sferze planów. Reforma administracyjna nie spowodowała rozkwitu życia kulturalnego, wręcz przeciwnie, to czas zamierania. Wszelkie formy były ustalane według centralnego szablonu i podporządkowane doraźnym celom politycznym. Powodowało to wycofywanie się z aktywnej działalności większości działaczy kultury i zabijało inicjatywę i spontaniczność.

Na łamach ówczesnej prasy ukazywały się krytyczne teksty: „Akwarele plastyków Nowickiego i Felchnerowskiego ocenione zostały jako nieprzekonujące, nieoddające rzeczywistości i nacechowane osobistą interpretacją malarzy, najzupełniej nie zrozumiałą dla widza. Poważne zastrzeżenia budzi również technika malarska, która sprawia, że akwarele te są przezczernione. Należało się spodziewać, że autorzy tych akwrel wypowiedzą się na temat swoich prac, względnie wytłumaczą widzom swój budzący zastrzeżenia sposób pokazywania natury”. Klem Felchnerowski po prostu pominął milczeniem wszystkie skierowane pod jego adresem zarzuty, a Witold Nowicki w nieco nonszalanckim przemówieniu stwierdził, że krytykowane obrazy uważa za najlepsze pod każdym względem ze wszystkich swoich prac i że absolutnie nie ma zamiaru odstąpić od swojej dotychczasowej techniki malarskiej. Co więcej, wyjaśnił zebrany, że właśnie te, a nie inne swoje prace przeznaczył na wystawę, ponieważ był pewny, że jury składające się z fachowców oceni je pozytywnie?

Wyraźną cezurę w rozwoju kulturalnym Ziemi Lubuskiej stanowi rok 1956. Nieprzypadkowo Janusz Koniusz zatytułował swój artykuł na temat popaździernikowego życia kulturalnego w regionie: „O początkach regionalnej działalności na Środkowym Nadodrzu”, który zaznaczył się nowym etapem w rozwoju środowisk inteligentnych. Zna-

MARIAN SZPAKOWSKI, „EX/70”, 1970, TECHNIKA WLASNA, PAPIER, FORMAT 76 X 56 CM, ZE ZBIORÓW MUZEUM ZIEMI LUBUSKIEJ, FOT. MAREK LALKO

lazło to odzwierciedlenie w uchwale IV wojewódzkiej konferencji PZPR. „Konferencja zobowiązuje KW i KP do wzmożenia pracy z inteligencją wszystkich środowisk poprzez szersze zaspokajanie zainteresowań naukowych, zawodowych i kulturalnych oraz pozyskiwanie do pracy w życiu społecznym i kulturalno oświatowym”.

Po utworzeniu Delegatury ZPAP, drugim ważnym wydarzeniem było utworzenie w styczniu 1956 roku Delegatury Przedsiębiorstwa Państwowego Pracowni Sztuk Plastycznych.

Institucja ta koordynowała sprawy wykonawstwa plastycznego, głównie w zakresie sztuki użytkowej. Artyści powoli, ale skutecznie, zaczęli zmieniać oblicze miast, osiedli, zakładów pracy, a także lokali użyteczności publicznej i sklepów. Rojowski, Bieniek i Stańkowski wykonali projekt kolorystyki dla pierwszej w Polsce elektrowni wod-

nej w Dychowie. W tym czasie Klem Felchnerowski przebudował wnętrze kina „Nysa” w Zielonej Górze. Wkrótce Felchnerowski, Nowicki i Roszak podjęli się opracowania kolorystyki dla zabytkowych kamieniczek w Bytomiu Odzańskim. Wnętrza projektowali najczęściej: Rojowski, Nowicki, Szpakowski, Bieniek i Stańkowski. Prace graficzne na zlecenie klientów tworzyli Falkiewicz, Jelonkowa i Walkman. W miesiąc później na zebraniu ZPAP podjęto zasadnicze uchwały zmierzające do większej ekspansji środowiska plastycznego. Program wyraźnie określał nawiązanie szerszego kontaktu ze społeczeństwem przez organizację pogadanek i dyskusji na temat sztuki oraz organizowanie wystaw w miastach powiatowych, miasteczkach oraz niektórych większych wsiach. Priorytetem było otoczenie opieką amatorskiego ruchu plastycznego przez organizację ognisk w terenie. Już jesienią obrazy lubuskich twórców dotarły do Babimostu, Gubina i Międzyrzecza, Nowej Soli, Sulęcina, Wschowy, Żagania i Żar, a także do Lubniewic, Łagowa, Słońska. W ten sposób społeczeństwo peryferyjnego województwa mogło zapoznać się z artystami i ich twórczością.

W „Gazecie Zielonogórskiej” publikują swoje artykuły o sztuce Klem Felchnerowski i Jan Nowacki - reprodukowane są prace artystów. Obok profesjonalnej działalności powstają ogniska plastyczne w miastach powiatowych województwa zielonogórskiego. Wszystkie te czynniki sprawiły, że wspólnym wysiłkiem Wydziału Kultury i plastyków ruch amatorski przybrał nowe formy organizacyjne. Dopiero jednak odwilż popaździernikowa wyzwoliła wiele oddolnych inicjatyw społecznych związanych

z działalnością kulturalną. Zaczęto mówić o potrzebie szeroko rozumianego życia kulturalnego, wykształceniu świadomości lokalnej i budowie więzi z „matą ojczyzną”.

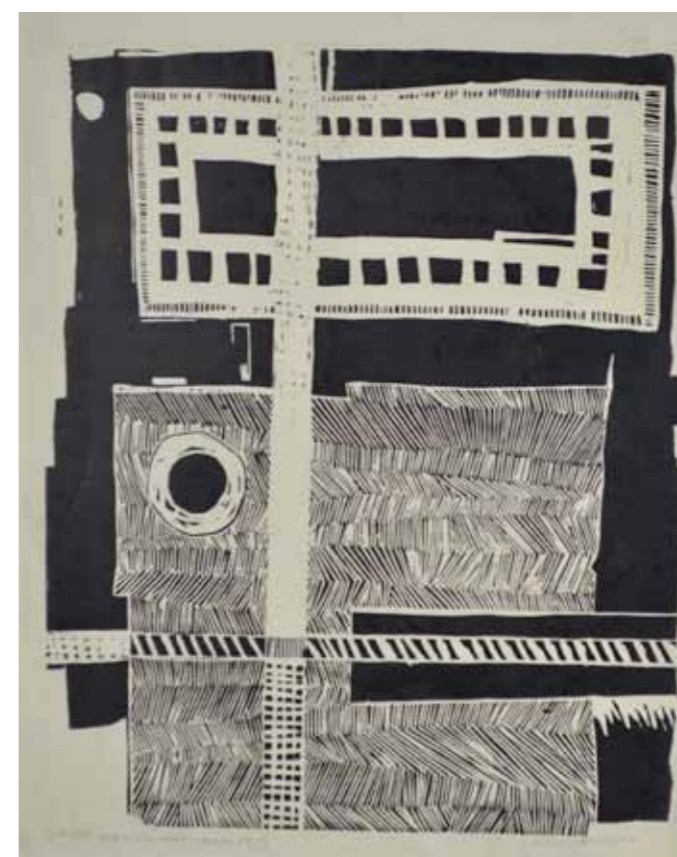
Wyrazem aktywności twórców była wiosenna wystawa w 1956 roku, na której wyraźnie już można było dostrzec nowatorskie tendencje w sztuce i zerwanie z akademizmem, co stało się powodem licznych polemik na łamach „Gazety Zielonogórskiej”. Stwierdzano, że „środki formalne stosowane przez artystów lubuskich są niezrozumiałe, zbyt nowatorskie i śmiałe”, a niekiedy uważano je „za przejaw mieszczańskich gustów”.

Coraz częściej prace zielonogórskich artystów pojawiały się na ogólnopolskich wystawach w Warszawie, Krakowie, Szczecinie, Wrocławiu, Poznaniu, a nawet poza granicami kraju. W Drian Gallery w Londynie Marian Szpakowski prezentował własne prace obok takich twórców jak Henry Moore, Ben Nicholson, Zao-Wu-Ki, Vieira da Silva i Piotr Potworowski.

Podsumowując, trzeba zaznaczyć, że działalność plastyków Środkowego Nadodrza jest godna przypomnienia, tym bardziej, że artyści żyli i tworzyli w trudnych czasach, które już dzisiaj zacierają się w pamięci, a mimo wszystko pozostawili trwałe ślady swoich dokonań artystycznych, pozytywnie zweryfikowanych przez czas. Do historii sztuki polskiej wpisały się takie imprezy jak „Złote Grono” - ogólnopolski przegląd sztuki nowoczesnej. Głównym inicjatorem tego wydarzenia był Marian Szpakowski. Organizowane w latach 1963-1981 i 1983 sympozja i wystawy sztuki współczesnej gromadziły czołówkę polskich artystów, teoretyków i krytyków sztuki, stając się miejscem wymiany myśli, prezentacji najnowszych prac, szeroko pojętej dyskusji. III „Złote Grono” i jego główna wystawa „Przeźreń i wyraz” (1967 r.) jest do dziś cytowane w pracach poświęconych historii polskiej sztuki.

Próba kontynuacji „Złotego Grona” było organizowane w latach 1985-1996 Biennale Sztuki Nowej, zainicjowane przez Zenona Polusa i Zbigniewa Szymoniaka, a słynne Plenery Łagowskie o charakterze warsztatów odbywały się w systemie cyklicznym.

W wyniku działalności twórców zrzeszonych w Okręgu ZPAP powstało w Zielonej Górze szkolnictwo artystyczne na poziomie średnim i wyższym. W 1975 roku utworzono Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych (obecnie Zespół Szkół Plastycznych). Niezwykle ważny był rok 1991, kiedy powstał Instytut Sztuki i Kultury Plastycznej przy Zielonogórskiej Wyższej Szkole Pedagogicznej im. Ta-

KLEM FELCHNEROWSKI, „PORTRET”, 1979, LINORYT, PAPIER, FORMAT 63,5 X 47 CM, ZE ZBIORÓW MUZEUM ZIEMI LUBUSKIEJ, FOT. MAREK LALKO

deusza Kotarbińskiego (obecnie Instytut Sztuk Wizualnych Uniwersytetu Zielonogórskiego).

Dzisiaj, odwołując się do ponad pięćdziesięcioletniej tradycji, można mówić o dobrej kondycji zielonogórskiego środowiska artystycznego ciągle zasilanego nowymi absolwentami. To często godni następcy takich twórców jak Marian Szpakowski i Klem Felchnerowski. Ci młodzi artyści dość przekonująco określają swoje miejsce w nowej sztuce polskiej zdobywając najwyższe nagrody na prestiżowych wystawach. Przykładem są choćby absolwenci Instytutu nagradzani głównymi nagrodami na ogólnopolskich konkursach. Wystarczy wymienić Konkurs na Obraz Roku organizowany przez Redakcję Art & Bussines, na którym Gran Prix w 2004 i 2005 zdobywali Arkadiusz Ruchowski (wówczas student IV roku malarstwa) i Rafał Wilk, a ostatnio główną nagrodę

IX Konkursu Malarskiego im. Eugeniusza Gepperta zdobył Sławomir Czajkowski. Nie do pominięcia jest też działalność artystyczna Aleksandry Kubiak i Karoliny Wiktor tworzących znaną grupę performance „Sędzia Główny”. Są oczywiście jedne z ważniejszych wydarzeń artystycznych w skali kraju, które przykuwają uwagę nie tylko wysokością nagród finansowych i głośnymi akcjami artystycznymi, ale pozwalają szerzej spojrzeć na dokonania twórcze młodego pokolenia zielonogórskich artystów. Nie do pominięcia jest też kulturotwórcza rola Biblioteki Sztuki z jej Artoteką Grafiki i szeroką działalnością wystawienniczą. Jedną z takich wystaw zorganizowanych z okazji 100-lecia Związku Polskich Artystów Plastyków była prezentacja twórczości Mariana Szpakowskiego i Klema Felchnerowskiego.

65 GALERIA grafiki Biblioteki Sztuki

W poniedziałek, 4 czerwca o godz. 11.30 Galeria Grafiki Biblioteki Sztuki na Wydziale Artystycznym zaprasza na spotkanie z prof. Stanisławem Korytką.

Artysta zaprezentuje gwasze i rysunki. Wystawie będzie towarzyszył wykład pt.: *Inspiracje*. Wystawa i wykład odbywa się w ramach Festiwalu Nauki, Zielona Góra 2012. Serdecznie zapraszamy.

Janina Wallis

>> INSTYTUT SZTUK WIZUALNYCH

> Instytut Sztuk Wizualnych na Targach Meblowych w Poznaniu „Arena Design 2012”

W dniach 5-8.03.2012 w Poznaniu po raz czwarty odbyły się Targi Meblowe „Arena Design 2012”. Arena Design w dużym skrócie, podążając za organizatorami tego przedsięwzięcia „... to unikatowe spotkanie polskich i za-

granicznych projektantów, ekspertów w dziedzinie wzornictwa przemysłowego oraz przedsiębiorców świadomych kluczowej roli wzornictwa w strategii firmy.

Jej idea jest promocja designu najwyższej jakości oraz zachęcenie środowisk biznesowych do jego aplikacji, niezależnie od reprezentowanej gałęzi przemysłu...”

Po raz pierwszy w tym roku Instytut Sztuk Wizualnych miał okazję uczestniczyć w tym przedsięwzięciu. Prezentowane były projekty z czterech pracowni projektowych Zakładu Architektury Wnętrz.

Na 18 m kw zostały wyeksponowane koncepcje bryły budynków, wnętrz, przestrzeni wystawienniczej oraz realizacje mebli w skali 1:1.

W wystawie uczestniczyli wyróżniający się studenci:

- > Monika Niestrawska - Pracownia Architektury Wnętrz pod kierunkiem prof. Bogumiła Kaczmarka,
- > Sandra Hohlfeld - Pracownia Architektury Wnętrz pod kierunkiem dr. hab. Piotra Szwieca,
- > Monika Żerdziewska - Pracownia Projektowania Wystaw pod kierunkiem dr. Agnieszki Meller-Kawy
- > Milena Matuli, Katarzyna Floriańczyk, Olga Bugaj, Marcin Fedro - Pracownia Projektowania Mebla pod kierunkiem dr. Anny Owsian-Matyja.

Anna Owsian-Matyja

> Grafika w Galerii Rektorat

W marcu i kwietniu w Galerii Rektorat miały miejsce wystawy grafiki artystycznej z dwóch uczelni: Uniwersytetu Ostrawskiego oraz Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach. W bieżącym numerze Miesięcznika przedstawiamy materiał fotograficzny z wystaw i krótkie noty. Więcej - w kolejnym numerze.

Wystawa grafiki warsztatowej studentów Uniwersytetu Ostrawskiego

Uczestnicy:

Zdenka Dobiasova, Zuzana Jezkova, Ivana Kunova, Sylvia Nemcova, Jakub Novak, Pavla Richterova, Bara Stepanova, Magdalena Tokar.

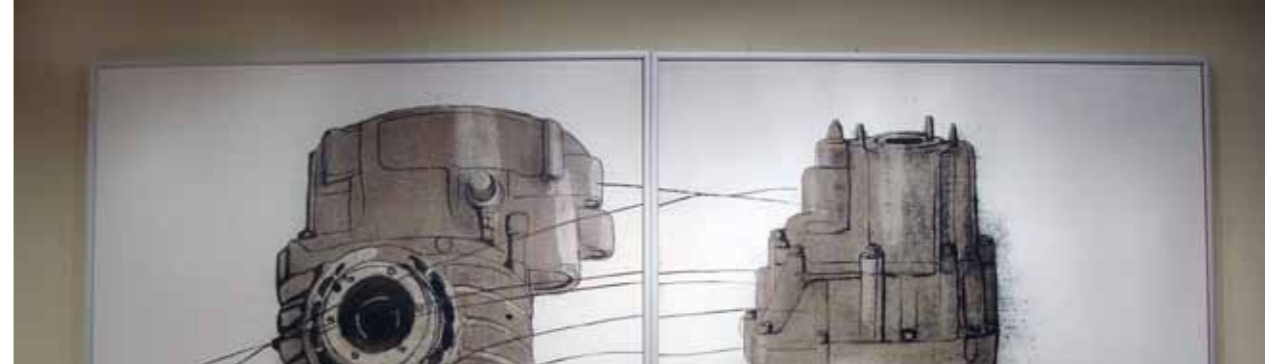
Kuratorzy wystawy:

prof. UZ Andrzej Bobrowski, prof. UZ Radosław Czarkowski

Wystawa grafik Katedry Grafiki Wydziału Artystycznego Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach

...z tekstu do wystawy...

„Grafika artystyczna zawsze była i pozostanie odbiciem czasu, w którym funkcjonuje, który ją inspiruje i który wyraża w swoich ideach. Podejmowanie ważnych, aktualnych problemów, jakie niesie ze sobą współczesność, otwarcie na eksperyment i ciągle poszukiwanie nowych form wyrazu wyznaczają kierunek ewolucji katowickiej Grafiki zarówno w wymiarze dydaktycznym, jak i artystycznym. Czerpiąc z bogatej tradycji, jeszcze z czasów „krakowskich”, od momentu uzyskania autonomii Uczelni w 2001 roku, Grafika skupiona wokół ASP w Katowicach stale i aktywnie włącza się w nurt artystycznych poszuki-

wań nowych idei i języka w tym obszarze.

Wydaje się, że aktywność pedagogów jak i absolwentów katowickiej szkoły w istotny sposób potwierdza swój udział w tym dialogu i poszukiwaniach, na co wskazuje ich obecność na najważniejszych imprezach graficznych, by wspomnieć choćby takie ośrodki, jak Kraków, Warszawa, Wiedeń, Oldenburg, Cuenca, Ourense, Kioto, Guanlan, Taipei i wiele innych. Z kolei notowania najmłodszej generacji na konkursach i przeglądach grafiki studenckiej (m.in. Biennale Grafiki Studenckiej w Poznaniu, Grafika Młodych w Krakowie), każą z nadzieją patrzeć w przyszłość.

„Koszarowa 19 - Grafika katowickiej Akademii Sztuk Pięknych” to prezentacja pedagogów Katedry Grafiki Wydziału Artystycznego, której powód - poza wspomnianym wymiarem artystycznym - stanowi również potrzeba wymiany doświadczeń i dialogu z innymi środowiskami i ośrodkami grafiki, a prezentacja w Galerii Uniwersytetu Zielonogórskiego stanowić będzie - mam nadzieję - okazję do spojrzenia na tę dyscyplinę w szerszym spektrum.

Katarzyna Dziuba

KOSZAROWA 19

Katedra Grafiki
Wydziału Artystycznego
Akademii Sztuk Pięknych
w Katowicach

kurator wystawy:
dr Katarzyna Dziuba

Uczestnicy:

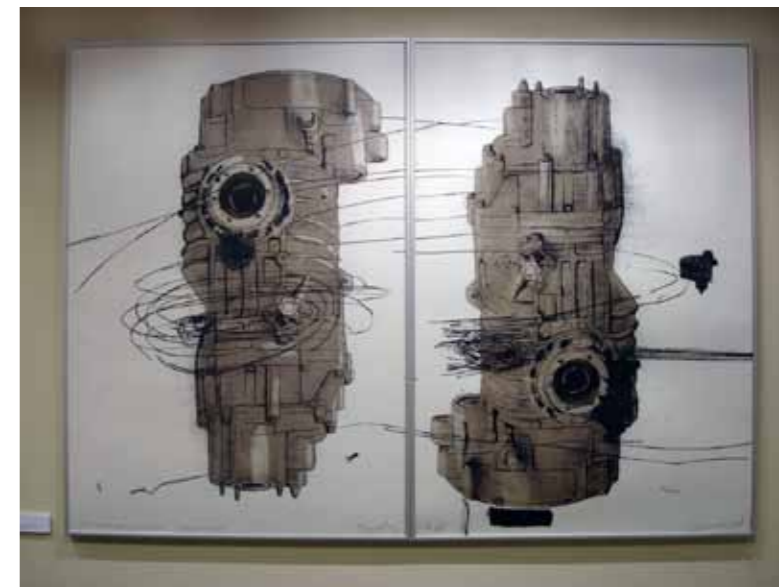
Judyta Bernaś, Marcin Białas, Józef Budka, Katarzyna Dziuba, Darek Gajewski, Marcin Hajewski, Grzegorz Hańderek, Andrzej Łabuz, Dorota Nowak, Artur Oleś, Mariusz Pałka, Olga Pałka-Ślaska, Marta Pogorzelec, Szymon Prandzioch, Adam Romaniuk, Jan Szmatoch, Sybilla Skabuła-Pamuła, Bogdan Topor, Barbara Tytko, Waldemar Węgrzyn, Ewa Zawadzka.

Galeria Uniwersytecka Rektorat
ul. Licealna 9

<http://www.facebook.com/pages/Galeria-Rektorat/226847564047779>

http://www.isp.uz.zgora.pl/index.php?option=com_content&view=section&layout=blog&id=16&Itemid=445

Kurator galerii: dr Zenon Polus

> WYDZIAŁ EKONOMII I ZARZĄDZANIA

> Profesor Magdalena Graczyk Prorektorem ds. Jakości Kształcenia na kadencję 2012-2016

Prof. dr hab. inż. Magdalena Graczyk
Dziekan Wydziału Ekonomii i Zarządzania UZ
Prorektor elekt ds. Jakości Kształcenia UZ

Miło mi poinformować, że Dziekan Wydziału Ekonomii i Zarządzania UZ - **prof. Magdalena Graczyk** została wybrana przez reprezentantów naszej społeczności akademickiej do piastowania zaszczytnej funkcji - Prorektora ds. Jakości Kształcenia Uniwersytetu Zielonogórskiego na kadencję 2012-2016.

Pani Profesor jest związana z zielonogórskim środowiskiem naukowym od połowy lat siedemdziesiątych, ma za sobą wieloletni okres pracy naukowo - dydaktycznej w zielonogórskich uczelniach - najpierw w Wyższej Szkole Inżynierskiej, następnie Politechnice Zielonogórskiej, a obecnie na Uniwersytecie Zielonogórskim. Przez wiele lat pełniła również funkcję Prodziekana, a w ostatniej kadencji Dziekana naszego Wydziału. Wszystko to sprawiło,

że doskonale są Jej znane problemy naszej uczelni, jak również szkolnictwa wyższego, co zapewne będzie bardzo przydatne w pełnieniu funkcji prorektora i zaowocuje skutecznymi decyzjami w powierzonym Jej obszarze. Pani Profesor jest obdarzona dużą charyzmą i potencjałem organizacyjnym, cieszy się uznaniem w środowisku akademickim, jak i poza nim, o czym dowodzą licznie pełnione przez Nią funkcje społeczne, warto zaznaczyć, że w latach 1994-1998 - pełniła funkcję eksperta w Komisji ds. Ocen Oddziaływania na Środowisko przy Ministrze Środowiska, a w latach 1999-2005 była wiceprzewodniczącą Rady Nadzorczej Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Zielonej Górze. Jest wieloletnim członkiem Europejskiego Towarzystwa Ekonomistów Środowiska i Zasobów Naturalnych.

Dorobek publikacyjny Profesor Magdaleny Graczyk obejmuje łącznie 139 pozycji. Jest autorką i współautorką 6. monografii, 24. rozdziałów w wydawnictwach zwartych, 109. artykułów opublikowanych w indeksowanych czasopiśmie o krajowym i zagranicznym zasięgu. Jej publikacje mają interdyscyplinarny i użyteczny charakter, a ich walorem jest łączenie dorobku nauk technicznych i nauk ekonomicznych. Ponadto jest autorką 2. patentów i ponad 60. prac niepublikowanych (konceptyjnych projektów inżynierskich, ekspertyz i opinii wykonanych na rzecz przemysłu oraz samorządów). Za działalność naukową uzyskała wiele nagród i wyróżnień - nagrodę Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, nagrodę Fundacji Prof. Goetla, wielokrotnie nagrody Rektora Wyższej Szkoły Inżynierskiej, Politechniki Zielonogórskiej oraz Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Pani Profesor jest mentorem dla wielu z nas - wskazuje młodym naukowcom nowe kierunki badań, mobilizuje do pracy. Aktywnie angażuje się w rozwój młodej kadry - pełniła funkcje promotora w czterech przewodach doktorskich, w tym dwóch naszych kolegów z Wydziału - Joanny Zarębskiej oraz Janusza Adamczyka, obecnie jest promotorem kolejnego przewodu doktorskiego i opiekunem naukowym prestiżowego „Diamentowego Grantu”, który w ostatnich dniach uzyskała nasza studentka.

Powierzenie jej obowiązków Prorektora ds. Jakości Kształcenia to nowe wyzwanie jakie los stawia przed Panią Profesor. Zadanie nietatwe, bo rozpoczęta reforma szkolnictwa wyższego, stawia nowe wymagania w zakresie jakości kształcenia. Wszyscy wierzymy jednak w powodzenie działań Pani Profesor, bo znamy Jej profesjonalizm i rzetelność. Jesteśmy bardzo dumni, że to właśnie reprezentantka naszego Wydziału będzie pełniła tę funkcję, choć troszkę nam żal, że przyjazny uśmiech Pani Profesor Magdaleny Graczyk będzie już rzadziej „gościł” na naszym Wydziale.

Pani Profesor serdecznie gratulujemy i życzymy wielu sukcesów!

Anetta Barska

Nasza Studentka laureatka
Programu „Diamentowy Grant”

30 marca 2012 roku, w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów przy Alejach Ujazdowskich odbyła się uroczysta gala wręczenia Nagród Premiera Rzeczypospolitej Polskiej dla

wyróżnionych za pracę naukową polskich uczonych oraz prestiżowych „Diamentowych Grantów” dla 100 najwybitniejszych polskich studentów, kontynuujących własną pracę naukową. Wśród laureatów znalazła się studentka naszego Wydziału **Anna Andrykiewicz**. Sukces Pani Anny jest tym większy, że jest Ona jedyną studentką w Polsce wyróżnioną „Diamentowym Grantem” w dziedzinie nauk ekonomicznych w dyscyplinie towaroznawstwo. Tak wysokie wyróżnienie nie byłoby możliwe bez zaangażowania opiekuna naukowego **Profesor Magdaleny Graczyk**, to dzięki Jej merytorycznemu wsparciu i zaangażowaniu powstał nagrodzony projekt nt.: *Ocena i optymalizacja Zintegrowanej Polityki Produktowej (IPP) UE w aspekcie promowania myślenia w kategorii cyklu życia i kreowania zrównoważonych wzorców konsumpcji, wśród obywateli Unii Europejskiej*. Powstały projekt jest rezultatem wielogodzinnych prac, w których swój udział miał również **magister Leszek Kaźmierczak-Piwko** opiekun studenckiego koła naukowego EKO- ZARZĄDZANIE, który reprezentował Panią Profesor w trakcie gali wręczenia „Diamentowych Grantów”. Warto zaznaczyć, że Pani Ania znalazła się wśród studentów pochodzących z najbardziej prestiżowych ośrodków akademickich, co cieszy nas szczególnie, że „diamenty” są wśród nas, trzeba je tylko właściwie „oszlifować”, tak jak uczyniła to Pani Profesor Magdalena Graczyk.

Przypomnijmy, że program „Diamentowy Grant” to nowy, wprowadzony w listopadzie 2011 roku projekt Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Jego celem jest wspomaganie najlepszych studentów i promocja badań najwyższej jakości. Prawo do ubiegania się o „Diamentowy Grant” mają studenci prowadzący badania naukowe, którzy ukończyli trzeci rok jednolitych studiów magisterskich lub są absolwentami studiów pierwszego stopnia. W swojej idei program ma wspomóc młodych badaczy i pozwolić im na szybkie dokończenie swoich projektów oraz napisanie rozpraw doktorskich znacznie szybciej, niż przewiduje to harmonogram studiów.

Dyplomy wraz z statuetkami „Diamentowych Grantów” wręczyła osobiście Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego Pani Profesor Barbara Kudrycka. Wręczając dyplomy młodym adeptom nauki podkreśliła rolę opiekunów naukowych w wytyczaniu rozwoju młodej kadry naukowej. Wskazała jednocześnie, że otrzymanie dyplomu „Diamentowego Grantu” jest niezwykle prestiżowym wyróżnieniem dla studentów prowadzących własne badania. Studenci laureaci otrzymują wynagrodzenie w kwocie nie mniejszej niż 2500 zł miesięcznie, a po zakończeniu grantu mogą otrzymać stopień doktora, nawet bez posiadania tytułu magistra. Minister Barbara Kudrycka powiedziała również, że fakt wręczenia po raz pierwszy „Diamentowych Grantów” jest „szansą na to, byśmy zaczęły myśleć o elitarności nauki nie tylko wobec wybitnych naukowców już zaangażowanych w prace naukową ale także w stosunku do studentów”. Zaproponowała także, by w oparciu o laureatów „Diamentowych Grantów” stworzyć elitarnie stowarzyszenie grupujące wybitnych młodych, polskich uczonych, z którego być może, na wzór amerykańskiego Phi Beta Kappa Society, pojawią się w przyszłości nowi polscy nobliści.

Pani Ani Andrykiewicz oraz Pani Profesor Magdaleny Graczyk, opiekunowi naukowemu składamy serdeczne gratulacje i życzymy sukcesów w realizacji projektu.

Anetta Barska

Źródło: <http://www.ecomanagement.pl>

ANNA ANDRYKIEWICZ ODBIERA DYPLOM DIAMENTOWEGO GRANTU Z RĄK MINISTRA NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO PROF. DR HAB. MAGDALENY GRACZYK

OD LEWICY: MAG. INŻ. LESZEK KAŻMIERCZAK-PIWKO OPIEKUN STUDENCKIEGO KOŁA NAUKOWEGO EKO- ZARZĄDZANIE; PROF. MAG. AL. KLEBER; SIEF PANI, ANNA ANDRYKIEWICZ LAUREATKA DIAMENTOWEGO GRANTU

OD LEWICY: ANNA ANDRYKIEWICZ, PROF. EW. DR HAB. INŻ. TADEUSZ KACZOREK, PREZES RZĄDU, PROF. MAG. AL. KLEBER, MAG. INŻ. LESZEK KAŻMIERCZAK-PIWKO

> Spotkanie w Tartu

15-16 marca 2012 roku odbyły się w Tartu konferencja i partnerskie spotkania dotyczące marketingu i kierunków działań przemysłu kreatywnego. Spotkania te były częścią projektu Urban Creative Poles realizowanego w ramach programu Baltic Sea Region. W spotkaniu uczestniczyli reprezentanci z miast partnerskich projektu: Cottbus, Tartu, Klaipeda, Linköping, Zielona Góra. Nasz Wydział reprezentowali dr Mariola Michałowska, dr Sławomir Kotyła oraz mgr Ewa Markowiak.

W konferencji udział wzięli przedstawiciele lokalnych władz w osobach Burmistrza Miasta Tartu Urmas'a Kruuse, Naczelnika Miasta Tartu Raul Oreškin, obecny był również założyciel i Dyrektor Zarządu KEA European Affairs Philippe Kern oraz Naczelnik Departamentu Rozwoju Ministerstwa Kultury w Estonii Jorma Sarv.

W trakcie spotkania Külliki Tafel-Viia i Silja Lassu - pracownicy Uniwersytetu Estońskiego z Talinna przedstawiły założenia przyszłych działań przemysłu kreatywnego w miastach partnerskich Projektu UCP, ukazując podstawy dla współpracy, pozycję miasta w modelu polityki CCI oraz kierunki możliwych działań dla miast partnerskich: Cottbus, Tartu, Klaipeda, Linköping, Zielona Góra.

Na zakończenie konferencji przedstawiciele przemysłu kreatywnego zaprezentowali swoje firmy - Veiko Raime firmę Mobil Solutions, a Kristiina Nikopensus firmę Visar Studio. Punktem końcowym spotkania była aukcja dzieł sztuki z Estonii, w której mógł wziąć udział każdy uczestnik. Konferencja miała niepowtarzalny klimat i wywarła na uczestnikach niezapomniane wrażenie.

Mariola Michałowska
Anetta Barska

Ewie i Krzysztofowi Witkowskim

wyrazy głębokiego współczucia z powodu śmierci Ojca i Teścia

składa Dziekan oraz koleżanki i koledzy z Wydziału Ekonomii i Zarządzania

> Konferencja
Nowoczesne zarządzanie przedsiębiorstwem

21-23 maja odbyła się w Żaganiu 14 Konferencja z cyklu *Nowoczesne zarządzanie przedsiębiorstwem* pod honorowym patronatem Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego. Warto nadmienić, że konferencja z sukcesem realizowana jest od połowy lat dziewięćdziesiątych. Jej inicjatorką i główną organizatorką jest Profesor Janina Stankiewicz wraz z pracownikami z Katedry Zarządzania Potencjałem Społecznym Organizacji. Duże walory naukowe i uznanie w środowisku naukowym wspomnianej konferencji sprawiają, że liczba jej uczestników ciągle rośnie i przybywa na nią coraz więcej gości, można powiedzieć, że stała się ona niemalże tradycją w środowisku zajmującym się problematyką zarządzania. Nie byłoby to możliwe bez zaangażowani wielu osób, a szczególnie Pani Profesor, która z dużym sukcesem scala zarówno przedstawicieli środowisk naukowych z krajowych i zagranicznych ośrodków akademickich, jak również przedstawicieli przemysłu. Konferencja stanowi odpowiedź na rosnące zapotrzebowanie na wiedzę z zakresu nowoczesnego zarządzania przedsiębiorstwem i organizacji pracy. Celem spotkania była wymiana wiedzy i doświadczeń dotyczących współczesnego zarządzania przedsiębiorstwem w różnych obszarach jego działalności w zmieniającej się sytuacji społeczno-gospodarczej. Poruszona została następująca tematyka:

- > Zarządzanie przedsiębiorstwem w warunkach przemian w globalnej gospodarce;
- > Koncepcje zarządzania we współczesnych przedsiębiorstwach wobec nowych wyzwań w gospodarce, m.in. dotyczące innowacyjności i wdrażania zmian;
- > Możliwości kształtowania współpracy między organizacjami;
- > Inhibitory i katalizatory konkurencyjności przedsiębiorstw;
- > Znaczenie kapitału relacyjnego w rozwoju przedsiębiorczości;
- > Nowe trendy w zarządzaniu zasobami ludzkimi; perspektywy kreowania kapitału ludzkiego;
- > Społeczna odpowiedzialność organizacji - teoria i praktyka;
- > Różnorodność kulturowa w zarządzaniu współczesnym przedsiębiorstwem;
- > Kapitał intelektualny w nowoczesnych organizacjach;
- > Nowe oblicza marketingu; koncepcje, instrumenty, narzędzia;
- > Zrównoważony rozwój i jego wpływ na proces zarządzania;
- > Technologie informatyczne w zarządzaniu;
- > Controlling w zarządzaniu przedsiębiorstwem.

W konferencji uczestniczyło ponad 70 naukowców z najważniejszych ośrodków akademickich. O przebiegu i rezultatach konferencji poinformujemy w dalszych wydaniach miesięcznika.

Anetta Barska
Piotr Kutylak

> WYDZIAŁ ELEKTROTECHNIKI,
INFORMATYKI I TELEKOMUNIKACJI

> Akademia Siemens na Uniwersytecie Zielonogórskim

UROCZYSTOŚĆ OTWARCIA AKADEMII SIEMENS NA UZ

ceprezydent Miasta Zielona Góra Dariusz Lesicki, Dziekan Wydziału WEIT, prof. Andrzej Pieczyński, Dyrektor ds. Rozwoju Biznesu Siemens Sp. z o.o., Ewa Mikos, koordynator współpracy Wydziału z firmą Siemens, prof. Marian Adamski, organizator Akademii Siemens na UZ, dr inż. Wojciech Zając, opiekun Laboratorium Sterowników Logicznych Nowej Generacji, dr inż. Małgorzata Kołopieńczyk i grono zaproszonych gości. Specjaliści z firmy Siemens zaprezentowali makietę dydaktyczną, demonstrującą zdalne, bezprzewodowe programowanie systemu PLC oraz możliwości reakcji nowoczesnych urządzeń sterowania w czasie rzeczywistym na zmienne stany sterowanego obiektu. Imponujący pokaz polegał na uruchomieniu makiet wahadła, które system przemieszczał w niestabilny stan ustawienia w górę, a następnie reagował na próby ręcznego wytrącenia wahadła z równowagi. Druga część pokazu obejmowała wygaszenie ruchu wahadła przy przemieszczaniu go w dół.

Dzięki zainaugurowaniu działalności Akademii Siemens na UZ, która wykorzystuje najnowocześniejsze oprogramowanie inżynierskie oraz urządzenia automatyki przemysłowej, studenci mają okazję poznać nowoczesne podejście do zagadnienia projektowania systemów sterowania oraz nabywają praktycznych umiejętności programowania i uruchamiania systemów, z jakimi w praktyce mogą zetknąć się w pracy zawodowej. Uzyskują w ten sposób umiejętności cenione na rynku pracy, dodatkowo potwierdzone uznawanym certyfikatem. Pierwsze certyfikaty zostaną wystawione w lipcu tego roku.

Wojciech Zając

> Otwarcie Akademii REC na Wydziale Elektrotechniki,
Informatyki i Telekomunikacji

Inicjatywa Akademii REC przy Wydziale Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji (WEIT) na Uniwersytecie Zielonogórskim (UZ) powstała w wyniku współpracy zielonogórskiego oddziału Research & Engineering Center sp. z o.o. (w skrócie REC) kierowanego przez dr. Wiesława Sobolewskiego i Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji, kierowanego przez prof. Andrzeja Pieczyńskiego.

Podczas uroczystej inauguracji 04-03-2012 r. dokonano oficjalnego podpisania porozumienia dot. otwarcia Akademii REC. Dokument ten podpisali: Rektor Uniwersytetu Zielonogórskiego prof. Czesław Osękowski, Dziekan Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji prof. Andrzej Pieczyński oraz dyrektor Zielonogórskiego Oddziału Research & Engineering Center Sp. z o.o. dr Wiesław Sobolewski. Na zakończenie uroczystości wykład inauguracyjny pt.: *Procesy rozwoju oprogramowania - metody klasyczne vs metody zwinne* wygłosił mgr inż. Wiesław Błysz, pracownik firmy REC.

Nadrzędnym celem Akademii jest pomoc studentom inżynierii WEIT w zdobyciu doświadczenia zawodowego pod okiem doświadczonych programistów pracujących w REC. Zadaniem Akademii jest również promocja nowoczesnych metod stosowanych we współczesnej informatyce ze szczególnym uwzględnieniem inżynierii oprogramowania. Ta inicjatywa edukacyjna stanowi interesujące uzupełnienie i rozszerzenie treści wykładów prowadzonych przez pracowników naukowo-dydaktycznych WEIT w ramach kierunku *informatyka*.

Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji UZ współpracuje z wieloma partnerami przemysłowymi, również z liderami poszczególnych branż segmentów rynku. Jednym z ważniejszych z nich jest firma Siemens. Jej dział odpowiedzialny za automatykę przemysłową współuczestniczył w uruchomieniu w marcu 2010 r. najnowocześniejszego w Polsce Laboratorium Sterowników Logicznych Nowej Generacji. Dzięki m.in. objęciu tego laboratorium patronatem przez Siemens możliwe było zorganizowanie akredytowanej przez firmę Akademii Automatyki Siemens na Uniwersytecie Zielonogórskim. Jest to jedyna w Polsce uczelniana akademia tego rodzaju. Wydział WEIT wdrożył program nauczania Akademii do regularnego kursu studiów, umożliwiając osobom, które go zaliczą, przystąpienie do egzaminu pozwalającego na uzyskanie certyfikatu ukończenia Akademii Siemens UZ, sygnowanego wspólnie przez Uniwersytet i firmę Siemens.

Uroczystość inauguracji działalności Akademii Siemens odbyła się 26 marca 2012 w gmachu Rektoratu UZ. Wzięli w niej udział: Rektor UZ, prof. Czesław Osękowski, Wi-

Instruktorzy Akademii REC to pracownicy z dużym doświadczeniem zawodowym, dzięki czemu studenci mogą uczyć się zarówno praktycznego użycia narzędzi informatycznych, jak i wykorzystania wiedzy zdobytej podczas zajęć na WEIT. Nieocenioną pomocą w szkoleniu przyszłej kadry jest również sposób realizacji projektów w ramach Akademii. Studenci w toku zajęć uczą się wykorzystania technik tzw. programowania zwinnego (ang. agile programming), zdobywając bezcenne doświadczenie w pracy grupowej, bowiem współczesne systemy informatyczne to w większości przypadków dzieło całej grupy programistów, analityków i inżynierów, a nie pojedynczych osób.

Należy także dodać, że Akademia REC to tak naprawdę dwie komplementarne inicjatywy edukacyjne: system wykładów prowadzonych na Uniwersytecie w budynku WEIT przez pracowników REC oraz możliwość rozwiązywania praktycznych problemów pod okiem specjalistów z Research & Engineering Center, w laboratorium utworzonym w zielonogórskiej siedzibie tej firmy. Wykłady prowadzone

na Wydziale są otwarte dla wszystkich zainteresowanych, natomiast zajęcia praktyczne są prowadzone dla wybranych studentów podzielonych na dwie grupy. Do tych grup zakwalifikowani zostali studenci, którzy najlepiej rozwiązali test kompetencyjny opracowany przez programistów zatrudnionych w REC. Oczywiście wszystkie zajęcia w ramach Akademii REC, zarówno otwarte wykłady, jak i zajęcia praktyczne są bezpłatne dla uczestników - ich koszty pokrywa firma REC.

W kwietniu zaplanowano trzy wykłady otwarte do ogółu studentów UZ, które odbyły się w budynku WEIT (C-10, przy ulicy Ogrodowej 3b w Zielonej Górze). Tematy poszczególnych wykładów:

- > środa 18.04.2012, godz. 17:00-18:30, sala E C-10, mgr inż. Łukasz Bratek, *Prezentacja praktycznych podstaw metodyki Scrum cz. II*;
- > wtorek 24.04.2012, godz. 17:00-18:30, sala E C-10, mgr inż. Michał Wiśniewski, *Wprowadzenie do modułów bezprzewodowych*;
- > środa, 25.04.2012, godz. 17:00-18:30, sala E C-10, mgr inż. Michał Wiśniewski, *Charakterystyka J2ME w modułach Cinterion*.

Począwszy od 16.04.2012 wybrani studenci rozpoczęli cykliczne zajęcia w siedzibie firmy REC. Szczegółowe informacje o planie Akademii można odszukać na stronie <http://rec-academy.weit.uz.zgora.pl/>.

Dla studentów biorących udział w wykładach przewidziane są certyfikaty poświadczające ich uczestnictwo. Natomiast studenci uczestniczący w praktycznej części Akademii otrzymują certyfikaty wraz z oceną jakości wykonanego przez nich projektu. Najlepszym absolwentem Akademii z tej grupy firma REC zaoferuje znaczące ułatwienia przy staraniu się o pracę a także możliwość odbycia praktyki czy stażu.

Na zakończenie należy podkreślić, iż powstanie Akademii REC doskonale wpisuje się w długofalową politykę Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji dotyczącą pozyskiwania wiodących firm do współpracy przy uatrakcyjnieniu oferty dydaktycznej. Równie istotna jest także współpraca przy praktycznym wykorzystaniu wyników badań naukowych prowadzonych przez pracowników Wydziału.

Lukasz Hładowski,
Marek Sawerwain

>> INSTYTUT METROLOGII ELEKTRYCZNEJ

> SeminaRIA Naukowe

W semestrze letnim przewidziano następującą problematykę:

- 07.05.2012 Zastosowanie sieci neuronowych do prognozowania poprawek dla UTC (PL) - mgr inż. Łukasz Sobolewski (Doktorant IME),
- 14.05.2012 Metoda pomiaru stosunku impedancji typu R-C z eliminacją błędów od impedancji pasywnych - mgr inż. Kamil Kontorski (Doktorant IME),
- 28.05.2012 Analiza dotrzymania ograniczeń czasowych w systemach pomiarowo-sterujących z wykorzystaniem algorytmów heurystycznych w ela-

stycznym modelu szeregowania zadań - mgr inż. Piotr Powroźnik (IME),

- 11.06.2012 Zastosowanie metod Monte Carlo do szacowania parametrów rozkładu zmiennej losowej - dr inż. Sergiusz Sienkowski (IME).

SeminaRIA odbywają się w sali nr 3, bud. C-10 (ul. Ogrodowa 3b) o godz. 9.30. SeminaRIA prowadzi prof. Ryszard Rybski.

Ewa Zaleska

>> INSTYTUT STEROWANIA I SYSTEMÓW INFORMATYCZNYCH

> SeminaRIA Naukowe semestr letni 2011/2012

W marcu i kwietniu zrealizowane zostały oraz odpowiednio przewidziane są następujące wystąpienia naukowe w ramach seminarium naukowego Instytutu Sterowania i Systemów Informatycznych:

- 22.03.2012 *Szybkie przekształcenia wektora stanu oraz macierzy gęstości za pomocą GPU*, dr inż. Marek Sawerwain, ISSI, UZ
- 29.03.2012 *Zastosowanie iteracyjnego sterowania z uczeniem do układów MIMO*, dr inż. Łukasz Hładowski, ISSI, UZ
- 12.04.2012 *Dynamiczne, sztuczne sieci neuronowe w projektowaniu odpornych układów diagnostyki uszkodzeń*, mgr inż. Marcel Luzar, ISSI, UZ, a także tego samego dnia: *Synteza układów sterowania tolerujących uszkodzenia z wykorzystaniem sztucznych sieci neuronowych*, mgr inż. Andrzej Czajkowski, ISSI, UZ,
- 19.04.2012 *Reliable Finite-Dimensional Modeling and Control of a Distributed Heating System*, Dr.-Ing. Andreas Rauh, University of Rostock, Germany, a także tego samego dnia: *P-Type ILC with Phase Lead Compensation for a Pneumatically Driven Parallel Robot*, Prof. Dr.-Ing. Harald Aschemann, University of Rostock, Germany,
- 26.04.2012 *Metody i algorytmy obliczeniowe do rozwiązywania złożonych zadań syntezy mechanizmów sterowania*, dr inż. Andrzej Karbowski, Instytut Automatyki i Informatyki Stosowanej, Wydział Elektroniki i Techniki Informatycznych, Politechnika Warszawska.

SeminaRIA odbywają się w sali konferencyjnej WEIT (budynek C-10, sala E, ul. Ogrodowa 3b) o godzinie 11:00. SeminaRIA prowadzi prof. Roman Gielerak.

Marek Sawerwain

> WYDZIAŁ HUMANISTYCZNY

>> INSTYTUT FILOLOGII POLSKIEJ

> Podróż do znikających miejsc VI spotkanie z cyklu „Zielonogórskie SeminaRIA Literaturoznawcze”

21 marca 2012 r. odbyło się szóste już spotkanie z cyklu *Zielonogórskie SeminaRIA Literaturoznawcze*, tym razem zorganizowane pod hasłem *Literackie podróże*. W ramach spotkania referaty wygłosiły: profesor Anna Węgrzyniak z Akademii Techniczno-Humanistycznej w Białymostku oraz mgr Joanna Wawryk. Tematem obu wystąpień była podróż w czasie i przestrzeni.

Wykład prof. Anny Węgrzyniak dotyczył książek reportażowych trzech autorów: Mariusza Szczygła, Krzysztofa Vargi i Andrzeja Stasiuka. Rozważania dotyczące ich utworów poprzedzone zostały omówieniem reportażu Kapuścińskiego, który z kolei wzorował się na pismach Herodota. To właśnie Kapuściński pokazał, że dobry reportaż nie polega na faktografii, lecz na bacznej obserwacji rzeczywistości w jej różnych aspektach. Od takiego podejścia odchodzi jednak omawiani autorzy, uczniowie Hanny Krall, na rzecz większego skupienia się na szczególe. Każdy z nich za temat swoich reportaży obrał inny obszar Europy. Mariusz Szczygł to zapalony czechofil. Krzysztof Varga z racji swojego polsko-węgierskiego pochodzenia za cel swoich podróży obrał ojcowiznę - Węgry. Natomiast Andrzej Stasiuk zapałował się w małe znane Karpaty i na obszar Bałkanów. Właśnie tę poszczególną prelegentka uczyniła głównym wątkiem swojego wywodu. Próbowana odpowiedzieć na pytania: jak i gdzie podróżują wyżej wymienieni autorzy? Na co i w jaki sposób patrzą? Wreszcie - jak opisują

w swoich reportażach rzeczywistość miejsca nazywanego „Europą Środkową”?

Andrzej Stasiuk, jak z humorem zauważa badaczka, *lubi pipidówki*; małe, zapyziałe miejscowości, w których stałym elementem są niszczone rynecki i budki z piwem. W swoich książkach, *Jadąc do Babadag* oraz *Fado* szczegółowo opisuje mijane miejscowości i krajobrazy, rejestrując je *zmysłową oko-kamerą*. Spotkania ze światem mało znanym dla zachodniego Europejczyka mają dla Stasiuka znamie epifanii. Autor dotyka świata będącego w nieustannym rozpadzie i zaniku. Jak sam pisze: *świat ten trwa dzięki temu, że jest w stanie stałego rozkładu*. Pojęcie „znikającej Europy” znajduje szczególnie mocny wydzwięk właśnie w *Fado*. Na wschodnich rubieżach Europy zanika pojęcie państwowości. Jednolitość przestrzeni i „Europa małych wspólnot” na Wschodzie potęguje obcość odczuwaną przez autora po powrocie na *zorganizowany Zachód*. Obcość ta sprawia zaś, że czuje się on jak barbarzyńca. Wschód, mimo tego że organizacyjnie jest „rozmyty”, ma własną duszę, lokalną kulturę i koloryt, nie zatracił własnej tożsamości. Tym samym może dać Zachodowi to, co dawno utracił w swojej masowości kulturowej. Ten sentyment pobrzmiewa w tytule książki odwołującym się do hiszpańskiej pieśni nostalgicznej, która opisuje rzeczy i czasy dawno minione. Stasiuk jawi się nam więc jako ironiczny kontestator mitu zjednoczonej Europy. Integracja niszczy, jego zdaniem, tożsamość konkretnych wspólnot etnicznych czy narodowych. Tam gdzie postmodernista zobaczy szansę, Stasiuk widzi widmo zagłady indywidualności. Nadziei przetrwania pierwotnej kultury upatruje natomiast w rdzennych mieszkańcach - góralach, pasterzach i mieszkańcach małych wiosek.

Kolejnym omawianym przez Annę Węgrzyniak autorem był Krzysztof Varga i jego *Gulasz z turula*. W książce tej pisarz rozprawia się z utrwaloną w polskiej świadomości obrazem Węgier i Węgry. Trasy jego podróży wytyczają knajpki, małe winiarnie i bazy. Jak pisze sam autor: *zamiast map wielkich Węgier, wiszą tutaj dyplomy i nagrody z konkursów winiarskich. Wszyscy są mili i nie oszukują na winie*. Nie da się jednak uniknąć pewnych rysów w mentalności węgierskiej. Węgrzy ze swoim wyobcowaniem wśród słowiańskich ludów Europy mają kompleksoobcość i „człowieka znikąd”. Swoją rodowód wywodzą więc od samego Adama. A jak by tego było mało, z największych klęsk narodowych uczynili źródło własnej melancholii i dumy. *Jakież to polskie!* - komentuje Węgrzyniak - *Polak Węgier dwa bratanki i do szabli i do szklanki*. Niemniej Varga ironizuje na temat tego braterstwa mentalności. Węgrzy bowiem, inaczej niż Polacy, nieustannie tęsknią za rajem utraconym: *okrojone Węgry to nie kraj, całe Wielkie Węgry to raj!* Varga wysnuwa więc koncepcję jakoby tożsamość i nacjonalizm warunkował rodzimą kuchnię węgierską (i nie tylko węgierską) - tłustą, ciężką, rozpychającą od środka i zalewaną olbrzymimi ilościami wina. Jak pisze: *Węgrzy bulimicznie wręcz pożerają swojskość nie mogąc odzyskać dawnej dumy i świetności*. Może dlatego największym sukcesem eksportowym narodu węgierskiego jest *Hymn samobójców?* - pyta Węgrzyniak.

Ostatnią książką omówioną przez badaczkę, była pozycja *Zrób sobie raj* Mariusza Szczygła. Autor podważa niej stereotyp Czecha, utożsamianego najczęściej z pocziwym Wojakiem Szejkiem, ale nie rozbija go ostatecznie. Pisze o Czechach „bez napisania się” z wyczuwalnym dystansem i „luzem”, którego się od nich nauczył. Jak zauważa, nie

musimy rozumieć Czechów, ale wiele możemy się od nich nauczyć. Według Anny Węgrzyniak kluczem do zrozumienia „czeskiego filmu” jest podróż w przestrzeni naszego południowego sąsiada. Podróż w przestrzeni powinna poprzedzać jednak głęboka i gruntowna podróż w czasie - wyprawa w przeszłość i historię Czech w celu dotarcia do źródeł mentalności, a tym samym tendencji kulturowych. Kultura Czechów bowiem to antydepresant! W przeciwieństwie do Polaków i Węgrów, z ich nadmuchiwanym nacjonalizmem, odcięli się oni od rycerskości, a zwrócili ku sowizdrzałskości. Podczas gdy wszystkie hymny narodów europejskich proszą Boga o wolność, opiekę, potęgę, błogostawieństwo czy stawiają własną wyjątkowość, u Czechów *zieleni się trawa, szumi potok, a ich kraj to kraj-raj*. Badaczka zwróciła także uwagę słuchaczy na fakt, Kafka nie jest czytany i lubiany przez swoich rodaków. Czesi nie rozumieją go, a pojęciem *kafkarna* określają świat absurdu, coś całkowicie niepojętego.

Drugi z referatów nosił tytuł *Metafizyczne podróże w poezji Bolesława Leśmiana*. Referentka przybliżyła słuchaczom biografię Leśmiana, zwracając jednocześnie uwagę na liczne miasta, w których poeta tworzył i mieszkał. Zarazem w swoim środowisku Leśmian uchodził za osobę raczej wycofaną towarzysko i unikającą rozgłosu, m.in. dlatego do analizy jego życia i „podróży” wykorzystać można jedynie literacką spuściznę. Mimo że jest ona obszerna, to jednak budując poetycki obraz poeta unikał bezpośrednich nawiązań do konkretnych miejsc, wydarzeń i osób. Jego podróże zawsze więc prowadzą czytelnika w fantastyczne przestrzenie wysnute z „tu i teraz”. To właśnie na tych baśniowych wędrówkach oparła swój referat Joanna Wawryk. Pokazała, że mają one nieodmiennie charakter metafizyczny i są swego rodzaju mityczno-baśniową walką o byt. Chociaż w wielu utworach pojawia się wyobrażenie lotu w nieskończoność, to jednak przedzie czy później leśmianowski bohater liryczny spotyka Boga, odnajduje własną tożsamość. *W tych wypadkach podróż to często niepewność celu* - jak zauważa Waldyk. Na poparcie swoich tez prelegentka przytoczyła między innymi wiersze: *W locie, Elias, Zielony dzban, Topielec, Po co tyle świec*.

Szóstą już sesję zorganizowaną w cyklu *Zielonogórskie seminaria Literaturoznawcze* zakończyła dyskusja moderowana przez prof. Małgorzatę Mikołajczak, która była głównym organizatorem spotkania. Najciekawszym owocem dyskusji była refleksja dotycząca sposobu funkcjonowania Polski i Polaków w świadomości i twórczości swoich sąsiadów. Tej kwestii warto byłoby przyjrzeć się bliżej podczas kolejnego spotkania.

Maciej Lindmajer

>> INSTYTUT HISTORII

> **Kapitał społeczno-polityczny Serbołużyczan - konferencja: 29-30 marca 2012 r.**

Związek Serbołużyczan Domowina (*Ojczyzna*), zrzeszający organizacje, stowarzyszenia i indywidualnych członków (ok. 7,3 tys.), obchodzi w tym roku 100-lecie działalności, której celem było i jest reprezentowanie interesów narodowych Serbów łużyckich w Niemczech (ok. 60

UCZESTNICY KONFERENCJI W MUZEUM ZIEMI LUBUSKIEJ I W SKANSIENIE W OCHLI. FOT. WIESŁAW PIETWICZ

tys.) i za granicą, dbanie o rozwój kultury, pielęgnowanie języka i tradycji. Dla uczczenia jubileuszu, z inicjatywy Towarzystwa Studiów Łużyckich odbyła się polsko-łużycka konferencja naukowa *Kapitał społeczno-polityczny Serbołużyczan*, w ramach Dni Domowiny w Zielonej Górze. W ich zorganizowanie włączyły się: Muzeum Ziemi Lubuskiej, Muzeum Etnograficzne (z siedzibą w Ochli), Instytut Historii UZ, oddział Polskiego Towarzystwa Historycznego oraz władze i działacze Domowiny, a szczególnie Maria Elikowska-Winkler, kierująca Szkołą Języka i Kultury Dolnołużyckiej w Chociebużu (Cottbus).

W pierwszym dniu gospodarzem było Muzeum Ziemi Lubuskiej. Gości i uczestników konferencji powitali w Sali Witrazowej: dyrektor placówki - dr Andrzej Toczewski, prezes TSL - prof. Tomasz Jaworski (IH UZ) i przewodnicząca dolnołużyckiej żupy (okręgu) Domowiny - dr Madlena Norbergowa, zaangażowana w realizację projektu „Witaj”: dwujęzycznego nauczania dzieci serbskich (jęz. łużycki i niemiecki) w przedszkolach i szkołach Dolnych Łużyc. W salach Muzeum otwarta została planszowa wystawa (wypożyczona z Chociebuża), dokumentująca stuletnią historię Domowiny oraz ekspozycja poświęcona łużyckim obrzędowi i zwyczajom kulturowym do dziś.

W tematykę konferencji wprowadził prof. T. Jaworski, rozwijając pojęcie *kapitału politycznego i społecznego Serbołużyczan*, na który składa się *kapitał demograficzny, handlowy, a zwłaszcza kulturowy* - tworzony od wieków w wiejskich, zamkniętych społecznościach (np. miejscowe nazewnictwo, zwyczaje, pieśni, poezja, muzyka, odświętne stroje), w oparciu o zaufanie wynikające z dobrej woli, braterstwa, współczucia i zgodnego współżycia. Współtworzyli, utrwalali i czerpali z tego dorobku pisarze, artyści i uczeni wywodzący się z tych społeczności. *Kapitał społeczno-polityczny Serbołużyczan* jest źródłem wielu fascynacji, inspiruje twórczość literacką i publicystyczną, ale też winien być nadal przedmiotem interdyscyplinarnych badań naukowych.

O genezie Domowiny i jej dziejach, szczególnie na Dolnych Łużycach, mówił dr Pětš Šurman (Peter Schurmann) z chociebuskiej filii Instytutu Serbskiego w Budziszynie. Podkreślił korzystne zmiany, jakie w ostatnim dwudziesto-

leciu zaszły w tej organizacji, która po 1990 r. ponownie stała się autentycznym rzecznikiem interesów Serbołużyczan.

Po zjednoczeniu Niemiec Serbowie łużyccy podjęli walkę o ustawowe zagwarantowanie praw narodowych w konstytucjach Saksonii i Brandenburgii; nadal jednak przepisy ordynacji wyborczych blokują im wybór swoich, niezależnych deputowanych do krajowych parlamentów. Tę problematykę przybliżyli: Jakub Sokół (UJ w Krakowie, stypendysta Uniw. Lipskiego) i Benedikt Dyrlich, pisarz, polityk i dziennikarz, prezes Związku Artystów Serbołużyczan, były deputowany frakcji SPD (Socjaldemokratyczna Partia Niemiec) w saksońskim landtagu (1990-94).

Zarys dziejów sorabistyki i zainteresowań Łużycami w Wielkopolsce nakreślił prof. dr hab. Tadeusz Lewaszkiewicz (UAM w Poznaniu), szkic o zorganizowanej działalności prołużyckiej i początkach sorabistyki w Zielonej Górze i na Łużycach Wschodnich (1946-92) - Wiesław Pyżewicz (Z. Góra, TSL), a Mieczysław Ostrowski (Z. Góra) przedstawił bliżej efekty naukowe współpracy zielonogórskiej WSP z Serbskim Instytutem Kształcenia Nauczycieli w Budziszynie (1979-99). Z kolei Alfred Siatecki (Z. Góra), prozaik i dziennikarz, skupił uwagę na przekładach opowiadań zielonogórskich autorów na język górnołużycki.

Gospodarzem drugiego dnia było Muzeum Etnograficzne. Uczestnicy konferencji zwiedzili w skansenie zabytkowe chaty i zabudowania gospodarcze z przełomu XVIII/XIX w., translokowane niedawno z Cisowej i Jędrzychowic (Łużyce Wschodnie) oraz nowo otwartą, stałą ekspozycję wyposażenia ich wnętrza.

Kultura materialna Serbołużyczan była wiodącym tematem wznowionej w Ochli konferencji. Architektury obiektów w łużyckim sektorze skansenu, na tle zachowanych na Łużycach Wschodnich pozostałości budownictwa drewnianego, scharakteryzował kustosz Mieczysław Soppa (ME w Z. Górze). Dyrektor placówki, Irena Lew, omówiła współpracę Muzeum z instytucjami i organizacjami łużyckimi (wystawy, prezentacje), np. z wiejskim muzeum w Melkersdorf. Odświętną odzież łużycką z obszaru historycznej, obecnie polskiej części Dolnych Łużyc, jako ważny element kapitału społecznego Serbołużyczan, zapre-

zentowała Agnieszka Łochowska (Głogów, TSŁ). Natomiast Józef Tarniowy (Żary) zwrócił uwagę na potrzebę ochrony dziedzictwa kulturowego Serbołużyczan na wschodnich Dolnych Łużycach. Działania w tym kierunku podejmują Kresowianie, którzy osiedlili się tam po II wojnie światowej; temu celowi służą m.in. Dni kultury Serbołużyckiej czy Gabinet Łużycki im. prof. J. P. Majchrzaka w Żarach.

Pozostałe wystąpienia (ogółem wygłoszono 18 referatów, nie licząc komentarzy i wystąpień polemicznych) - Agnieszka Lipińska-Bodnar, moderator konferencji (Z. Góra, TSŁ): *System mitów Łużyczan wyjaśniający ich miejsce w świecie*, dr Piotr Pałys (Uniw. Opolski): *Grupa „Michał” 1937-1939. Próba systematyzacji problematyki*, dr Hanna Kurowska (UZ, TSŁ): *Pastorzy serbołużyccy w Gubinie do połowy XVIII w.*, Justyna Michniuk (UMK w Toruniu, TSŁ): *Zwiazk serbskich wumętcow (der Sorbische Künstlerbund) jako przykład organizacji szerzącej serbsko-niemiecką sztukę, literaturę i kulturę na gruncie łużyckim i europejskim*, Piotr Partyka (Żary, TSŁ): *Łużycanie wobec przemian gospodarczo-społecznych na przełomie XIX-XX w., na przykładzie Spółdzielni Tkackiej w Lipinkach Łużyckich*, Sławomir Leski (Związek Słowiański w Warszawie): *Znaczenie Łużyc dla ruchu słowiańskiego*.

Na zakończenie spotkania w Ochli, Benedikt Dyrlich czytał swoje wiersze, także w tłumaczeniu na język polski i niemiecki, oraz opowiedział o swych poetyckich inspiracjach i autobiograficznych odniesieniach do dzieciństwa spędzonego na wsi górnołużyckiej, w rodzinie chłopsko-szermiejskiej.

W podsumowaniu dwudniowych obrad prof. T. Jaworski stwierdził m.in.: - *Kapitał społeczno-polityczny Serbołużyczan - jak wykazała konferencja - jest wciąż ważki, nie tylko dla jego twórców, ale i dla mieszkańców Europy Środkowej. Mimo braku własnej państwowości, Serbołużycanie stworzyli bowiem pewne wartości polityczne, gospodarcze i kulturowe, bez których trudno wyobrazić sobie nie tylko ich przyszłość, ale i społeczeństw z nimi sąsiadujących.*

Wiesław Pyżewicz

> Sprawozdanie z Międzynarodowej Konferencji Naukowej ETNICZNOŚĆ - OBYWATELSKOŚĆ - TOŻSAMOŚĆ W ŚWIECIE ANTYCZNYM. W 1800 ROCZNICĘ WYDANIA EDYKTU KARAKALLI

Najważniejszym wydarzeniem rządów cesarza Karakalli było zakończenie procesu unifikacji Italii i prowincji przez wydanie Constitutio Antoniniana w 212 roku. Edykt Karakalli rozciągał prawo obywatelstwa rzymskiego na wszystkich niemal wolnych mieszkańców Imperium.

Wielkość tego aktu ustawodawstwa cesarskiego stała się inspiracją do zorganizowania konferencji międzynarodowej, która odbyła się w dniach 21-22.03.2012 r. w auli Uniwersytetu Zielonogórskiego. Tematyka badań poświęcona była zagadnieniom związanym z ideą obywatelskości, tożsamości, etniczności oraz czynnikom, które je kształtowały tj. pamięć, religia oraz filozofia i kultura polityczna świata antycznego.

Konferencja została zorganizowana przez Instytut Historii Uniwersytetu Zielonogórskiego przy współpracy Polskiego Towarzystwa Historycznego, dla uczczenia 1800

rocznicy wydania edyktu Karakalli. Należy zaznaczyć, iż było to pierwsze tego typu międzynarodowe przedsięwzięcie na Uniwersytecie Zielonogórskim, poświęcone historii starożytnej. Organizatorami byli dr Daria Janiszewska i dr Andrzej Gillmeister oraz grupa historyków- studentów I roku studiów magisterskich: Michalina Walicht, Marlena Nowicka, Mateusz Mietlicki, Marcin Stawski i Grzegorz Maćkowiak.

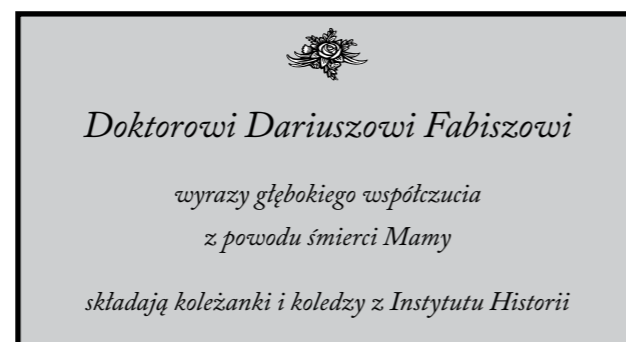
Marcowa sesja zgromadziła w Zielonej Górze przedstawicieli świata nauki z kilku ośrodków zagranicznych (m.in. Rzym, Wiedeń, Neapol) oraz kilkunastu polskich (m.in. Warszawa, Kraków, Lublin, Łódź, Poznań).

Ze względu na zainteresowanie konferencją oraz dużą liczbę prelegentów (referat wygłosiło 32 uczestników), obrady podzielono na cztery sesje realizowane w ciągu dwóch dni.

Po oficjalnym powitaniu uczestników ze strony Dyrektora Instytutu Historii dra hab. Dariusza Dolańskiego oraz prezesa Polskiego Towarzystwa Historycznego dra hab. Tomasza Nodzyńskiego rozpoczęły się obrady plenarne. Odpowiedzialną za sprawne przeprowadzenie pierwszej sesji była prof. Danuta Musiał (UMK Toruń).

Środowe obrady zainicjował referat profesora Marka Olędzkiego, który skoncentrował się na zarysowaniu etnicznego oblicza Europy Środkowej. Kwestię obywatelskości poruszyli między innymi prof. Norbert Rogosz *Cezar a kwestia obywatelstwa rzymskiego mieszkańców kolonii latyńskich w Galii Przedalpejskiej*, dr Tomasz Ładoń w referacie, który traktował o nadaniu obywatelstwa rzymskiego w Hiszpanii w okresie po wojnie sertoriańskiej. Profesor Agata Aleksandra Kluczek, główny akcent położyła na świadectwo mennictwa rzymskiego czasów Karakalli - wzbogacając naszą wiedzę w dziedzinie ideologii (hasła pisane na monetach i wizerunki to najlepszy środek masowej propagandy w świecie antycznym). Zagadnieniom etniczności zajęli się wspomniany wyżej prof. Olędzki a także dr Kamila Twardowska *Pochodzenie etniczne i poczucie więzi wśród mnichów na Pustyni Judzkiej w V i VI wieku*. Problemem tożsamości zainteresowali się dr Paweł Madejski mówiący o tożsamości narodowej Rzymian w historiografii nowożytnej i współczesnej- referent głównie skupił się na ujęciu tematu w oparciu o historiografię polską oraz mgr Kamil Kopij, który poruszył problem tożsamości etnicznej za czasów Cezara. W tej części wystąpiła także prof. Claudia Santi oraz prof. Michael Erdrich.

Po przerwie obiadowej rozpoczęła się druga sesja, której przewodniczyła dr hab. Agata Aleksandra Kluczek. Pośród wystąpień wysłuchaliśmy tych, które traktowały o tożsamości widzianej w różnych aspektach: tożsamość etniczna i religijna w Afryce Północnej od IV do VII wie-

ku, tożsamość postklasyczna w świecie bizantyńskim, tożsamość mieszkańców Dacji, a także ciekawy wywód na temat romanizacji mitów greckich jako elemencie budowania tożsamości. W tej części obrad referaty wygłosili m.in. prof. Danuta Musiał, dr Dominika Budzanowska, dr Stanisław Adamiak oraz mgr Andrzej Kompa.

Na zakończenie obrad odbyła się ciekawa i ożywiona dyskusja podsumowująca poruszone tematy, prelegenci dzielili się nadto spostrzeżeniami dotyczącymi dostępności źródeł i literaturze traktującej o badanych problemach.

Drugiego dnia obrady rozpoczęły się wystąpieniem dr. Dariusza Spychały, który wygłosił referat *Państwo rzymskie wobec różnych odłamów chrześcijaństwa za panowania Sewerów. Prześladowania czy tolerancja? O tej dynastii traktował również ciekawy wykład prof. Jarosława Dudka, który przedstawił Sewerów przez pryzmat historiografii bizantyńskiej. Trzecią sesję kończył referat dr Bożeny Józefów-Czerwińskiej, przedstawiła ona pojęcie swojskości i obcości w *Germanii* na tle przemian zachodzących w I wieku n.e.*

Przewodniczącym czwartej i zarazem ostatniej części konferencji był prof. Jarosław Dudek. Uczestnikiem kończącym zaplanowane prelekcje był student Uniwersytetu Zielonogórskiego Mateusz Mietlicki, szukający odpowiedzi na pytanie jaką rolę odgrywała irańskość i helleńskość w tradycji dynastycznej pontyjskiej.

Pierwsza Międzynarodowa Konferencja „Etniczność-Obywatelskość-Tożsamość w świecie antycznym. W 1800 rocznicę wydania edyktu Karakalli” należy do jak najbardziej udanych. Zakończyła się sukcesem, ponieważ spełniła swoje cele - przyczyniła się do wymiany i weryfikacji cennych spostrzeżeń dotyczących idei świata antycznego a jednocześnie zwiększyła atrakcyjność Instytutu Historii pod względem zaangażowania naukowego w organizację tego typu przedsięwzięć. Bogactwo treści referatów, a także dobór źródeł i konkretnych przykładów dowodził, że referenci wnikliwie zbadali interesujące ich zagadnienia.

Marlena Nowicka

> WYDZIAŁ INŻYNIERII LĄDOWEJ I ŚRODOWISKA

> Nowy Doktor na Wydziale

PAMĄTKOWE ZDJEŚCIE: BOŻENA KUCZYMA W TOWARZYSTWIE MEZAJI SYNA PODCZAS MIĘDZYNARODOWEJ KONFERENCJI GWIAZD NA UZ W ZIELONEJ GÓRZE

7 marca 2012 r. odbyła się publiczna obrona pracy doktorskiej mgr inż. **Bożeny Kuczmy** na temat: *Analiza statyczno-wytrzymałościowa zespolonych belek stalowo-betonowych o podatnych łącznikach*. Promotorem rozprawy był prof. dr hab. inż. Tadeusz Biliński z Instytutu Budownictwa Uniwersytetu Zielonogórskiego, natomiast jej recenzentami prof. Andrzej Ryżyński z Politechniki Poznańskiej i prof. Romuald Świtka z Instytutu Budownictwa Uniwersytetu Zielonogórskiego. W trakcie publicznej obrony obecni byli m.in.: Dziekan Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska UZ prof. Jakub Marcinowski, Przewodniczący Komisji ds. Doktoratu prof. Antoni Matysiak z UZ, członkowie Rady Wydziału WILLIS UZ oraz liczni Goście.

Główne tezy dysertacji zostały przez Doktorantkę sformułowane jak następuje, cyt.:

- „1. *Stalowo-betonowe belki zespolone są efektywnym rozwiązaniem konstrukcyjnym. Właściwości mechaniczne łączników, to jest sztywność (podatność) i wytrzymałość łączników - mają istotny wpływ na rozkład naprężeń, odkształceń, sił przekrojowych i przemieszczeń oraz nośność graniczną belek zespolonych.*
2. *Istnieje możliwość precyzyjnego teoretycznego modelowania oraz eksperymentalnego wyznaczania odkształceń stalowo-betonowych belek zespolonych w procesie ich obciążania.*
3. *Połączenie betonowej płyty ze stalowym dźwigarem w belkach zespolonych za pomocą kleju jest skuteczną metodą zespawania.*”

Przedstawiona praca doktorska wzbudziła bardzo ożywioną dyskusję merytoryczną, a Doktorantka doskonale poradziła sobie ze wszystkimi podjętymi przez dyskutantów zagadnieniami.

Na posiedzeniu niejawnym Rada Wydziału postanowiła nadać mgr inż. Bożenie Kuczmy stopień doktora nauk technicznych.

Nowej Pani Doktor życzymy wielu interesujących osiągnięć naukowych i zadowolenia z pracy naukowo-dydaktycznej oraz wszelkiej pomyślności w życiu osobistym.

Marek Dankowski

> Uroczyste wręczenie dyplomów inżynierskich dla kierunku *architektura i urbanistyka* na Wydziale Inżynierii Łądowej i Środowiska

15 marca 2012 r. na Wydziale Inżynierii Łądowej Środowiska odbyło się uroczyste wręczenie dyplomów inżynierskich dla pierwszych w historii Uniwersytetu Zielonogórskiego absolwentów studiów stacjonarnych inżynierskich na kierunku *architektura i urbanistyka*. Uroczystość zaszczytli swoją obecnością przedstawiciele: Władz Wydziału w osobie Dziekana - prof. Jakuba Marcinińskiego, Prodziekana ds. nauki - prof. Zofii Sadeckiej, Prodziekana ds. studenckich - prof. Urszuli Kołodziejczyk. Obecni byli także: Dyrektor Instytutu Budownictwa - prof. Wojciech Eckert, Kierownik Zakładu Architektury i Urbanistyki - prof. Janina Kopietz-Unger, Kanclerz Uniwersytetu Zielonogórskiego - mgr inż. Franciszek Orlik, Zastępca Prezydenta Miasta Zielona Góra ds. Komunalnych i Funduszy Europejskich - Krzysztof Kaliszek, Przewodniczący Rady Lubuskiej Okręgowej Izby Architektów - Leszek Horodyński, pracownicy dydaktyczni i administracyjni związani z kierunkiem *architektura i urbanistyka* oraz goście specjalni - rodzice i bliscy absolwentów.

Uroczystość uświetniło wystąpienie Dziekana Wydziału Inżynierii Łądowej Środowiska UZ - prof. J. Marcinińskiego, który powracając do historii powstania kierunku *architektura i urbanistyka*, przypomniał wszystkie ważniejsze daty, wydarzenia oraz osoby, które przyczyniły się do ww. faktu, w tym przede wszystkim niezjącego prof. Jana Konrada Stawiarskiego. Głos zabrali również Kierownik Zakładu Architektury i Urbanistyki - prof. J. Kopietz-Unger, Przewodniczący Rady Lubuskiej Okręgowej Izby Architektów - Leszek Horodyński oraz reprezentująca absolwentów studiów stacjonarnych inżynierskich na kierunku *architektura i urbanistyka* - inż. arch. Alicja Bienias, która

składając podziękowania dla Władz Uczelni, wykładowców, pracowników dziekanatu w sposób zwięzły, jednak niezwykle humorystyczny przypomniła najważniejsze wydarzenia ostatnich trzech lat na kierunku *architektura i urbanistyka*, tym razem widziane oczami studentów. Kończąc p. Alicja Bienias podziękowała swoim koleżankom i kolegom - absolwentom: „...*Choć nikt nie mówił, że będzie łatwo, i nie było, na trzecim semestrze przestaliśmy liczyć nieprzespane noce i ilość wypitych filiżanek kawy, to z dumą dziś możemy powiedzieć - udało się! Wczoraj zakończyła się rekrutacja na drugi stopień studiów stacjonarnych na kierunku architektura i urbanistyka. Wszyscy ruszamy dalej po nowe wyzwania i po nowe marzenia. Na koniec Życzę Wam, abyście potrafili cieszyć się sukcesami, nawet tymi najmniejszymi, a także potrafili podnosić się po niepowodzeniach, nawet tych wydawałoby się największych. Życzę Wam, abyście byli trochę niemożliwi!!!*” Dla zobrazowania, powyższego podsumowania zgromadzeni w auli Uniwersytetu Zielonogórskiego goście mieli okazję zapoznać się z prezentacją multimedialną, przedstawiającą studentów rocznika 2008 i jego poczynania. Następnie Dziekan Wydziału Inżynierii Łądowej Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego wręczył wyróżnionym absolwentom nagrody i wyróżnienia. Za ukończenie studiów stacjonarnych inżynierskich na kierunku *architektura i urbanistyka* z oceną bardzo dobrą wyróżnione zostały: Marta Bąk, Sandra Dawidowicz, Marta Jakubowska i Angelika Przybyłek. Specjalne wyróżnienie z rąk Dziekana otrzymała również Alicja Bienias za znaczące osiągnięcia, w tym nagrody i wyróżnienia w konkursach graficznych, udział w kołach naukowych oraz wyróżnienie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Dyplomy potwierdzające ukończenie studiów stacjonarnych inżynierskich na kierunku *architektura i urbanistyka* Wydziału Inżynierii Łądowej i Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego odebrało 15 marca 2012 r. 31. absolwentów. Zaznaczyć należy, iż wszyscy oni zdecydowali się kontynuować naukę w ramach II stopnia studiów magisterskich na Wydziale inżynierii Łądowej i Środowiska UZ.

Anna Bazan-Krzywoszańska

> WYSTAWA „RZEŻBA-SIEDZISKO”

26.03.12 r. w hallu siedziby Wydziału Inżynierii Łądowej i Środowiska UZ przy ul. Szafrana 1 otwarta została wystawa rzeźbiarskich prac studenckich pod nazwą RZEŻBA-SIEDZISKO, której opiekunem naukowym jest prof. UAM Hanna Maria Ograbisz-Krawiec.

O funkcji i związkach między rzeźbą i architekturą Pani Profesor wypowiada się następująco:

MD

RZEŻBA I ARCHITEKTURA

Rzeźba jest niczym innym jak architekturą w trochę inny skali. I tak jak architektura, dotyczą jej te same prawa: forma, bryła pozostająca w relacjach przestrzennych z innym bryłami, oraz z całością przestrzeni ją otaczającej.

Kreowana przestrzeń, aby spełniała wyznaczone jej funkcje, musi również pozostawać w prawidłowych relacjach z człowiekiem.

Dlatego też, tematem realizowanego w mojej pracowni zadania jest Rzeźba-Siedzisko. Przy czym owo siedzisko jest tu tylko pretekstem do odnalezienia się w skali. Prace musiały być wykonane w skali 1:1 gdyż zależało mi na tym aby student przechodząc przez kolejne etapy projektowania rzeźby (szkice odręczne na papierze, małe modele trójwymiarowe, realizacja 1:1) doświadczył realnych wielkości tworzonych przez siebie obiektów.

Wystawa na wydziale jest ostatnim etapem toku pracy nad rzeźbą. „wyprowadzenie rzeźby” w przestrzeni publicznej, konfrontacja z nią jest jednym, ważnym dla przyszłych architektów, doświadczeniem.

Prace znajdujące się na tej wystawie są wynikiem analizy zapożyczeń ze świata sztuki, która przecież przez wieki towarzyszyła przemianom społeczno-politycznym będąc ich wyrazem. Kreacja nowych wartości estetyczno-użytkowych transformowanych przez pryzmat współczesności. W mojej pracy ze studentami, w dobie łatwego dostępu do wszelkiej wiedzy, najważniejsze jest pobudzenie kreatywności, poruszenie indywidualnej wyobraźni, wskazanie drogi ku nieograniczonemu, twórczemu rozwojowi.

Powstałe prace są „palcówką”, wynikiem której, jeśli będzie systematycznie ćwiczona, mogą być piękne, przemyślane realizacje architektoniczne, harmonijnie wpisujące się istniejącą tkankę architektoniczno-urbanistyczną.

Hanna Maria Ograbisz-Krawiec

AUTOR PROJEKTU: HUBERT CZAJKA

AUTOR PROJEKTU: MATEUSZ MUSZYŃSKI

AUTOR PROJEKTU: MATEUSZ ALMEK

AUTOR PROJEKTU: EWELINA KACZMAREK

> OGÓLNOPOLSKI PROJEKT EDUKACYJNY „UNIwersytet Betonu Grupy Górażdże” Cz. I

Pod takim, jak wyżej hasłem, w budynku Instytutu Budownictwa Uniwersytetu Zielonogórskiego wiszą w widocznych miejscach kolorowe plakaty informujące o tej akcji. Akcja ta, to jeden z największych projektów edukacyjnych oferowanych przez polski przemysł materiałów budowlanych przyszłym „budowlancom”. Pozwolę sobie zacytować w tym miejscu słowa organizatorów projektu: „...*chcemy zainteresować przyszłych inżynierów branżą budowlaną i pokazać im, w jaki sposób w praktyce mogą wykorzystać wiedzę zdobytą na uczelni. Uważamy, że biznes powinien aktywnie włączyć się w kształcenie kadr, a współpraca gospodarki i nauki jest konieczna*” (autor:

Andrzej Balcerek, prezes Zarządu Górażdże Cement S.A.).

Do projektu zostało wytypowanych 17 krajowych uczelni technicznych, wśród nich także Instytut Budownictwa Uniwersytetu Zielonogórskiego. W każdej z uczelni wybrano 10-osobowy zespół studencki oraz dwóch opiekunów naukowych. W Instytucie Budownictwa UZ patronat honorowy i dydaktyczno-naukowy nad projektem objął Dziekan Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska prof. Jakub Marcinowski, natomiast opiekunami zespołu zostali: dr Marek Dankowski i mgr Artur Juszczyk.

Projekt *Uniwersytet Betonu Grupy Górażdże* obejmuje zrealizowanie szeregu sesji wyjazdowych oraz dwa konkursy, w tym: indywidualny i zespołowy.

Konkurs zespołowy rozpoczął się w styczniu 2012 r. pod nazwą *Właściwości i możliwości zastosowania cementów Grupy Górażdże w praktyce*. Każdy z uczestniczących w tym programie zespołów studenckich otrzymał na po-

czątku roku próbki dwóch zakodowanych cementów wraz z odpowiednią ilością piasku normowego, a zadanie polegało na wykonaniu typowych badań normowych cech mechanicznych tych cementów. Wygrać ma ten zespół, który uzyska wyniki najbardziej zbliżone do wyników wzorcowych otrzymanych w akredytowanym Laboratorium Grupy Górażdże, a rozstrzygnięcie konkursu nastąpi w trakcie Gali Finałowej pod koniec maja.

Studenci, stanowiący zespół UZ, wzięli już udział w pierwszym wyjeździe technicznym, który miał miejsce 22 ÷ 23 marca do Kopalni Kruszyw Rakowice koło Lwówka Śląskiego. Zakwaterowano nas w pięknie odrestaurowanym pałacu w Brunowie k/Lwówka Śląskiego.

Oprócz zespołu z Zielonej Góry, w czasie tej samej sesji obecne były tam także zespoły z Politechniki Opolskiej i Politechniki Szczecińskiej.

W pierwszym dniu przewidziane zostały, oprócz zwiedzania miasta, trzy wykłady tematyczne przeprowadzone przez specjalistów z Grupy Górażdże. W temacie wykładów poruszono m.in. problematykę związaną z wydobyciem kruszyw naturalnych, wpływem zanieczyszczeń kruszyw i błędów wykonawczych na jakość betonu, omówiono zasady pielęgnacji betonów, a także przedstawiono wpływ różnych czynników na obserwowane wady wyrobów konstrukcyjnych z betonu.

Drugi dzień to, oprócz kolejnego wykładu, wizyta w Kopalni Kruszyw Rakowice. To ogromny obszar w dolinie rzeki Bóbr o powierzchni wielu hektarów. Wydobywa się tutaj wiele tysięcy ton kruszywa rocznie. Studenci poznali technologię poboru kruszyw, ich transportu z miejsca pozyskania do pierwszych płuczek (ok. 3 km taśmociągów), procesy płukania i sortowania na poszczególne frakcje ziarnowe. Trasa marszrutu tam i z powrotem wyniosła około 8 kilometrów.

Następny wyjazd techniczny zaplanowany został na 26 i 27 kwietnia do wytwórni Betonu Towarowego w Dąbrowie koło Poznania.

Cały projekt edukacyjny Grupy Górażdże zostanie podsumowany w kolejnym, czerwcowym numerze Miesięcznika, natomiast już dzisiaj można powiedzieć, że wyjazd zyskał wysoką aprobatę uczestniczących w nim studentów i to zarówno pod względem merytorycznym jak i integracyjnym. Zawiązały się mianowicie więzi osobiste między uczestnikami zespołu UZ z II-go i III-go roku budownictwa. Zawiązały się również przyjazne więzi między uczestnikami grupy zielonogórskiej, szczecińskiej i opolskiej. A to już jest wiele. Nie wspominałem, ale goszczono nasze zespoły wspaniale. A szczególne wyrazy podziękowania i uznania należą się Mariuszowi Safernie i Tomaszowi Pużakowi z Centrum Technologicznego Betotech Sp. z o.o. w Dąbrowie Górniczej, którzy wszystko zorganizowali, prowadzili nas, dbali o nas, i przede wszystkim byli naszymi wspaniałymi wykładowcami i przewodnikami.

Marek Dankowski

> Prezentacja i oferta firmy SKANSKA

14 marca w Instytucie Budownictwa UZ odbyła się kolejna już prezentacja działalności firmy SKANSKA pod znamienym tytułem MOST: TEMAT RZEKA. W prelekcji głównej, która zgromadziła prawie 100 osób, w tym głównie studentów, omówiono przebieg realizacji projektu jednego

z najdłuższych mostów w Polsce, który został postawiony na południe od Grudziądza, jako przeprawa autostrady A-1 przez Wisłę. Wykład był bogato ilustrowany przezroczami. Przedstawiono technologię stawiania obiektu, konstrukcję i przekroje przęsł mostowych, sposób ich montażu metodą nasuwania na wcześniej wykonane podpory mostowe, a także technologię wykonania tych ostatnich. Zwrócono uwagę, że budowie przeprawy towarzyszyło pięć fal powodziowych, które przetoczyły się przez Wisłę w okresie budowy i których wpływ i skutki zarówno konstruktorzy obiektu jak jego wykonawcy z powodzeniem przewidzieli i zneutralizowali.

Jednakże najważniejszą częścią wystąpienia firmy SKANSKA była oferta skierowana do studentów kierunku budownictwo UZ w zakresie programu praktyk letnich. Mamy nadzieję, że z oferty tej nasi studenci licznie skorzystają, gdyż umożliwi im to przeniesienie wiedzy teoretycznej nabytej na wykładach i w pracowniach w świat realnej rzeczywistości budowlanej, zwłaszcza przy tak skomplikowanych obiektach pod względem konstrukcyjnym i wykonawczym, jakie realizuje firma SKANSKA.

Marek Dankowski

> Jazda konna - złoty medal dla UZ

W dniach 30.03.- 01.04.2012 r. w Lesznie odbyły się VIII Akademickie Halowe Mistrzostwa Polski w Jeździe Konnej w Skokach przez Przeszkody. Zawody rozgrywano w dwóch kategoriach: A (amatorów) i B (profesjonalistów - min. II klasa sportowa).

W turnieju wzięło udział 14 zawodników i 14 koni reprezentujących takie ośrodki akademickie jak: AWF Poznań (1 zawodnik), PWSZ Leszno (3 zawodników), Wyższa Szkoła Zarządzania Środowiskiem z Tucholi (1 zawodnik), Akademia Leona Koźmińskiego Warszawa (1 zawodnik), Uniwersytet Warszawski (1 zawodnik), SGGW Warszawa (1 zawodnik), Uniwersytet Przyrodniczy Wrocław (1 zawodnik), Uniwersytet Technologiczno-Przyrodniczy Bydgoszcz (1 zawodnik), WSG Bydgoszcz (1 zawodnik), Uniwersytet Przyrodniczy Poznań (1 zawodnik) i Uniwersytet Zielonogórski (1 zawodnik). W barwach Uniwersytetu Zielonogórskiego

startował **Piotr Kaliszuk** - student I roku *architektury i urbanistyki* i jednocześnie syn dr Joanny Kaliszuk - adiunkta w Instytucie Budownictwa UZ i Krzysztofa Kaliszuka - wiceprezydenta miasta Zielona Góra, zresztą również absolwenta naszej Uczelni. Ku naszej wielkiej radości, to właśnie Piotr Kaliszuk zwyciężył w kategorii profesjonalistów, a zdobyty przez niego złoty medal trafił do Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Piotrek startował na 7-letnim koniu Con Juan (rodzice Zara i Zeus). Czterokrotnie bezbłędnie pokonał parkur, a w drugim nawrocie finałowym na czas, czyli już w bezpośredniej walce o medal, zdecydowanie pokonał rywalkę z AWF Poznań aż o 10 sekund. Gratulujemy!

Piotr Kaliszuk, jak już wspominałem, jest studentem I roku *architektury i urbanistyki*, a ponieważ miałem już z nim zajęcia, mogę powiedzieć, że jest świetnie zapowiadającym się młodym architektem. Oprócz architektury ma swoje pasje i na co dzień reprezentuje Zielonogórski Klub Jeździecki w Przylepie, trenuje również w Ośrodku Szkolenia Sportowego Młodzieży w Drzonkowie k/Zielonej Góry i co ważne, jest członkiem Kadry Narodowej w kategorii Młodych Jeźdźców.

Sam mówi o sobie bardzo skromnie: konno jeździ od 3 roku życia, a w wieku 8 - 12 lat już trenował w Zielonogórskim Klubie Jeździeckim w Przylepie. Na jego koncie jest szereg znaczących wyników sportowych, że wymienię tylko niektóre z nich, jak np. 25. miejsce w Finale Mistrzostw Europy w 2008 roku w Szwajcarii, dwa złote medale finałów Ogólnopolskiej Olimpiady Młodzieży w 2006 i 2007 r., I miejsce w Międzynarodowych Zawodach Młodzieżowych CSI U25 w Neubeeren k/Berlina w 2010 r., a także ostatnio, w bardzo ważnych zawodach na pograniczu polsko-niemieckim Grand Prix Forst 2011, gdzie uplasował się na IV miejscu oraz w wielu innych imprezach jeździeckich. Piotr jest utalentowany, wszechstronny i przyznaje, że w wolnych chwilach lubi również jazdę na quadzie lub deskorolce, a zimą snowboard.

Można zadać sobie pytanie skąd się taka pasja bierze? Ale jest to chyba sprawa genów odziedziczonych po rodzicach. We wczesnych latach 80-tych XX wieku, późną jesienią, bratem udział, oczywiście jako widz wraz z rodziną, w gonitwach Hubertusa organizowanych na polach wokół Uczelnianego Ośrodka Jeździeckiego w Raculi. Wówczas

były to prawdziwe „dzikie pola”, nie było żadnych osiedli domków jednorodzinnych, nie było wykopu, na dzień którego biegnie dzisiejsza obwodnica Zielonej Góry S-3. I z tamtego okresu pamiętam rodziców Piotra - właśnie na koniach. A jak sam Piotr przyznaje, osiągnięte sukcesy zawdzięcza chyba przede wszystkim swojemu Tacie, który do dnia dzisiejszego często zastępuje jego trenera. Krzysztof Kaliszuk przez cały czas piastuje wysokie funkcje w organizacjach jeździeckich, np. jest wiceprezesem Lubuskiego Związku Jeździeckiego.

Jeszcze raz składamy panu Piotrowi i Jego Rodzinie serdeczne gratulacje.

Marek Dankowski

PIOTR KALISZUK NA SWOIM RUMAKU

> WYDZIAŁ MECHANICZNY

> **Diaamentowy Grant**

30 marca 2012 roku w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów wręczono dyplomy i statuetki laureatom programu „Diaamentowy Grant”. Cieszymy się bardzo, że wśród stu najwybitniejszych polskich studentów znalazła się inż. Katarzyna Arkusz - studentka *informatyki* na Wydziale Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji oraz *inżynierii biomedycznej* na Wydziale Mechanicznym Uniwersytetu Zielonogórskiego, nasza studentka i koleżanka współpracująca w zespole Zakładu Inżynierii Biomedycznej.

Celem programu „Diaamentowy Grant” ogłoszonego po raz pierwszy przez prof. Barbarę Kudrycką, Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego, jest umożliwienie zdolnym studentom prowadzenia własnych badań naukowych oraz wspieranie ich karier. Dyplomy oraz statuetki „Diaamentowych Grantów” zostały osobiście wręczone przez Panią Minister, która podkreśliła prestiż tej nagrody. Laureaci „Diaamentowego Grantu” otrzymają środki, przeznaczone na wydatki związane z prowadzeniem badań, a także na wynagrodzenie dla młodego badacza. Tematem badań prowadzonych pod opieką prof. Elżbiety Krasickiej-Cydzik będzie *opracowanie elektrochemicznego biosensora do wykrywania wybranych cytokin na podłożu Ti/TiO₂*.

Katarzyna Arkusz (pochodząca z Wronek) w Zielonej Górze połączyła dziecięce marzenia o nauce w technikum elektronicznym z młodzieńczymi zainteresowaniami medycyną. Studia na Uniwersytecie Zielonogórskim rozpoczęła na kierunku *inżynieria biomedyczna* na Wydziale Mechanicznym. Po roku postanowiła pogłębić swą wiedzę o *informatykę* na Wydziale Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji.

W 2008 r. (I rok studiów) wraz z prof. Elżbietą Krasicką-Cydzik oraz dr. inż. Tomaszem Klekielewiczem brała udział w tworzeniu Koła Naukowego BiomedUZ i przez kolejne 3 lata pełniła funkcję przewodniczącej Koła. W tym czasie po raz pierwszy wzięła czynny udział w konferencji (*I Ogólnopolska Konferencja Inżynierii Biomedycznej*) i została autorką pierwszej publikacji (*Acta Bio-Medica et Informatica Medica* vol. 14, nr 3' /2008). Zainteresowania dotyczące konstrukcji biosensorycznych rozwijała podczas pobytu na stypendium Erasmusa na Uniwersytecie w Cambridge w 2009 r., a po przyjeździe uczestnicząc w pracach badawczych Zakładu Inżynierii Biomedycznej. Wyniki prowadzonych badań umożliwiły udział w licznych konferencjach krajowych i zagranicznych oraz zdobycie wyróżnień, m.in. nagroda EPMA-AWARD w kategorii *Student Award 2010*. Kolejną pasją Katarzyny Arkusz są systemy informatyczne w medycynie, których tworzeniem miała okazję zajmować się podczas praktyk w firmie IBM. Współpraca przy rozwijaniu technologii InfoSphere Streams w dziedzinie HealthCare zaowocowała uzyskaniem certyfikatu *DB2 Database and Application Fundamentals* oraz udziałem w konferencjach (m.in. podczas Common Europe Congress w Mediolanie). Za osiągnięcia w nauce została laureatką stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w roku akademickim 2010/2011. W trakcie stu-

diów została zatrudniona w niepełnym wymiarze godzin w Szpitalu Wojewódzkim w Zielonej Górze na Oddziale Nefrologii ze Stacją Dializ oraz jako referent techniczny w Zakładzie Inżynierii Biomedycznej na Wydziale Mechanicznym. Członek m.in. Polskiego Towarzystwa Informatycznego, European Association for Predictive, Preventive & Personalised Medicine (2010) oraz Bioelectrochemical Society.

Jak sama mówi, wszystkie osiągnięcia możliwe są dzięki szczęściu, pracowitości i konsekwencji niezależnie od tego, czy studiuje się na Uniwersytecie Warszawskim, czy

Zielonogórskim. Co kryje się pod każdym z tych komponentów? Szczęście - to ludzie. Przede wszystkim kochający i wspierający rodzice, inspirujący opiekunowie nauki, pomocni współpracownicy i niezawodni przyjaciele. Pracowitość - to podejmowanie nowych wyzwań oraz walka z lenistwem, które nie daje za wygraną. Konsekwencja - to dokończenie rozpoczętych projektów, dążenie do obranego celu pomimo wielu przeciwności.

„Wyróżnienie to jest dla mnie ogromnym zaszczytem, nagrodą za pięcioletnią działalność naukową, studencką oraz zawodową, ale przede wszystkim formą podziękowania dla wszystkich ludzi, którzy mi zaufali i pomagali. Mam nadzieję, że podobnie jak okres studiów równie dobrze wykorzystam „diaamentową szansę”.”

Agnieszka Kaczmarek

> **Drugie Absolutorium na kierunku inżynieria biomedyczna**

9 marca 2012 odbyło się kolejne, uroczyste Absolutorium kierunku *inżynieria biomedyczna* na Uniwersytecie Zielonogórskim. Miło było powitać w naszym gronie nowych inżynierów i świętować razem z nimi ich sukces. Galę poprowadził student III roku IB. Po wejściu pocztu sztandarowego oraz władz uczelni głos zabrali: Prorektor ds. Studentów prof. Longin Rybiński, który zainicjował uroczystość witając gości, dziękując i dzieląc się życiowymi słowami. Wśród przybyłych miło nam było gościć dyrektora Szpitala Wojewódzkiego mgr Waldemara Taborskiego, zast. dyrektora szpitala dr Kazimierz Barczyk, prezesa firmy LfC dr. inż. Lechostawę Ciupikę, naszych wykładowców lekarzy: Bartosza Kudlińskiego oraz Pawła Pietraszka. Na sali licznie zgromadzili się wykładowcy i rodziny studentów IB. Nie zabrakło podsumowania ostatnich kilku lat przez prof. Elżbietę Krasicką-Cydzik, koordynatora i „duszę” kierunku IB. Wyrzuciła m.in. słowa podziękowania dla różnych osób zaangażowanych w rozwój kierunku studiów. Po przemowach absolwenci złożyli ślubowanie, a następnie z

grup Prorektora ds. Studentów prof. Longina Rybińskiego odebrali upragnione dyplomy. Chwila na grupowe zdjęcie, rzut biretem, podziękowanie i przemowa absolwentki Agnieszki Mazur. Całość uwieńczona była krótkim koncertem studentki Wydziału Artystycznego. Serdecznie gratulujemy absolwentom kierunku *inżynieria biomedyczna* i życzymy wielu sukcesów.

Agnieszka Mackiewicz

> **Wyjazd studentów inżynierii biomedycznej na Targi SALMED**

14-15 marca 2012 r. 28 studentów *inżynierii biomedycznej* uczestniczyło w Targach Medycznych SALMED - najważniejszym wydarzeniu branży medycznej w Polsce, organizowanym w Poznaniu. Tegoroczna ekspozycja obejmowała blisko 300 firm z 22 państw i wypełniła aż cztery pawilony wystawiennicze. Bezpośredni kontakt z przedstawicielami firm medycznych, aparaturą medyczną oraz możliwością zapoznania się z nowinkami technicznymi w medycynie są niewątpliwie ogromnymi korzyściami płynącymi z wyjazdu. Przy wielu wystawionych aparatach trwały długie dyskusje i wyjaśnienia. Przedstawiano także propozycje innowacji i usprawnień. Dodatkowym atutem były rozmowy o możliwościach zatrudnienia i wymaganiach pracodawców.

Katarzyna Arkusz

WYDZIAŁ PEDAGOGIKI, SOCJOLOGII I NAUK O ZDROWIU

Obchody Roku Janusza Korczaka na Uniwersytecie Zielonogórskim - sprawozdanie z Ogólnopolskiej Konferencji *Nie ma dziecka - jest człowiek*

W 2012 roku mija 70 lat od śmierci Janusza Korczaka i 100 lat od założenia Domu Sierot w Warszawie (przy ulicy Krochmalnej). Z tej okazji Sejm Rzeczypospolitej Polskiej ustanowił rok 2012 Rokiem Janusza Korczaka. W rocznicowe obchody postanowili włączyć się również pracownicy i słuchacze Podyplomowych Studiów „Terapia Pedagogiczna” realizowanych na Wydziale Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz Wydawnictwo JUKA, organizując 21 kwietnia 2012 r. ogólnopolską konferencję pod hasłem *Nie ma dziecka - jest człowiek*, której celem było przypomnienie nowatorskich, jak na ówczesne czasy, idei pedagogicznych Janusza Korczaka.

Honorowy patronat nad konferencją objęli: Zastępca Prezydenta Miasta Zielona Góra mgr Wioleta Haręźlak, Rektor UZ prof. Czesław Osekowski oraz Dziekan Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu prof. Zbigniew Izdebski. Kierownikiem naukowym konferencji była dr Katarzyna Kochan, a kierownikiem organizacyjnym dr Ewa M. Skorek.

Konferencja zaadresowana została do szerokiego grona odbiorców: przedstawiciele nauki - historyków wychowania, specjalistów w zakresie pedagogiki specjalnej, opiekuńczej, resocjalizacji, edukacji wczesnoszkolnej i przedszkolnej, nauczycieli, przedstawiciele instytucji

opiekuńczo-wychowawczych, wymiaru sprawiedliwości, organizacji działających na rzecz dzieci oraz działaczy społecznych, harcerzy, studentów oraz wszystkich, którzy działają dla dobra dzieci. Do udziału w obradach zarejestrowało się 120 osób, z czego 31 wygłosiło referaty.

W tym gremium pragnęliśmy - z jednej strony - przypomnieć dokonania niezwykłego człowieka jakim był Janusz Korczak - lekarz, pisarz i pedagog, z drugiej - przeprowadzić debatę dotyczącą współczesnych problemów dzieci i dzieciństwa wraz z dokonaniem wieloaspektowej diagnozy zagadnień dotyczących praw najmłodszych na tle światowych tendencji.

Do uczestników konferencji list wystosowała Pierwsza Dama Rzeczypospolitej Polskiej - Pani Anna Komorowska, która m.in. podziękowała organizatorom oraz uczestnikom obrad za popularyzację postaci i dorobku Janusza Korczaka.

„Nie ma dziecka - jest człowiek”

Konferencję rozpoczął żywiotyowy występ Zespołu Pieśni i Tańca „Maki”, a młodzi tancerze pod kierunkiem opiekunów - Jolanty Ofiarskiej oraz Henryka Łacnego, zaprezentowali zebranym tańce ludowe.

Pierwszą część obrad prowadziła prof. Ewa Narkiewicz-Niedbalec, która uroczystie rozpoczęła debatę oraz przypomniała zebranym o zielonogórskich tradycjach korczakowskich. Uczestników powitała również Prorektor ds. Jakości Kształcenia prof. Wielisława Osmańska-Furmanek.

Obrady planarne rozpoczęły się od przedstawienia życia i twórczości Janusza Korczaka przez dr Edytę Bartkowiak oraz dr Edytę Kahl. Na aktualność oraz ponadczasowość wielu myśli Starożytności wskazała prof. Pola Kuleczka. Z kolei mgr Mateusz Widocki, w wystąpieniu pt.: *Podstawowe prawa dziecka na podstawie obowiązujących w Polsce uregulowań prawnych*, scharakteryzował obowiązujące w Polsce przepisy prawne, zarówno krajowe jak i międzynarodowe, regulujące sytuację prawną dzieci. Przybliżył też zadania i kompetencje organów związanych z ochroną dzieci. Na temat *Inspiracji korczakowskich w Lawrence'a Kohlberga idei społeczności „just community”* mówił dr Paweł Piotrowski, podkreślając fakt nawiązania przez Kohlberga do myśli Korczaka i postrzeżenie przez niego sposobu zorganizowania życia w „Domu dla sierot” w Warszawie jako przedsięwzięcia prekursorskiego dla realizacji idei „just community”. Natomiast prof. Grażyna Miłkowska w referacie *O godności dziecka w szkole*, wskazywała, że jedną z przyczyn zaburzeń w zachowaniu młodych ludzi jest nieznanostwo i brak poszanowania dla zasad i norm społecznych, zarówno jednostkowych, podmiotowych, jak i grupowych. Problemem jest również brak refleksji nad wartościami wyznaczającymi stosunek jednostki do innych ludzi i do samego siebie, co w połączeniu z niewielkimi jeszcze umiejętnościami interpersonalnymi młodzieży prowadzi do wielu zachowań aspołecznych. Na tym tle omówiła problematykę godności i jej realizacji w rzeczywistości szkolnej gimnazjalistów. Interesujące było także wystąpienie prof. Marzenny Magdy-Adamowicz pt.: *Demokracja w klasie*. Prelegentka odniosła się nim do problematyki dotyczącej m.in. poszanowania godności wychowanka, podmiotowości działania dziecka, dialogu między nauczycielem a uczniami czy współpodmiotowości

rodziców. Do problematyki dotyczącej nauczycieli nawiązała mgr Maćkowiak, w referacie *Jak budować autorytet nauczyciela XXI wieku*, w którym wskazała na nowe wyzwania, jakie stawia przed współczesnymi pedagogami zmieniająca się rzeczywistość.

Zebranych zainteresowało również wystąpienie mgr Kariny Muchy oraz mgr Anny Stalmach-Tkacz pt.: *Od wartości do wychowania - dylematy i poszukiwania współczesnych nauczycieli*. Przedstawione zostały w nim m.in. zmiany zachodzące w rodzinach, miejsce wartości w systemie wychowania oraz zadania stawiane przed nauczycielami.

W dalszej części obrady toczyły się w trzech sekcjach tematycznych. Sekcja I, debatująca pod hasłem *Jak kochać dziecko. Dziecko w rodzinie* przewodniczyła prof. Pola Kuleczka. Jako pierwsza głos zabrała dr Małgorzata Bednarska, która w referacie *Lęk i straszenie dzieci w procesie wychowania - w świetle badań własnych*, przedstawiła funkcje jakie one spełniają i na tym tle przedstawiła wnioski będące efektem poszukiwań empirycznych. Kolejne wystąpienie - mgr Anety Lew-Koralewicz, pt.: *Problem podmiotowości w terapii dzieci z autyzmem* przybliżyło zebranym tezę o podmiotowości. Prelegentka wskazała na specyfikę pracy z dziećmi z autyzmem, w której wiodące są metody dyrektywne oraz starała się odpowiedzieć na pytanie dotyczące wymiaru podmiotowości w terapii dzieci z autyzmem i pokrewnymi zaburzeniami w rozwoju. W klimat refleksji dotyczących czynników kształtujących osobowość Janusza Korczaka wprowadziła słuchaczy dr Maria Fudali, wygłaszając referat *Janusz Korczak. Środowisko naturalne. Korzenie*. W wystąpieniu prześledzone zostały losy osób z jego najbliższego otoczenia - ojca, matki, dziadków oraz nauczycieli, których zachowanie, w różnych sytuacjach społecznych i głoszone poglądy mogły stanowić ważny układ odniesienia, mający wpływ na ukształtowanie osobowości Janusza Korczaka i głoszone przez niego poglądy. Niezmiernie interesujące było również wystąpienie dr Izabeli Gontarek pt.: *Dziecko w labiryncie przemian współczesnej rodziny (a może jej kryzysu)?*

Słuchacze zapoznani zostali z trudnościami, które zakłócają właściwe funkcjonowanie współczesnej rodziny, tj. ze zwiększającym się bezrobociem, kurczącą się przestrzenią czasową trwania rodziny, łatwością z jaką dochodzi często do jej rozpadu, słabnącą siłą więzi rodzinnych, prowadzącą w konsekwencji do zmian jakościowych w relacjach rodzice - dzieci. *Rodzinne formy pieczy zastępczej wczoraj i dziś* omówiła natomiast mgr Anna Majchrowska, koncentrując się przede wszystkim na wprowadzonych w ostatnim czasie zmianach w tym zakresie i ich konsekwencjach. Ostatni referat w tej sekcji pt.: *Guwernantka - relikw przeszłości czy potrzeba przyszłości* wygłosiła dr Katarzyna Kochan. Referentka ukazała wielowiekowe tradycje tego zawodu i na ich tle nawiązała do swobodnego renesansu tej profesji, jaki dostrzec można we współczesnej Polsce

Obradom w sekcji II, której hasłem były *Momenty wychowawcze*, przewodniczyła prof. Krystyna Ferenz. Jako pierwsze głos zabrały dr Lidia Kataryńczuk-Mania oraz mgr Marzena Kmetko, które w referacie *Dziecko w kulturze polsko-niemieckiej*, przedstawiły założenia programowe projektu w Euroregionie „Sprewa-Nysa-Bóbr” pt.: *Choć różne języki mamy to i tak się dogadamy - polsko-niemiecka olimpiada językowa przedszkolaka*. Głównym ce-

WYSTĘP ZESPOŁU PIEŚNI I TAŃCA „MAKI”. FOT. A. SKOREK

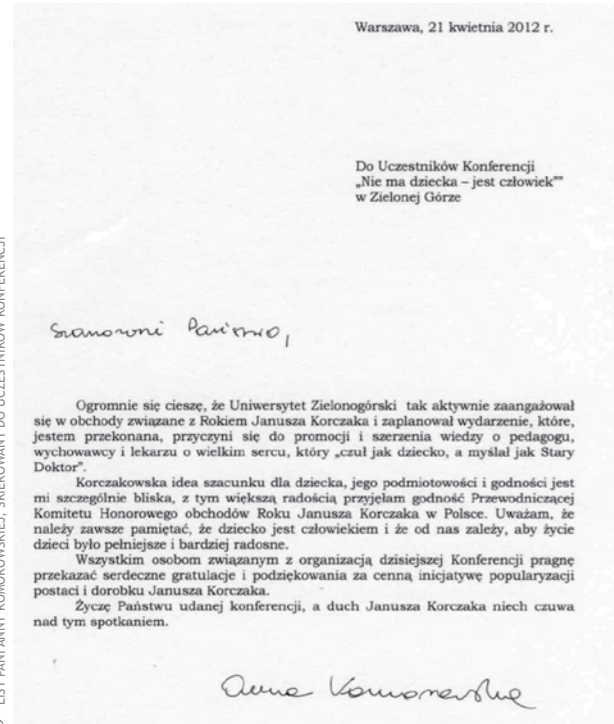
WYSTĄPIENIE MGR KARINY MUCHY I MGR ANNY STALMACH-TKACZ. FOT. A. SKOREK

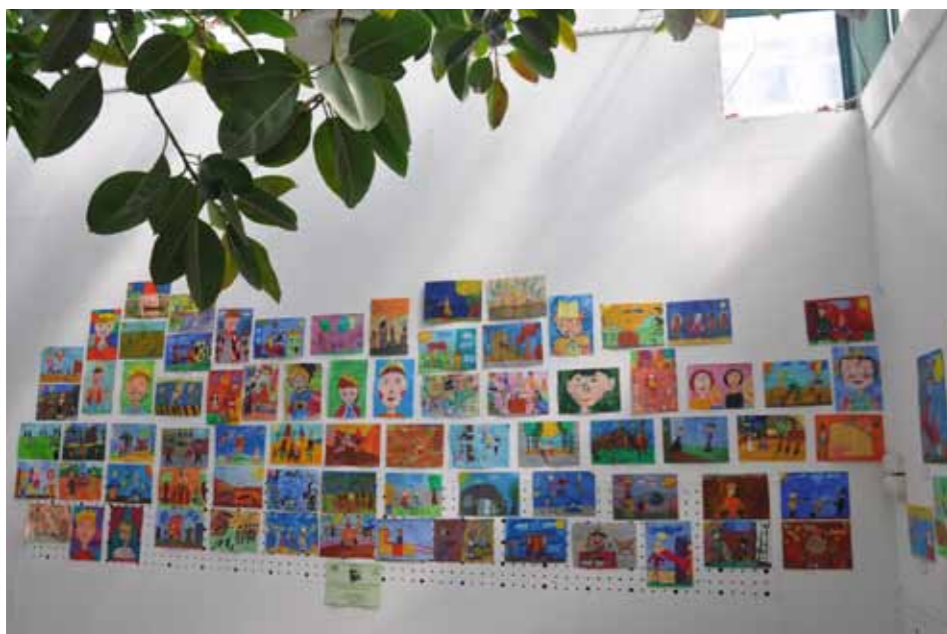

UCZESTNICZY KONFERENCJI „NIE MA DZIECKA - JEST CZŁOWIEK” PODCZAS OBRAD. FOT. A. SKOREK

PODSUMOWANIE OBRAD W SEKCJACH DOKONANE PRZEZ PRZEWODNICZĄCĄ SEKCJĘ. FOT. A. SKOREK

PRACE NADESLANE NA KONKURS PLASTYCZNY. FOT. POLA KULECZKA

lem projektu jest rozwijanie pasji i kształtowanie umiejętności zdobywania wiedzy oraz budzenie i rozwijanie wśród dzieci zainteresowań językiem obcym. Natomiast dr Dorota Frątczak w wystąpieniu pt.: *Pozwólmy dzieciom tworzyć...*, rozważała uwarunkowania twórczej aktywności najmłodszych oraz próbowała stworzyć wzór nauczyciela, wspierającego twórcze poszukiwania dzieci. Z wystąpieniem tym współgrał referat mgr Sylwii Nowak - *Medium sztuki jako przekaznik informacji o problemach dziecka. Prezentacja wybranych działań twórczych z obszaru arteterapii*. Prelegentka skoncentrowała się w nim na hedonistycznym oraz terapeutycznym wymiarze sztuki, analizując w tym zakresie działalność placówek kulturalno-oświatowych, wspomagających praktykę instytucji medycznych. Z kolei dr Ewa Pasterniak-Kobytecka wskazywała na *Podmiotowość i przedmiotowość ucznia w relacji do wartości*, podkreślając, że przedmiotowe traktowanie podopiecznych zubaża ofertę aksjologiczną szkoły, utrudnia rozpoznawanie, wybór, realizację i tworzenie wartości przez uczniów. Obrady w tej sekcji zakończyło wystąpienie dr. Marka Jagusza - *Poczucie podmiotowości ucznia a efektywność procesu kontroli i oceny*. Słuchacze zapoznani zostali z wynikami badań, które doprowadziły do wniosku, że poczucie podmiotowości u uczniów w procesie kontroli i oceny wpływa na jej efektywność w sposób zależny od wieku badanych.

Moderatorem sekcji III debatującej pod hasłem *Prawo dziecka do szacunku* była dr Ewa M. Skorek. Jako pierwsza głos zabrała Agnieszka Frankowska, która w referacie *Wspieranie rozwoju dzieci w edukacji wczesnoszkolnej na przykładzie zajęć muzyczno-teatralnych* przedstawiła wspieranie rozwoju dzieci w edukacji wczesnoszkolnej na przykładzie zajęć taneczno-teatralnych, prowadzonych w jednej ze szkół podstawowych. Kolejną referentką była lic. Klaudia Kochan. Prelegentka w swym wystąpieniu nt. *Prawa dziecka a przestępczość zorganizowana w Afryce*, w kontekście handlu ludźmi, piractwa oraz handlu bronią wskazała, w jaki sposób zjawiska te rzutują na sytuację dzieci w Afryce. Problemami *Dzieci izolowane społecznie w edukacji wczesnoszkolnej* zajęła się Aleksandra Gawet,

opisując cechy osobowości dzieci izolowanych, przyczyny izolacji społecznej oraz sytuację dziecka izolowanego w klasie szkolnej. O *Podmiotowości dziecka w procesie nauczania-uczenia* się mówiła Adriana Łagodna, wskazując na rolę pierwszych doświadczeń nabywanych przez dziecko w procesie dydaktyczno-wychowawczym oraz ich związek z późniejszym życiem. Obrady w tej sekcji zwięźczo wystąpienie dr Ewy M. Skorek, na temat *Prawa dzieci jękających się do szacunku*. Referentka przedstawiła w nim wyniki badań własnych oraz ukazała model kompleksowej terapii dzieci jękających

się. Na tym tle odniosła się do rzeczywistej sytuacji dzieci jękających się, w zakresie respektowania przez innych prawa tych dzieci do szacunku.

Po zakończeniu obrad w sekcjach, ich moderatorzy dokonali podsumowania dyskusji w poszczególnych grupach oraz przedstawili wnioski końcowe.

Z debatą konferencyjną połączone były imprezy towarzyszące. Dla uczniów z klas I-III szkół podstawowych zorganizowany został konkurs plastyczny nt.: *Znam twórczość Janusza Korczaka*, a dla młodzieży ze szkół gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych, konkurs literacki, na najlepszy esej, pt.: *Czy we współczesnym świecie jest miejsce dla Starego Doktora?*

Oba konkursy cieszyły dużym zainteresowaniem. W kongresie plastycznym wzięło udział łącznie 794 prac, w tym 14 w kategorii zespołowej, z 44. szkół z obszaru całej Polski, co z jednej strony sprawiło ogromną radość organizatorom konferencji, z drugiej zaś spowodowało, że obrady jury, w składzie: dr Lidia Kataryńczuk-Mania (przewodnicząca), mgr Anna Stoksik-Markuszewska oraz dr Patrycja Wilczek-Sterna, były niezwykle trudne.

Po wielogodzinnej debacie jury postanowiło przyznać w kategorii indywidualnej po trzy równorzędne pierwsze, drugie oraz trzecie miejsca.

I miejsca zdobyli:

1. Maciej Świeszczyk z kl. I a,
  2. Jakub Grzesiowski z kl. I a,
  3. Robert Michalak z kl. II b
- wszyscy ze Społecznej Szkoły Podstawowej Stowarzyszenia Edukacyjnego w Gorzowie Wielkopolskim.

II miejsca przyznano:

1. Janowi Chyziakowi - z kl. I z Publicznej Szkoły Podstawowej Smardzewie,
2. Aleksandrowi Zych-Anastasowi z kl. II c ze Szkoły Podstawowej nr 14 w Zielonej Górze,
3. Julii Sarosiek z kl. I a z Ekologicznej Szkoły Podstawowej nr 22 w Zielonej Górze.

III miejsca zdobyli:

1. Łukasz Grzywacz z kl. I a z Publicznej Szkoły Podstawowej w Strzelcach Krajeńskich,

2. Kacper Szender z Publicznej Szkoły Podstawowej nr 7 w Świebodzinie,
3. Zuzanna Lebioda a kl. III a ze Społecznej Szkoły Podstawowej Stowarzyszenia Edukacyjnego w Gorzowie Wielkopolskim.

Oprócz tego jury, doceniając wysiłek i pomysłowość włożone w wykonanie prac, postanowiło przyznać dodatkowo 60 wyróżnień.

W kategorii zespołowej jury nie przyznało miejsc, lecz wyróżniło 3 zespoły:

1. Kacper Hołyś z kl. I a, Zuzanna Skorek z kl. III b, Marek Simonjetz z kl. III b ze Szkoły Podstawowej nr 15 w Zielonej Górze,
2. Daria Nikomiuk z kl. II d, Oliwia Skiba z kl. II d ze Szkoły Podstawowej nr 11 w Zielonej Górze,
3. Natalia Maculewicz, Natalia Danielkiewicz, Piotr Szewczak, Daniel Ludera, Damian Rakszewski ze Specjalnego Ośrodka Szkolno-Wychowawczego w Nowej Soli.

Z kolei w konkursie literackim wzięło udział 17. uczniów, w tym 13. w kategorii szkół gimnazjalnych oraz 4. w kategorii szkół ponadgimnazjalnych. Po obradach jury w składzie: prof. Pola Kuleczka (przewodnicząca), dr Katarzyna Kochan, dr Ewa Skorek postanowiło nie przyznać uczestnikom w kategorii szkół gimnazjalnych I, II i III miejsca oraz w kategorii szkół ponadgimnazjalnych I miejsca. Doceniając trud włożony w przygotowanie prac jury zdecydowało przyznać II miejsce w kategorii szkół ponadgimnazjalnych Monice Tomczak z kl. III a z Zespołu Szkół Ogólnokształcących w Gubinie (nauczyciel: mgr Alicja Tyl). Dwa równorzędne III miejsca otrzymały: Marta Lenda z kl. II b z Zespołu Szkół Ogólnokształcących w Gubinie (nauczyciel: mgr Izabela Pochyła) oraz Katarzyna Szymczyk z kl. I a z Zespołu Szkół Ogólnokształcących i Ekonomicznych w Lubsku (nauczyciel: mgr Renata Rutkowska).

Ponadto jury zdecydowało o przyznaniu czterech wyróżnień, które w kategorii szkół gimnazjalnych otrzymały: Kinga Sawron i Magdalena Gregorczyk - obie z kl. I a z Gimnazjum w Jasieniu (nauczyciel: mgr Marzena Rudzińska) oraz Stela Startek z kl. III z Publicznego Gimnazjum w Ściechowie (nauczyciel: mgr Anna Żołędzewska). W kategorii szkół ponadgimnazjalnych wyróżniona została Alicja Stefańczyk z kl. I a z Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych w Krośnie Odrzańskim (nauczyciel: Halina Baranowska).

Uczestniczące w obradach prelegentki, reprezentujące Wydawnictwo MAC Edukacja - mgr Karina Mucha oraz mgr Anna Stalmach-Tkacz przeprowadziły ponadto warsztaty dla studentów Uniwersytetu Zielonogórskiego, dotyczące roli wartości w procesie wychowania i nauczania dzieci z edukacji wczesnoszkolnej. Dyskusja, w którą włączyło się aktywnie wielu studentów świadczyła, że zaproponowany temat był niezmiernie interesujący.

Organizatorzy mają nadzieję, że rozpoczęta podczas konferencji debata, której kanwą była twórczość Janusza Korczaka, nie zakończy się na tym przedsięwzięciu, lecz będzie kontynuowana w przyszłości.

Katarzyna Kochan,
Ewa M. Skorek

FOT. POLA KULECZKA

FOT. POLA KULECZKA

WIERZĄCIE NAGRÓD ZWYCIĘZCOM KONKURSU PLASTYCZNEGO. FOT. A. SKOREK

WIERZĄCIE NAGRÓD ZWYCIĘZCOM KONKURSU LITERACKIEGO. FOT. A. SKOREK

> Projekt ŻYCIE LUBUSZAN. WSPÓŁCZESNOŚĆ I PERSPEKTYWY

Uniwersytet Zielonogórski oraz Urząd Marszałkowski Województwa Lubuskiego od lipca ubiegłego roku współpracują w ramach umowy partnerskiej przy projekcie: Życie Lubuszan. Współczesność i perspektywy. Badania obejmują swoim zasięgiem teren województwa lubuskiego i realizują je dwa zespoły badawcze. Pierwszy zespół badawczy, którym kieruje prof. Zdzisław Wołk, kierownik Katedry Pedagogiki Społecznej (w składzie: dr H. Borcz, dr E. Lipowicz, dr A. Korlak-Lukasiewicz, dr M. Zdaniewicz, dr I. Nijaki, dr M. Szumigraj) - zajmuje się badaniem dorosłych mieszkańców województwa lubuskiego. Natomiast zespół drugi, którym kieruje prof. Grażyna Miłkowska, kierownik Katedry Opieki, Terapii i Profilaktyki Społecznej (w składzie: dr M. Farnicka, dr E. Turska, dr M. Fudali, dr M. Senyk, dr L. Wawryk, dr J. Lipińska-Loks) - bada nastolatki (14 i 15 latkowie) oraz dyrekcje szkół i pedagogów szkolnych w województwie lubuskim.

Zespół pierwszy rozpoczął intensywną pracę terenową w styczniu br. Badania ilościowe w zespole I realizowano dzięki pracy ankietników, przeprowadzających ankietę w sześciu powiatach województwa lubuskiego. W każdym z powiatów wzięło udział 418 wylosowanych mieszkańców. Praca poszczególnych opiekunów powiatów (tzw. modułowych) na tym etapie badań skupiała się na ścisłej współpracy z ankietnikami; rozwiązywaniu bieżących problemów związanych np. z nieaktualnym miejscem zamieszkania wylosowanych osób, kodowaniu oddanych ankiet i przekazaniu ich statystykowi. Dzięki tak udanej współpracy z ankietnikami uzyskano całą założoną próbę badawczą w postaci 2508 ankiet. Do końca lutego zamknięto etap badań o charakterze ilościowym, w ramach którego otrzymano materiał badawczy będzie opublikowany. Obecnie praca zespołu koncentruje się wokół drugiego etapu badań o charakterze jakościowym, w którym przeprowadzane są wywiady pogłębione z dorosłymi mieszkańcami województwa. Wywiady skupione są w obrębie takich zagadnień jak: kapitał kulturowy mieszkańców województwa lubuskiego, czas wolny, sytuacja rodzinna, sytuacja rodzin po stracie, aktywność zawodowa, doświadczania dyskryminacji, sieć wsparcia.

Zespół II - zajmujący się badaniem działalności szkół oraz młodzieży uczącej się do końca marca w całości zrealizował badania ankietowe w szkołach. Obecnie trwają intensywne prace nad drugim etapem badań, reali-

zowanych metodą indywidualnych przypadków. Podobnie jak w zespole I opracowanych zostanie 250 wywiadów. Praca zespołu koncentruje się nad przygotowaniem raportu z badań o charakterze ilościowym. Istotna jest także współpraca opiekunów poszczególnych modułów ze środowiskiem, przy okazji spotkań w placówkach na terenie wylosowanych powiatów, celem przygotowania do badań jakościowych.

Obok wielu kwestii merytorycznych związanych z badaniami o charakterze ilościowym i jakościowym, praca w obrębie projektu koncentruje się również na stałym kontakcie i współpracy obu zespołów badawczych; kontroli pracy poszczególnych ankietników; kontakcie ze szkołami, pracy ze statystykiem, tworzeniu dokumentacji projektu oraz promocji projektu wśród studentów i mieszkańców województwa lubuskiego.

Obecnie oba zespoły badawcze oczekują na wyniki badań ilościowych, po czym rozpoczną pracę nad ich opracowaniem i przygotowaniem raportów z badań.

Magdalena Zdaniewicz

PROJEKTY

Na zdrowie! – A co pijemy? Ekologiczne i społeczne dylematy...

dr inż. Dariusz Królik
Wydział Inżynierii Łądowej i Środowiska

Woda – ekologia, gdyby ktoś nas zapytał czy pijesz wodę z kranu, w odpowiedzi usłyszałby „oczywiście, że nie...”. Dlaczego tak się dzieje? Świadomość ludzi odnośnie wody jest zróżnicowana. Większość uważa, że woda z „kranu” jest zła, dlatego kupują wodę butelkowaną. Zwykle są to butelki plastikowe, które wymagają czasochłonnego i energochłonnego procesu wytworzenia. Potem wodę z butelki piją kilka minut i butelka trafia na składowisko lub na spalarnię, rzadziej do recyklingu. Czy picie wody z butelki jest ekologiczne? Czy składowane lub spalane butelki mają wpływ na jakość wód podziemnych i powierzchniowych? A może poprawić świadomość ekologiczną ludności i namawiać do picia tzw. „kranówki”. Doświadczenia mają na celu przekonanie ludzi, że woda w ich kranach czy studniach może być dobra, smaczna i mieć dobre parametry.

W pokazie zostaną poruszone zagadnienia dotyczące wody w naszym środowisku oraz jej znaczenia dla życia.

Każdy może przyjąć z własną wodą i samodzielnie wykonać jej podstawowe analizy fizykochemiczne i porównać ją z obowiązującymi wymaganiami fizykochemicznymi, jakim powinna odpowiadać woda przeznaczona do spożycia przez ludzi. Na miejscu przy pomocy szybkich testów oraz urządzeń laboratoryjnych będzie można zbadać m.in.: odczyn, przewodność właściwą, tlen rozpuszczony, mętność, oraz żelazo, azotany w wodzie z własnej studni lub innego ujęcia z ogrodu, działki itp.

A na stoisku obok (projekt mgr inż. Róży Fruzińskiej: Nawożenie sztuczne a ekologia) będzie można zbadać odczyn oraz zasolenie gleby z własnego ogrodu lub działki. Będzie też możliwość samodzielnego wykonania badania oraz wykonanie testu na warzywach uprawianych we własnym ogródku.

> PION PROREKTORA DS. NAUKI I WSPÓŁPRACY Z ZAGRANICĄ

> Dzięki Centrum Biznes robi biznes

Sześć firm z województwa lubuskiego, blisko 30 spotkań biznesowych, wizyta w hiszpańskiej firmie z branży energii odnawialnej - czyli dwa dni wyjątkowej pracy podczas Międzynarodowych Targów Energii, Rozwiązań Środowiskowych i Gospodarki Wodnej Egética Expoenergética / Ecofira / Efiagua w Walencji. A to dopiero początek naszej przygody z energią odnawialną - tłumaczy Henryk Mazurkiewicz, Prezes firmy Mazel oraz świeżo upieczony Prezes Zarządu Lubuskiego Klastra Energetyki Odnawialnej i Efektywności Energetycznej.

Walencja powitała uczestników lubuskiej misji na targi pięknym słońcem i temperaturą prawdziwie letnią. Naladowani pozytywną energią przedstawiciele lubuskich firm przystąpili do spotkań biznesowych organizowanych w ramach targów. Spotkania odbyły się dzięki dofinansowaniu z Komisji Europejskiej. Dzięki temu wstęp na targi oraz udział w brokerce był bezpłatny. Do udziału w spotkaniach zorganizowanych przez sieć Enterprise Europe Network zapisało się blisko 200 firm z całego świata. Nasz region reprezentowali: Henryk Mazurkiewicz i Robert Szymański z firmy Mazel, Grzegorz Depta - DS REECOLOGY, Bernard Jakubowski - Euro Box, Zbigniew Rudowicz - Mestil, Zygmunt Luk - LUK Construction, Ryszard Suhecki - Metal-kolor, dr inż. Roman Kielec i Karol Dąbrowski - Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii Uniwersytetu Zielonogórskiego - organizatorzy wyjazdu. Sieć EEN do którego należy nasze Centrum daje nam, a co za tym idzie lubuskim przedsiębiorcom, duże możliwości nawiązania intratnych kontaktów biznesowych właśnie poprzez organizowane spotkania brokerskie - informuje dr inż. R. Kielec, dyrektor CPTT UZ. Spotkania odbywały się w budynkach ekspozycyjnych targów w Walencji. Lubuskie firmy wzięły udział w dwudniowej sesji spotkań brokerskich (1 i 2 marca br.).

Niemżliwe? Teraz już możliwe.

Spotkania z zagranicznymi firmami były dla naszych przedsiębiorców możliwością zapoznania się z nowymi trendami w dziedzinie energii odnawialnej oraz zaprezentowaniem swoich produktów i usług. *Odbyłem bardzo interesującą i perspektywiczną rozmowę z przedstawicielami firmy z Wenezueli. Są bardzo zainteresowani moim produktem - spalarnią odpadów medycznych. Kiedyś gdyby ktoś mi*

powiedział, że mam robić biznes z firmą z Wenezueli to pewnie postukałbym się w głowę, w obecnych czasach to jest możliwe - podkreśla Z. Luk. Efektem rozmów prowadzonych przez Z. Rudowicza była wizyta w hiszpańskiej firmie z branży energii odnawialnej. Od słowa do słowa z przedstawicielem firmy mieszczącym się pod Walencją doszliśmy wspólnie do wniosku, że najlepiej byłoby się spotkać i zobaczyć ich produkt na żywo więc nie tracąc czasu korzystając z przerwy na lunch pojechaliśmy przyrzeczyć się firmie z bliska - opowiada Z. Rudowicz. W rozmowach oprócz Z. Rudowicza udział wzięli H. Mazurkiewicz oraz B. Jakubowski. Rozmowy były bardzo obiecujące. Po wiem więcej, już umówiliśmy się na rewizytę w kwietniu u nas w Gorzowie - dodaje Prezes Zarządu firmy Mestil.

Wspólnie mamy szanse

Wspólne wyjazdy na misje gospodarcze czy spotkania brokerskie mają oprócz czysto biznesowego charakteru jeszcze jeden ważny aspekt. *Na organizowanych przez nasze Centrum spotkaniach, lubuski biznes ma okazję się spotkać, poznać, a nawet zaprzyjaźnić. Czynnikiem integrującym to środowisko jest niezmiernie ważny. Firmy sobie pomagają, wspierają, promują się nawzajem, a oferując kompleksową usługę stają się bardziej konkurencyjni na rynku. Ta świadomość gry zespołowej jest wartością dodaną, której im nikt nie odbierze - tłumaczy dr inż. R. Kielec. Podobnego zdania są inni uczestnicy wyjazdu. Jadąc na targi myślałem tylko o swoim produkcie, aby go sprzedać i rozmawiać tylko o tym co ja mogę zrobić. Teraz patrzę szerzej - ja dostarczam produkt, Zbyszek go składa, Henryk podłącza a Bernard dostarczy część produktów potrzebnych do podłączenia. I to jest fantastyczne. Proszę spojrzeć jak powiększyły się moje możliwości - stwierdza Z. Luk. Zapraszamy wszystkich zainteresowanych do kontaktu z Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii Uniwersytetu Zielonogórskiego.*

Karol Dąbrowski
konsultant EEN, CPTT UZ

UCZESTNICZY SPOTKAŃ KOOPERACYJNYCH W WALENCJI, OD LEWEJ: Z. LUK, H. MAZURKIEWICZ, B. JAKUBOWSKI, G. DEPTA, R. KIELEC I R. SZYMAŃSKI

> Zintegrować lubuski biznes

Spotkanie biznesowe w Walencji było miejscem zawiązania, na razie nieformalnej, bliskiej współpracy pomiędzy klastrami przemysłowymi z Zielonej Góry i Gorzowa Wlkp.

Parafrazując stare polskie przysłowie, które mówi, że „góra z górą się nie zejda ale klastery z klastrem tak” można opisać jeden z efektów wspólnego wyjazdu lubuskich firm na zorganizowane przez Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii Uniwersytetu Zielonogórskiego spotkania biznesowe w Walencji. „Dla moich Polaków nie ma rzeczy niemożliwych” powiedział kiedyś Napoleon Bonaparte i tak samo jest z przedstawicielami lubuskich firm, które z nami blisko współpracują - tłumaczy Dyrektor CPTT UZ dr inż. Roman Kielce, inicjator wyjazdu do Walencji. Do nawiązania współpracy pomiędzy Lubuskim Klastrem Metalowym, reprezentowanym przez Zbigniewa Rudowicza, a Lubuskim Klastrem Energetyki Odnawialnej i Efektywności Energetycznej, reprezentowanym przez Henryka Mazurkiewicza, zdecydowano się podczas targów. Zrozumieliśmy że mamy zbieżne interesy, które wspólnie możemy silniej i mocniej wyartykułować. Działając wspólnie możemy znacznie więcej osiągnąć - tłumaczy H. Mazurkiewicz.

W jedności siła

To symboliczne działanie zmierzające do lepszego wykorzystania potencjału lubuskich firm zrzeszonych w obu klastrach ma jeszcze jeden ważny aspekt. Czas zakończyć wieloletnie wyścigi o to, które miasto jest lepsze - Gorzów czy Zielona Góra - a zacząć wspólnie działać. To porozumienie to znaczący krok na drodze ku pełnej współpracy dwóch miast. - stwierdza Z. Rudowicz. W pełni się z tym zgadzam, dlatego zostawmy uczciwą rywalizację naszym lubuskim sportowcom. My musimy zacząć działać razem - dodaje H. Mazurkiewicz. I musieliśmy przelecieć aż 2000

POROZUMIENIE PRZEPICZETOWANE. OD LEWEJ: Z. RUDOWICZ, R. KIELCE, H. MAZURKIEWICZ

km, aby to zrozumieć. Ale tak czasem musi być, aby zrozumieć pewne rzeczy, trzeba się na chwilę oderwać od ziemi - podsumowuje z uśmiechem H. Mazurkiewicz.

Opłacalne wysiłki Centrum

Porozumienie nie byłoby możliwe gdyby nie zabiegi Dyrektora Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii Uniwersytetu Zielonogórskiego dr inż. R. Kielca. Centrum stało się swoistym lepszem, które pomogło nam w osiągnięciu porozumienia, które dzięki zaangażowaniu jego pracowników stało się faktem - informuje Z. Rudowicz. Cytując wspomnianego wcześniej Napoleona Bonaparte „są tylko dwie rzeczy, które jednoczą ludzi: strach i interes”. W tym wypadku chodzi przede wszystkim o interes. Wyjazd na targi do Walencji nie byłby możliwy gdyby nie udział CPTT UZ w projekcie Enterprise Europe Network.

Karol Dąbrowski
konsultant EEN, CPTT UZ

BIURO KARIER

Monika Rutkowska

Biuro Karier UZ wraz z Grupą ERGO w dniu 29 marca 2012 r. zorganizowało konferencję pt.: **ELASTYCZNE FORMY ZATRUDNIENIA**. Podczas konferencji poruszony został temat podejmowania działań zmieniających postrzeganie roli kobiety na rynku pracy oraz przeciwdziałania stereotypom, jakie nadal obowiązują w tym zakresie. Uczestnicy konferencji mogli dowiedzieć się, jak niwelować uprzedzenia i dyskryminację w miejscu zatrudnienia oraz jak skutecznie pogodzić życie zawodowe z życiem rodzinnym. Na konferencji zaprezentowane zostały także alternatywne i elastyczne formy zatrudnienia.

Łączenie aktywności zawodowej i rodzinnej w warunkach konkurencyjnego rynku pracy, który preferuje mobilnych i dyspozycyjnych pracowników, wymaga rozwiązań

sprzyjających godzeniu obowiązków zawodowych i rodzinnych przez oboje rodziców. Postulowanym modelem rodziny, do którego powinny one nawiązywać jest model, gdzie zarówno mężczyźni jak i kobiety są odpowiedzialni za dostarczanie środków utrzymania oraz pełnienie obowiązków domowych. Rodzina z pracującymi zawodowo rodzicami jest obecnie dominującą formą, chodzi zatem o to, by oboje rodziców traktować zarówno jako równoprawnych uczestników rynku pracy jak i wykonujących obowiązki domowe. Swoje prezentacje wygłosili: mgr Lilia Smoła, mgr Monika Rutkowska, mgr Marek Leśniak, mgr Kamil Miłkowski oraz mgr Marek Pietkiewicz. Honorowym gościem konferencji była dr Agnieszka Opalińska - była pełnomocnik marszałka województwa lubuskiego ds. równego traktowania. Na pytania dotyczące zagadnień prawa pracy odpowiadała specjalistka z Terenowego Oddziału PIP w Zielonej Górze - mgr Natalia Pruciak-Szuda. Konferencja miała na celu podniesienie świadomości na temat możliwości godzenia życia zawodowego z rodzinnym, poprzez upowszechnienie i promocję wśród polskich przedsiębiorstw i pracowników wiedzy o rozwiązaniach tkwiących w alternatywnej i elastycznej organizacji pracy.

Konferencja została zorganizowana w ramach projektu

pt.: **PRACA PRZYJAZNA RODZINIE - ELASTYCZNE ROZWIĄZANIA** z Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, Priorytet I. Zatrudnienie i integracja społeczna, Działanie 1.3. Ogól-

nopolskie programy integracji i aktywizacji zawodowej, Poddziałanie 1.3.2. Zaplanowane wsparcie obejmowało kompleksowe i spójne działania promocyjno-informacyjne, realizowane zarówno kanałami bezpośrednimi, jak również za pośrednictwem mediów.

TARGI PRACY

Kamil Miłkowski

14 marca na Wydziale Mechanicznym Uniwersytetu Zielonogórskiego odbyły się coroczne Targi Pracy ETAT organizowane przez Biuro Karier UZ.

Była to jubileuszowa - dziesiąta już edycja targów, które z roku na rok cieszą się coraz większym zainteresowaniem zarówno ze strony studentów i absolwentów UZ, jak i przedsiębiorców poszukujących wysoko wykwalifikowanej kadry.

W tym roku swoim udziałem zaszczyliła nas blisko pięćdziesiątka wystawców - głównie z Polski, choć gościliśmy też firmy z Niemiec i Austrii. Byli wśród nich m.in. reprezentanci biznesu, mediów, organizacji pozarządowych, czy instytucji pośrednictwa pracy. Swoje stoiska miał m.in. LUG, Hertz, Nokia Siemens Networks, REC, Recaro, Skanska czy Streamsoft. Warunek uczestnictwa był jeden: każda z firm musi oferować faktyczne miejsca pracy, praktyk lub staży.

Na targi ściągnęły prawdziwe tłumy studentów. Byli zarówno żacy kierunków technicznych, jak i ci z części humanistycznej. Wielu z nich przybyło na targi profesjonalnie przygotowanych. Cześć miała ze sobą gotowe CV, a niektórzy portfolio dokumentujące dotychczasowe doświadczenie.

Po raz kolejny dużym zainteresowaniem cieszyła się „Łoża Ekspertów”, w której zainteresowani mogli indywidualnie porozmawiać ze specjalistami różnych dziedzin. I tak w „Łoży” można było uzyskać fachową pomoc przedstawicieli m.in.: Akademickiego Inkubatora Przedsiębiorczości, Rzecznika Patentowego, Państwowej Inspekcji Pracy, Biblioteki UZ czy Organizacji Pracodawców Ziemi Lubuskiej.

Relację z targów, wywiady, galerie zdjęć znaleźć można na stronie organizatora: www.bk.uz.zgora.pl

PROGRAM OGÓLNY Festiwalu Nauki 2012

12 maja 2012 r. (sobota)

Tytuł	Kierownik	Organizator
Piknik Naukowy w Warszawie	mgr Ewa Sapeńko	Centrum Nauki Kopernik, Polskie Radio

18 maja 2012 r. (piątek)

Tytuł	Kierownik	Organizator
Piknik Naukowy w Polkowicach	mgr Patrycja Łykowska mgr Joanna Steć-Sikora	Biuro Promocji UZ

19 maja 2012 r. (sobota)

Tytuł	Kierownik	Organizator
Piknik pracowniczy Stadion przy ul. Wyspiańskiego	mgr Tomasz Grzybowski	Studium Wychowania Fizycznego i Sportu Dział Socjalny

1 czerwca 2012 r. (piątek)

Godz.	Tytuł	Miejsce
10:00	Odstąpienie figurki bachusika – UZetikusa	siedziba Rektoratu UZ, ul. Licealna 9

2 czerwca 2012 r. (sobota)

Godz.	Tytuł	Miejsce
9:00-18:30	Wycieczki EKO-busami	parking przy al. Woj. Polskiego 69 Cel: Łęknica – Park Mużakowski, Kłopot – Muzeum Bociana Białego Owczary – Muzeum Łąki

3 czerwca 2012 r. (niedziela)

Godz.	Tytuł	Miejsce
12:00	Otwarcie Festiwalu Nauki, Zielona Góra 2012	scena przy Hotelu Śródmiejskim
12:00-16:00	EKO-piknik w Zielonogórskim Ogródzie Botanicznym	Ogród Botaniczny
12:30	Otwarty Turniej Szachowy o mistrzostwo Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii	al. Niepodległości (przy PSZM)
16:00	Koncert	scena przy Hotelu Śródmiejskim
19:00	W poszukiwaniu ekologicznego złotego środka (Uczta Filozofów)	Ogród Botaniczny, ul. Botaniczna
po zmroku	Publiczne obserwacje nieba	Obserwatorium Astronomiczne – Wieża Braniborska

4 czerwca 2012 r. (poniedziałek)

Godz.	Tytuł	Miejsce
11:30	Uroczyste posiedzenie Senatu UZ	
12:30	Uroczystość nadania godności doktora honoris causa prof. dr. hab. inż. Marianowi Piotrowi Kaźmierkowskiemu	Aula Uniwersytetu Zielonogórskiego, ul. Licealna 9
	Wystawa towarzysząca uroczystości nadania godności doktora honoris causa	hol siedziby Rektoratu, ul. Licealna 9
8:15-15:00	Wydziały zapraszają	Uniwersytet Zielonogórski
9:00	Wycieczka EKO-busem	Sortownia Odpadów – Racula

NIEDZIELA 3 czerwca 2012 r. - Festyn Naukowy

WYKŁADY			
Godz.	Tytuł	Miejsce	Miejsce
12:30	<i>Bioróżnorodność – zagrożone dziedzictwo Noego</i>	prof. dr hab. Grzegorz Gabryś, dr Agnieszka Ważna	Muzeum Ziemi Lubuskiej, Sala Witrażowa
13:30	<i>Przewidywanie przyszłości, czyli jak matematycy zabili dorsza</i>	dr hab. Jarosław Piskorski	Muzeum Ziemi Lubuskiej, Sala Witrażowa
12:30	<i>Jak to dawniej z higieną bywało... Z ekologią na Ty</i>	dr Małgorzata Szymczak	Lubuski Teatr
13:30	<i>Ewolucja matematycznych stworków</i>	dr Jacek Bojarski	Lubuski Teatr
14:30	<i>Słońce jako źródło czystej energii</i>	dr inż. Jacek Kaniewski	Lubuski Teatr
DYSKUSJE PANELOWE			
14:30	Ekologia w NLP	dr hab. Bogumiła Burda, prof. UZ	Muzeum Ziemi Lubuskiej, Sala Witrażowa

POKAZY DOŚWIADCZALNE EKO-DEPTAK			
Godz.	Tytuł	Prowadzący	Jednostka
12:00-17:00	<i>Słoń indyjski, nosorożec biały – niepewna przyszłość.</i>	dr Zbigniew Zawada	WNB
	<i>Ekologia, ekologiczny – pojęcia modowe</i>	dr Zbigniew Zawada	WNB
	<i>Jeść czy nie jeść? – oto jest pytanie</i>	dr Zbigniew Zawada	WNB
	<i>Purba znaczy dusza, czyli życie Indian w zgodzie z naturą</i>	dr Ewa Nowacka-Chiari; dr Krystyna Walińska	WNB
	<i>Słońce – źródłem życia i energii</i>	dr Krystyna Walińska; Koło Naukowe Biologów	WNB
	<i>Zabytki i atrakcje świata przyrody na Ziemi Lubuskiej – konkurs z nagrodami</i>	dr Marceli Tureczek	WH
	<i>Ekohistoria</i>	dr hab. Bogumiła Burda, prof. UZ; dr hab. Bogdan Bobowski; Studenckie Koło Archeologów	WH
	<i>FILOZOFICZNE ZOMBI – eksperyment myślowy</i>	dr Paweł Walczak	WH
	<i>Recykling filozofii</i>	dr Tomasz Turowski	WH
	<i>Zielona Mowa, czyli jak mówić, by nie szkodzić środowisku</i>	dr Magdalena Steciąg	WH
	<i>EKO-ja, EKO-gra = z ekologią za-pan-brat</i>	dr Brygida Cupiał	WEiZ
	<i>Ekologiczna energia elektryczna</i>	dr inż. Paweł Szcześniak	WEiIT
	<i>Wykorzystanie interfejsów ekologicznych w multimedialach</i>	mgr inż. Maciej Sawala	WEiIT
	<i>Z Matematyką bliżej Ekologii</i>	dr Joanna Skowronek-Kaziów	WMIIE
	<i>Zielona matematyka</i>	dr Alina Szelecka	WMIIE
	<i>Ile masz siły? Czy to parzy?</i>	mgr inż. Krzysztof Kujawa	WM
	<i>Ekologiczne oświetlenie pomieszczeń</i>	dr inż. Grzegorz Dudarski	WM
	<i>Ekologia w motoryzacji – miejski skuter elektryczny</i>	Zdzisław Wałęga	WM
<i>Tendencje rozwojowe silników spalinowych</i>	Zdzisław Wałęga	WM	
<i>Największy pożeracz energii w gospodarstwie domowym – oświetlenie i nie tylko</i>	dr inż. Marek Sałamaj	WM	
<i>Czysta energia</i>	dr inż. Tomasz Belica	WM	
<i>Jak ze starego radia zrobić wizytówkę?</i>	dr inż. Tomasz Klekiel	WM	
<i>Inżynierskie zdrowie – Jakie są Twoje osiągi?</i>	dr hab. inż. Elżbieta Krasicka-Cydzik, prof. UZ	WM	
<i>Świat przyrody – świat roślin i zwierząt – zabawy z językiem niemieckim</i>	dr Bogumiła Husak	WH	
<i>Ze starej papieri</i>	mgr Leszek Kania	Muzeum Ziemi Lubuskiej	
<i>Nie wadzę!!!</i>	mgr Mirosław Gugala	WA	
<i>Pejzaż – moje miejsce na Ziemi</i>	ad. Norman Smużniak	WA	
<i>FOTORECYKLING</i>	ad. Helena Kardasz	WA	
<i>Czysta energia – zielone projekty LRPO</i>		LRPO	

godz.: 12:00; 14:00; 16:00	<i>Moc, sprawność i funkcjonalność nowoczesnych źródeł światła</i>	mgr Sebastian Kruk	WFiA Muzeum Ziemi Lubuskiej Muzeum Wina
godz.: 12:40; 14:40; 16:40	<i>Pokazy studenckie</i>	dr hab. Mirosław Dudek, prof. UZ; mgr Bartłomiej Zapotoczny; Koło Studenckie „PiN”	WFiA Muzeum Ziemi Lubuskiej Muzeum Wina
12:00-17:00	<i>Fizyczne przedszkole</i>	dr Sylwia Kondej; mgr Małgorzata Zubaszewska (doktorant)	WFiA
	<i>Konkursy fizyczne z nagrodami</i>	dr Stefan Jerzyński; studenci fizyki	WFiA
	<i>Demonstracje uczniowskie</i>	PTF	WFiA
	<i>Mapa życia we Wszechświecie</i>	prof. dr hab. A. Maciejewski; KNSA	WFiA
	<i>Kosmiczne śmieci</i>	prof. dr hab. A. Maciejewski; KNSA	WFiA
	<i>Obserwacje plam słonecznych</i>	prof. dr hab. A. Maciejewski; KNSA	WFiA
	<i>Miniplanetaryum</i>	prof. dr hab. A. Maciejewski; KNSA	WFiA
	<i>Na zdrowie! – A co pijemy? Ekologiczne i społeczne dylematy...</i>	dr inż. Dariusz Królik	WILiŚ
	<i>Nawożenie sztuczne a ekologia</i>	mgr inż. Róża Fruzińska	WILiŚ
	<i>Zielone Miasto</i>	dr Michał Pszczółkowski	WILiŚ
	<i>Chatka (dla) Puchatka</i>	dr Michał Pszczółkowski	WILiŚ
	<i>Zasiedmioglinogród</i>	dr Michał Pszczółkowski	WILiŚ
	<i>Ekologia dla dzieci</i>	dr Jolanta Kostecka	WPSiNoZ
	<i>Ekologia dla zdrowia</i>	mgr Kamila Sobczyk	WPSiNoZ
<i>Ekozabawy – mogą chronić środowisko!</i>	dr Ewa Bochno	WPSiNoZ	
12:00-17:00	EKOLUDKI	dr hab. Grażyna Gajewska prof. UZ; Naukowe Koło Pedagogiki Opiekuńczej	WPSiNoZ
	<i>Ziemia dla człowieka – człowiek dla Ziemi</i>	mgr Grażyna Lipińska-Nowak	Biblioteka Uniwersytecka
	<i>Ropa i gaz – Źródło czystej energii</i>	PGNiG SA Oddział w Zielonej Górze	
	<i>Uroki Lubuskiego – kolekcja wyjątkowych książek i map „Gazety Lubuskiej”</i>	Gazeta Lubuska	

WYSTAWY

Godz.	Tytuł	Prowadzący	Jednostka	Miejsce
12:00-17:00	<i>Moje postrzeganie przyrody – wystawa fotograficzna</i>	dr Krystyna Walińska; Koło Naukowe Biologów	WNB	DEPTAK
	<i>Dwunożny – Nieopierzony – wystawa fotograficzna</i>	Jarosław Dulęba	WPSiNoZ	Muzeum Ziemi Lubuskiej
	<i>Architektura ekologiczna na świecie – wystawa fotograficzna</i>	dr Michał Pszczółkowski	WILiŚ	namiot architektów

INNE

Godz.	Tytuł	Prowadzący	Jednostka	Miejsce
12:00-17:00	Plenerowe studio Radia INDEX	mgr Marcin Grzegorski	Radio INDEX	namiot w okolicy sceny
	<i>Echo Ziemi – improwizacja taneczna w wykonaniu STUDENCKIEGO TEATRU TAŃCA UNIwersYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO</i>	mgr Paweł Matyasik	WPSiNoZ	SCENA
	<i>Germinatio (Kiełkowanie) – Teatr Uliczny</i>	Jarosław Dulęba	WPSiNoZ	al. Niepodległości
	<i>Eco Dance – Flash mob</i>	Marek Załużny	WPSiNoZ	al. Niepodległości
	<i>POKAZ MODY EKOLOGICZNEJ</i>	dr Jolanta Kostecka	WPSiNoZ	SCENA
	<i>Dziwadła i Makabrydy</i>	Zbigniew Ochocki	WPSiNoZ	al. Niepodległości

ZBIOROWE PROGRAMY

WYDZIAŁOWE / POZAWYDZIAŁOWE

4 czerwca 2012 r. (poniedziałek) - Zapraszamy na wydziały

Wydział Artystyczny

Zgłoszenia: dr hab. Radosław Czarkowski, prof. UZ • tel. 693 829 058 • e-mail: radoslawczarkowski@onet.eu

Godzina	Tytuł	Prowadzący	Miejsce
Wykłady			
12:00	<i>Instrumenty muzyczne jakich nie znacie (dla uczniów szkół podstawowych, gimnazjów)</i>	dr Tomasz Kienik	sala 4, bud. A-15, ul. Szafrana 19, Kampus A
Pokazy			
10:00-12:00	<i>„W muzycznym ogrodzie” – inscenizacja wierszy Jana Brzechwy, pokaz artystyczny muzycznych opowieści studentów</i>	dr Anna Łuczak	sala 103, bud. A-15, ul. Szafrana 19, Kampus A

Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji

Zgłoszenia: dr inż. Marek Sawerwain • tel. 68 328 26 68 • e-mail: M.Sawerwain@issi.uz.zgora.pl

Godzina	Tytuł	Prowadzący	Miejsce
Wykłady			
10:00-10:25 12:00-12:25	<i>Źródła jako źródło czystej energii</i>	dr inż. Jacek Kaniewski	sala F, bud. C-10, ul. Ogrodowa 3b
10:30-10:55 13:00-13:25	<i>Ultraenergooszczędne procesory i układy komunikacyjne RF Texas Instruments</i>	dr inż. Grzegorz Andrzejewski	sala F, bud. C-10, ul. Ogrodowa 3b
11:00-11:25	<i>Ochrona środowiska w energetyce z perspektywy Unii Europejskiej</i>	prof. zw. dr hab. inż. Marian Miłek	sala F, bud. C-10, ul. Ogrodowa 3b
11:30-11:55 12:30-12:55	<i>Komputerowa analiza obrazów w diagnostyce nowotworów</i>	dr hab. inż. Andrzej Obuchowicz, prof. UZ	sala F, bud. C-10, ul. Ogrodowa 3b
Pokazy			
10:00-14:00	<i>Miejscowe wytwarzanie energii elektrycznej</i>	dr inż. Marcin Jarnut	sala 1, bud. A-9, Kampus A
10:00-14:00	<i>Dźwięk cyfrowy</i>	dr inż. Krzysztof Sozański	sala 2, bud. A-9, Kampus A
10:00-14:00	<i>Energy harvesting – czyli prąd z niczego</i>	mgr inż. Piotr Leżyński	sala 8, bud. A-9, Kampus A
10:00-14:00	<i>Radiostacja SP3PGX</i>	dr inż. Sławomir Piontek	sala 408, bud. DS3, Kampus A
10:00-14:00	<i>Świat w miniaturze</i>	dr inż. Piotr Mróz	korytarz przed salą 219, bud. A-29, Kampus A
10:00-14:00	<i>Elektronika i miniaturyzacja a oszczędność energii</i>	dr inż. Doligalski Michał	sala 118, bud. A-29, Kampus A
10:00-14:00	<i>Energooszczędne sterowanie</i>	dr inż. Małgorzata Kołopieńczyk	sala 219, bud. A-29, Kampus A
10:00-10:25 11:00-11:25 12:00-12:25 13:00-13:25	<i>Automatyka to nie tylko bramy garażowe – pokaz nowoczesnych technik sterowania</i>	dr hab. inż. Marcin Witczak, prof. UZ	Laboratorium Automatyki i Robotyki, sala 15, bud. C-10, ul. Ogrodowa 3b
10:30-10:55 11:30-11:55 12:30-12:55 13:30-13:55	<i>Roboty wokół nas</i>	dr inż. Maciej Patan	Laboratorium Automatyki i Robotyki, sala 15, bud. C-10, ul. Ogrodowa 3b
10:00-14:00 co 30 min.	<i>Wykorzystanie interfejsów ekologicznych w multimedialach</i>	mgr inż. Maciej Sawala	Laboratorium Grafiki i Multimedii, sala 107, bud. C-10, ul. Ogrodowa 3b

Wydział Ekonomii i Zarządzania

Zgłoszenia: dr Janusz Śnihur • tel. 608 594 685 • e-mail: J.Snihur@wez.uz.zgora.pl

Godzina	Tytuł	Prowadzący	Miejsce
Dyskusje/warsztaty			
10:00-12:00	<i>Metody ilościowe w ekonomice</i>	prof. dr hab. inż. Magdalena Graczyk, dr hab. Paul D. Kluge, prof. UZ, dr hab. Gernot Zelmer, prof. UZ	sala Rady Wydziału Ekonomii i Zarządzania, bud. A-0, Kampus A
12:00-13:30	<i>Aspekty ekologiczne w marketingu</i>	dr inż. Anetta Barska, dr Janusz Śnihur dr inż. Mariola Michałowska	sala Rady Wydziału Ekonomii i Zarządzania, bud. A-0, Kampus A

Wydział Fizyki i Astronomii

Zgłoszenia: prof. dr hab. Andrzej Drzewiński • tel. 68 328 2918 • e-mail A.Drzewinski@proton.if.uz.zgora.pl

Godzina	Tytuł	Prowadzący	Miejsce
Wykłady			
10:00-11:00	<i>Jeszcze jedno ważne zastosowanie lasera: LIDAR</i>	dr hab. Cao Long Van, prof. UZ	sala A2, bud. A-29, Kampus A
12:00-13:00	<i>Efekt cieplarniany – fakty i mity</i>	dr Wojciech Lewandowski	sala A3, bud. A-29, Kampus A
11:00-12:00	<i>Astronomia. A co potem?</i>	Michał Żejmo	sala A3, bud. A-29, Kampus A
11:00-12:15	<i>Ptasia szkoła latania</i>	prof. dr hab. Andrzej Drzewiński Uczestnik: prof. UAM dr hab. Ziemowit Kosiński (Zakład Biologii i Ekologii Ptaków, Instytut Biologii Środowiska UAM)	sala A2, bud. A-29, Kampus A
12:15-13:15	<i>Zagadki fizyki jądrowej</i>	dr Piotr Jachimowicz	sala A2, bud. A-29, Kampus A
10:05-11:00	<i>Kosmiczne śmieci</i>	mgr Andrzej Szary	sala A3, bud. A-29, Kampus A
Pokazy			
I tura: 10:30-11:30 II tura: 12:30-13:30	<i>Niecodzienne zwykłe prawa fizyki</i> (zapisy e-mailowe)	dr Stefan Jerzyński	sala 106, bud. A-29, Kampus A

Wydział Humanistyczny

Zgłoszenia: dr hab. Bogumiła Burda, prof. UZ • tel. 68 328 78 41; 503 096 984 • e-mail B.Burda@ih.uz.zgora.pl

Godzina	Tytuł	Prowadzący	Miejsce
Wykłady			
10:00-10:45	<i>Epidemie w średniowieczu – prezentacja multimedialna z wykładem</i>	dr hab. Joanna Karczewska	sala 108, bud. A-16, Kampus B
11:00-11:45	<i>Epidemie w czasach nowożytnych w dawnej Polsce – prezentacja multimedialna z wykładem</i>	dr Hanna Kurowska	sala 108, bud. A-16, Kampus B
12:00-12:45	<i>Jak to dawniej z higieną bywało... Z ekologią na ty – prezentacja multimedialna z wykładem</i>	dr Małgorzata Szymczak	sala 108, bud. A-16, Kampus B
11:00-11:45	<i>Cyfrowy człowiek. Co robią z nami komputery?</i>	dr Marcin Sieńko	sala G, bud. A-20, Kampus B
Pokazy			
10:00-13:00	<i>Zielona Mowa, czyli jak mówić, by nie szkodzić środowisku</i>	dr Magdalena Steciąg	Aula 8, bud. A-16, Kampus B
10:00-13:00	<i>Ekohistoria</i>	Studenckie Koło Archeologów, opiekun dr hab. Bogdan Bobowski	hol, bud. A-16 Kampus B
10:00-12:00	Pokaz niemieckojęzycznych filmów fabularnych, krótkometrażowych i animowanych o tematyce ekologicznej	mgr Liliana Sadowska, mgr Martin Fleschenberg	Palmiarnia, bud. A-16, Kampus B
Inne			
10:00-14:00	Dzień Hiszpański z ekologią na Uniwersytecie Zielonogórskim	dr Elżbieta Jastrzębska	Aula H, bud. A-20, Kampus B
10:00-14:00	<i>„Die Welt ohne uns. Botanisches Langzeittheater”</i> – prezentacja projektu teatru w Hanowerze (Staatstheater Hannover), dotycząca zagadnień ekologii (wystawa całodzienna)	mgr Joanna Zuchewicz	Hol, bud. A-20, Kampus B

Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska

Zgłoszenia: dr inż. Dariusz Królik • tel. 68 328 26 12 • e-mail d.krolik@iis.uz.zgora.pl

Godzina	Tytuł	Prowadzący	Miejsce
Wykłady			
12:00	<i>Ekologiczne założenia urbanistyczne</i>	dr Anna Bazan-Krzywoszańska	sala 321, bud. A-8, Kampus A
14:00	<i>Krajobraz a odnawialne źródła energii</i>	dr Marta Skiba	sala 321, bud. A-8, Kampus A
Pokazy			
12:00	<i>Klejone belki zespolone stal-beton przykładem nowoczesnego rozwiązania ekologicznego</i>	mgr Bożena Kuczma, dr hab. Mieczysław Kuczma, prof. UZ	hala laboratoryjna IB bud. A-8, Kampus A
10:00	<i>Chatka (dla) Puchatka</i>	Ilona Pisera, Emilia Pieróg, Patrycja Łasocha	sala 107, bud. A-8, Kampus A
13:00	<i>Osiedle przyjazne planecie – warsztaty malarskie</i>	Ilona Pisera, Emilia Pieróg, Patrycja Łasocha	sala 107, bud. A-8, Kampus A
12:00	<i>Zasiedmioglinogród</i>	Aneta Grzęda, Natalia Wiercińska, Adrian Michalak, Artur Matuszewski	sala 106, bud. A-8, Kampus A
14:00	<i>Bob urbanista</i>	Aneta Grzęda, Daria Żołud, Artur Matuszewski, Adrian Michalak	sala 22, bud. A-8, Kampus A
11:30	<i>Architektura zwierząt</i>	Ilona Pisera, Emilia Pieróg, Patrycja Łasocha	sala 107, bud. A-8, Kampus A
10:30	<i>Domo sapiens</i>	Adrianna Stankiewicz Patrycja Szczepaniak, Małgorzata Królik, Aleksander Chmieliński	hall parter, bud. A-8, Kampus A
11:00	<i>Eiffel ze śmieci</i>	Samanta Michalewicz, Joanna König	sala 22, bud. A-8, Kampus A
13:00	<i>Architektura solarna</i>	dr hab. Janina Kopietz-Unger, prof. UZ; zespół studencki	sala 22, bud. A-8, Kampus A
Dyskusje			
12:00	<i>Ekologiczna architektura mieszkaniowa</i>	dr inż. arch. Piotr Sobierajewicz, zespół studencki	sala 22, bud. A-8, Kampus A
Inne			
	<i>Wystawa fotograficzna Architektura zwierząt – wyniki konkursu fotograficznego. Wystawa makiet architektonicznych (prace studentów architektury i urbanistyki). Wystawa projektów studenckich</i>	Katarzyna Załucka (III AiU) Karolina Pałka (III AiU)	hol I i II piętro, bud. A-8, Kampus A

Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii

Zgłoszenia: dr Sebastian Czerwiński • tel. 68 328 28 50 • e-mail s.czerwinski@wmie.uz.zgora.pl

Godzina	Tytuł	Prowadzący	Miejsce
Wykłady			
11:00-12:00	<i>Matematyka z komputerem</i>	dr Jacek Bojarski	sala 207, bud. A-29, Kampus A
12:00-13:00	<i>Prawdziwa geometria wszechświata</i>	mgr Zofia Miechowicz	sala 207, bud. A-29, Kampus A
Pokazy			
11:00-13:00	<i>Z Matematyką bliżej Ekologii</i>	dr Joanna Skowronek-Kaziów	sala 202, bud. A-29, Kampus A
10:00-13:00	<i>Prawdziwa geometria wszechświata</i>	mgr Zofia Miechowicz	sala Hol, bud. A-29, Kampus A
Inne			
11:00-13:00	<i>Wielki Szlem Matematyczny</i>	dr inż. Mariusz Hałuszczak	sala 205, bud. A-29, Kampus A
15:00-18:00	Uroczyste Podsumowanie XXIII Międzynarodowego Konkursu „Matematyka bez Granic”	dr Krystyna Białek	sala 1, bud. A-29, Kampus A

Wydział Mechaniczny

Zgłoszenia: dr Tomasz Belica • tel. 683 282 302 • e-mail t.belica@ibem.uz.zgora.pl

Godzina	Tytuł	Prowadzący	Miejsce
Pokazy			
9:00-14:00	<i>Oko w oko z owadem</i>	mgr inż. Agnieszka Kaczmarek	sala 001, bud. A-11, Kampus A
11:00-13:00	<i>Walka z hałasem</i>	dr Grzegorz Dudarski	sala 101, bud. A-10, Kampus A

11:00-13:00	<i>Pozory mylą – zastosowania stroboskopu</i>	dr inż. Jarosław Falicki	sala 29, bud. A-10, Kampus A
10:00-12:00	<i>Ale urwał...! czyli młot Charpy'ego</i>	mgr inż. Tomasz Smak	sala 28, bud. A-10, Kampus A
9:00-11:00	<i>Jak wykonać odlew</i>	mgr inż. Krzysztof Kujawa	sala 25 B, bud. A-9, Kampus A

Wydział Nauk Biologicznych

Zgłoszenia: dr Joanna Niedbach • tel. 68 328 73 35 • e-mail j.niedbach@wnb.uz.zgora.pl

Godzina	Tytuł	Prowadzący	Miejsce
Wykłady			
10:00-11:30	<i>Co nikiel ma wspólnego ze zdrowiem człowieka i czy tak bardzo szkodzi?</i>	dr hab. Piotr Kamiński dr Zbigniew Karaś	sala 115, bud. A-8, Kampus A
12:00-13:00	<i>Rola ogrodów zoologicznych w ochronie gatunkowej zwierząt</i>	Radosław Ratajszczak – dyrektor wrocławskiego ZOO	sala 115, bud. A-8, Kampus A
Pokazy			
10:00-11:30 11:45-13:15 13:30-15:00	<i>Słońce – źródłem życia i energii</i>	dr Krystyna Walińska	sala 204, bud. A-8, Kampus A
9:00-14:00	<i>Jeść czy nie jeść – oto jest pytanie!</i>	dr Zbigniew Zawada	hol, bud. A-8, Kampus A
9:00-14:00	<i>Ekologia, ekologiczny – pojęcia modowe</i>	dr Zbigniew Zawada	hol, bud. A-8, Kampus A
9:00-14:00	<i>Słoń indyjski, nosorożec biały – niepewna przyszłość</i>	dr Zbigniew Zawada	hol, bud. A-8, Kampus A
10:00-14:00	<i>Purba znaczy dusza, czyli życie Indian w zgodzie z naturą</i>	dr Ewa Nowacka – Chiari dr Krystyna Walińska	sala 203, bud. A-8, Kampus A
Inne			
9:00-15:00	<i>Moje postrzeżenie przyrody – wystawa fotograficzna</i>	dr Krystyna Walińska Koło Naukowe Biologów	hol, bud. A-8, Kampus A
9:00-10:30 11:00-12:30 13:00-14:30	<i>Komu potrzebne są mszyce? – zajęcia terenowe i laboratoryjne</i>	dr Katarzyna Dancewicz	sala 7 i 8, bud. A-8, Kampus A
10:00-12:00	<i>Czy trzy sosny to już las? – zajęcia terenowe</i>	dr Dmytro Lakushenko	hol, bud. A-8, Kampus A (zbiórka)

Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Zgłoszenia: dr Ewa Bochno • tel. 691 335 565 • e-mail: E.Bochno@ips.uz.zgora.pl

Godzina	Tytuł	Prowadzący	Miejsce
Inne			
10:00-11:00	<i>Jaki jestem? Jak mnie widzą inni? – warsztat</i>	dr Ewa Bochno	sala 103R, bud. A-16, Kampus B

Biblioteka Uniwersytecka

Godzina	Tytuł	Prowadzący	Miejsce
Pokazy			
28 V - 30 VI	<i>Profesor Marian Kaźmierkowski – Doktor Honoris Causa Uniwersytetu Zielonogórskiego – Wystawa z okazji nadania godności doktora honorowego uniwersytetu</i>	lic. Joanna Kulińska	ul. Licealna 9
1 VI - 30 VI	<i>Najpiękniejszy ze światów – wystawa ze zbiorów BU</i>	mgr Donata Wolska	hol, bud. A-16, Kampus B
12:00	<i>Biblioteka bez papieru – pokaz zasobów Zielonogórskiej Biblioteki Cyfrowej</i>	mgr Beata Mirkiewicz	Czytelnia Działu Informacji Naukowej, sala 165, bud. A-16, Kampus B

Biblioteka Sztuki

Zgłoszenia: dr Janina Wallis • tel. 68 328 29 69 • e-mail: BU.@uz.zgora.pl

Wykłady			
12:00	<i>Inspiracje</i>	prof. Stanisław Kortyka	Instytut Sztuk Pięknych, Biblioteka Sztuki, ul. Wiśniowa 10
Pokazy			
11:30	<i>Wystawa – Gwasze i rysunki z natury</i>	prof. Stanisława Kortyka organizator: dr Janina Wallis	Galeria Grafiki Biblioteki Sztuki, ul. Wiśniowa 10

NOWOŚCI WYDAWNICZE

» **Adam Wojciech Bagiński.**
Malarstwo olejne. Akwarele,
s. 32, A4, oprawa broszurowa,
Oficyna Wydawnicza
Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona
Góra 2012, 20,00 zł

Malarskie dokonania Adama W. Bagińskiego - w widzeniu horyzontalnym - jawią się jako odłony wiecznego Jest, tkwiącego w Człowieku. To, co zostało tu wyrażone „mową barw”, „językiem światła”, emanuje „czymś”, czego - przy najlepszych chęciach - nie można w pełni przełożyć na znaczenia słowne. To są dokonania, z barwami jest uzewnętrznione, co nas przyciąga (nie ubezwłasnowolniając), harmonizując stan umysłu, przenosząc jakby w inny wymiar istnienia, w którym piękno rzeczywistości życia i świętość pozostają ciągle w nierozdzielności. W tej twórczości od początku nie ma destrukcji nihilistycznej, jest trudny do opisu fascynujący proces przekształcania zintegrowanej „formy” i „treści”. Mogą tu używane słowa „zawodowych” teoretyków malarstwa współczesnego irytować, ale to, co emanuje z tych odłon-objawień pochodzi ze stanu (wpiśanego w rdzeń Życia) duchowego, cechującego się harmonią owej „światłości życia” bezustannie przekształcającej się. Każdy obraz w tej twórczości (wyraża pewną ideę) to oryginalny kształt, ale funkcje, celowość ich zaistnienia są stałe. Tak finezyjnie ujmowana harmonia przekształcających się barw, wysublimowany stopień piękna w samym źródle Istności życia człowieczego, wzbudza na kilka sekund (to wiele!) ozdrowieńcze zachwycenie. Nie życie, ale nasze przeżycia, sposoby myślenia uległy zdegenerowaniu. Zapomnieliśmy w opisach dzieł malarskich, że one (podobnie jak dojrzałe utwory innych sztuk pięknych) uzewnętrzniają realnie istniejący stan duchowej potencji twórczego człowieka. Obrazy Adama Bagińskiego emanują energią duchową, której źródło zawsze pozostaje w przysłonach, są nierozdzielne z jego przemysleniami, z niezachwianą pewnością, że w samym źródle Życia (nieokreślonego!) jest coś z realnej potencji „światłości”, która albo nie jest poprawnie rozwijana lub w zdegenerowanych fazach kultury, jest tłumiona.

Marianna Bocian

» **Zawirowania wokół zaufania.**
Wyobrażenia i rzeczywistość,
red. Paweł Prüfer, Janusz Mariański,
s. 482, B5, oprawa broszurowa,
Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu
Zielonogórskiego, Zielona Góra 2011,
35,00 zł

Przez długi czas, może i zbyt długi, najbardziej przekonujące argumentacje o charakterze społecznym czy politycznym miały znamiona działania racjonalnego. W schemacie nie było miejsca dla podstaw, takich jak zaufanie, darmowość, miłość. Tym razem jednak w centrum poszukiwań badawczych usytuowano problematykę zaufania, udowadniając jednocześnie, jak jest ono niezbędne dla zrozumienia rzeczywistej natury ludzkiej, której w szerokiej mierze ukierunkowuje się w stronę zaufania, dyspozycyjności, dzielenia się - wszystko po to, by tworzyć kompleksowe więzi społeczne. Tak więc ma się tu do czynienia z podstawą, na której buduje się relacyjność ludzką. Oto dlaczego książka pod redakcją naukową Janusza Mariańskiego i Pawła Prüfera przedstawia się jako cenne odniesienie dla nauk społecznych, element bliski odczuciom i działaniom ludzi. Stanowi tom, który daje fundament epistemologiczny dla nauk humanistycznych, dlatego powinniśmy z wielkim uznaniem przyjąć go, gdyż jako taki stwarza nowe horyzonty myśli społecznej, politycznej, kulturowej i wychowawczej.

[Prof. Alberto Lo Presti, Rzym]

Myśl, którą można określić jako wspólną i charakteryzującą wszystkich autorów tomu, jest taka, że z jednej strony książka stanowi próbę odkrywania tego, o czym w znacznej części inni już kiedyś lub niedawno rozmyślali, a z drugiej pragnienie podejścia do tematu z dużą dozą własnych przekonań. Dlatego staramy się uniknąć tego, przed czym przestrzegali Elias: „Niezależnie od tego, czy jesteśmy socjologami czy nie, pozabawiamy się wielkiego dziedzictwa myślowego, podchodząc z powziętymi z góry mniemaniami do dzieła wybitnych badaczy”.

[...] Przedsięwzięcia, w których pozostają wyraźne ślady, chociażby w postaci przyporządkowanych im nazwisk, sugerują współpracę, dyskusję, wsparcie, wymianę myśli, czyli wszystko, co - socjologicznie rzecz ujmując - będzie zaistnieniem możliwych i różnorodnych akcji, reakcji i interakcji. Publikacja jest dziełem wielu autorów. Jednak, nie tylko tych, którzy skonkretyzowali swój wkład w jej powstanie, podejmując pracę nad przygotowaniem tekstów. Zanim to się stało, w trakcie, jak i po dostarczeniu ich do publikacji redaktorom naukowym, wokół przygotowania tomu „krażyły” dobre, pracowite i szczególnie życzliwe „duchy”.

[Paweł Prüfer, fragment]

» **„Przegląd Narodowościowy - Journal of Nations”,** Kurdowie, Nr 1, red. Bernadetta Nitschke, Stefan Dudra, s. 218, B5, oprawa broszurowa, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2012, 35,00 zł

Nadszedł czas, że mniejszości narodowe i etniczne odzyskują swoją historię, demitologizują obowiązujące dotąd interpretacje dziejów najnowszych, ale same nie są wolne od własnych mitów, uproszczeń i jednostronności. Ponadto ta dokonująca się przemiana pamięci może być po części odbiciem zmian pozycji mniejszości narodowych jako grup społecznych. We współczesnym zglobalizowanym świecie tradycje wielokulturowości winny być szczególnie cenne. Różnorodność kulturowa, a tym samym etniczna ludzkiego świata, choć trudna do całkowitego ogarnięcia, jest imponująca. Należy się zgodzić z J.J. Preece, że mniejszości są często outsiderami, rzucającymi wyzwania dominującym zasadom. To tłumaczy, dlaczego kwestie mniejszości wkraczają w sferę polityki. Bardzo często następuje bowiem zderzenie wartości pomiędzy różnorodnością i wspólnotą, dla którego nie ma ostatecznego rozwiązania. Ze spisu treści: Stefan Dudra, Bernadetta Nitschke, *Kurdowie i Kurdystan*; Joanna Niekraś, *Sytuacja Kurdów w Turcji na przestrzeni wieków*; Piotr Pochyły, *Kurdowie w Iraku na przestrzeni wieków*; Maria Giedz, *Kurdystan syryjski i zamieszkuje go Kurdowie*; Błażej Grygo, *Kurdyjska koncepcja narodu i poszukiwanie suwerenności*; Agnieszka Graczyk, *Jezydyzm i jego wyznawcy w obliczu historii i współczesnego Iraku*; Joanna Bocheńska, *Kurdyjska kultura w poszukiwaniu piękna i tożsamości*; Adrianna Maško, *Wolna i waleczna - kobieta kurdyjska między mitem a rzeczywistym losem* Farhang Muzaffar Muhammad, *Wpływ literatury perskiej na literaturę kurdyjską*. Summary. Recenzje i omówienia

» **„Studia Zachodnie”,** t. 13, red. Dariusz Dolański, s. 390, B5, oprawa broszurowa, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2011, 49,00 zł

Ze Spisu treści

Artykuły
Paweł Karp, *Misja dyplomatyczna księcia Henryka X Rumpolda w czasie wojny duńsko-holsztyńskiej w latach 1422-1423*
Kamil Wasilkiewicz, *O istnieniu komandorii templariuszy w Sulęcinie i Łagowie*
Petr Kozák, *Vznik a proměny úřadu zemského hejtmana na pozdně středověkém Hlohovsku*
Jan Županič, *Württembergové v Olešnici (streszczenie)*
Jaroslav Kuczer, *Dzieje Nowego Miasteczka do końca XVIII wieku. Prawno-własnościowe i społeczne aspekty rozwoju miasta*
Tomasz Nodzyński, *Nowe Miasteczko w latach 1806-1945 (streszczenie)*
Małgorzata Konopnicka, *Dworskie urzędy dziedziczne na Śląsku*
Günter Erbe, *Repräsentation als Beruf: Die Macht adliger Frauen in der Politik des 19. Jahrhunderts am Beispiel der Herzogin Dorothea von Sagan*
Grażyna Wyder, *Żeński ruch skautowski w Poznaniu w relacjach*

jego organizatorek i uczestniczek w latach 1912-1918

Robert Klementowski, *Uranowy trójkąt. Polska, Niemcy Wschodnie i Czechosłowacja w radzieckim programie atomowym*
Piotr Wołoszyn, *Probleme der ostdeutschen Gerichtsbarkeit mit der Strafverfolgung der durch die GSSD-Angehörigen begangenen Delikte*
Piotr Krystians, *Tajni współpracownicy zielonogórskiej bezpieki (1950-1956)*

Bohdan Halczak, *Konflikt między I Sekretarzem Komitetu Powiatowego PZPR w Zielonej Górze i szefem Urzędu Bezpieczeństwa w 1956 r.*

Daniel Koteluk, *Koleje losu wiejskiego ruchu młodzieżowego w województwie zielonogórskim w latach 1950-1989*

Stefan Dudra, *Życie oświatowe Lemków na Ziemi Lubuskiej*
Bernadetta Nitschke, *Program odnowy Przedmieścia Nyskiego w Zgorzelcu jako jedna z form realizacji projektu: Europa-Miasto 2030 Zgorzelec/Görlitz*

Materiały źródłowe

Adam Górski, *Nowe Miasteczko - dokumenty odnalezione w kuli umieszczonej na wieży ratuszowej*

Marceli Tureczek, *Niechciane zabytki na Ziemi Lubuskiej. Kościoły poewangelickie w świetle wybranych akt PWRN w Zielonej Górze, Wydział ds. Wyznań*

Robert Skobelski, *Wpływ drugiego kryzysu berlińskiego na stanowisko mocarstw zachodnich wobec kwestii uznania polskiej granicy na Odrze i Nysie Łużyckiej (w świetle poglądów władz PRL)*

Recenzje i artykuły recenzyjne

Petr Kozák, *Zrod stavovského Hlohovska*, Opava 2008, ss. 394 (Joanna Karczewska)

Ireneusz Wojewódzki, *Kazimierz Sosnkowski podczas II wojny światowej. Książę niezłomny czy Hamlet w mundurze?*, Warszawa 2009, ss. 631 (Radosław Domke)

Stan wojenny na Ziemi Lubuskiej, red. nauk. Cz. Osękowski, R. Skobelski, Zielona Góra 2009, ss. 275 (Radosław Domke)

Gra o Arktykę: rozdział wstępny. Krzysztof Kubiak, Interesy i spory państw w Arktyce, Wydawnictwo Naukowe Dolnośląskiej Szkoły Wyższej, Wrocław 2009, ss. 209 (Robert Potocki, Ryszard Kessler)

Fundusze Europejskie a innowacyjność polskiej gospodarki, red. Jerzy Babiak, Warszawa 2008, ss. 288 (Edward Jakubowski)

Eunika Baron-Polańczyk, Chmura czy silos? Nauczyciele wobec nowych trendów ICT, s. 368, B5, oprawa broszurowa, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2011, 49,00 zł

W czasach kreowania nowego porządku społecznego, kulturowego, politycznego i ekonomicznego nie sposób pominąć problemów związanych z projektowaniem nowego tału edukacyjnego. Zrozumienie roli współczesnej oświaty i jej socjotechnicznych możliwości jest na tyle istotne, że oczekując na jakiegokolwiek efekty edukacyjne, trzeba koniecznie brać pod uwagę to, iż w dobie obecnej zanika praktycznie jednolity model szkoły oraz wiele dotychczas popularnych form w tradycyjnie przyjętym trybie kształcenia. Pojawiają się liczne, zupełnie nowe i odmienne, wzorce nauczania-uczenia się, przynoszące zróżnicowane wyniki kształcenia. Podkreśla się, że edukacja ma sprzyjać przede wszystkim rozwojowi jednostki uczestniczącej w oświacie, a naczelnym jej celem ma być poszukiwanie najlepszych form pomocy w uczeniu się poszczególnych jednostek. Jedną z takich form wspomagających proces kształcenia, samokształcenia i samouctwa należy upatrywać w niestannie rozwijającej się Information and Communication Technology (ICT). Rozwój telekomunikacji, sieci komputerowych, technik multimedialnych i WWW oraz kognitywnej psychologii otworzyły całkowicie nową drogę nauczania i uczenia się.

[Fragment]

Praca dotyczy jednego z bardziej „gorących” miejsc współczesnej sytuacji edukacyjnej. Problem przygotowania nauczycieli do opartej na krytycznym namyśle współkreatywności, bo z zastosowaniem tzw. nowych mediów, światów uczenia się dzieci i młodzieży, nie jest często prezentowany w formie monograficznej, w oparciu o tak szerokie badania empiryczne. Ich wyniki [...] mogą okazać się ważne dla tzw. decydentów oświatowych.

[Z recenzji prof. B.D. Gołębnika]

Agnieszka Lobodzic, Black Theological Intra-racial Conflicts in the Novels of Toni Morrison, s. 140, B5, oprawa broszurowa, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2012, 29,00 zł

Dr. Lobodzic has produced an excellent work. It is interdisciplinary, quite complex, theoretical, accessibly written, and steeped in a deep grasp of a wide range of books and articles. An additional impressive characteristic of her writing is her profound grasp of the inner nuance and

refined texture of black American and USA cultures. Such an accomplishment would be challenging even for a “native” scholar. Yet, it is striking how skillfully she succeeds, even though her primary social location is Poland. Moreover, her methodical and deep interrogation of the particularity of African American experiences (in black theology, womanist theology, black literary criticism, and Toni Morrison’s novels) has implications for a larger conversation for America and, indeed, for western culture. Finally, she could have simply stayed at the level of deconstruction. That is to say, she could have left us with her engaging and artful unpacking of the adverse social and personal structures within African American religion and literature. Such a book would have made a contribution. But, instead, she offers the reader an array of scholarly solutions to the problematics elaborated on throughout her text. Dr. Lobodzic’s goal is an inquiry into intra-racial conflicts in Toni Morrison’s fiction. To reach this aim, she yokes together the disciplines of black theology and black literary criticism. In her critical argument, these are natural analytic partners. Both carry out hermeneutical practices of black cultural expressions. Black theology interprets black religion; black literary criticism interprets black literature. Both investigate the black community and black folk culture. Both pursue the traces of liberation in African American life. And these common concerns of both disciplines are mirrored in Toni Morrison’s novels. A reader will find that this is a tight thesis substantiated by a convincing rationale. Dr. Lobodzic’s text is quite scientific. (1) She employs theoretical contributions from a host of disciplines. We discover insights from historians, sociologists, black theologians, psychologists/psychiatrists, religious studies authors, womanist theologians, literary critics, and, to a certain degree, political scientists. (2) The scientific value of her work is further enhanced by the objective and rational approach she takes in studying her subject matter. (3) This theoretical approach is deepened by her multi-sided look at her project. (4) Scientifically speaking, she weighs the pros and cons and competing oppositional perspectives on a topic. And (5) she takes the reader seriously by offering an abundance of evidence for her thesis. [...] In conclusion, by deploying black theology and Toni Morrison’s work, perhaps one of Dr. Lobodzic’s major accomplishments is that she broaches a discourse crossing cultures, communities, countries, and continents: How does one take seriously the self, the family, and the broader community?

[Review of Agnieszka Lobodzic’s Black Theological Intra-racial Conflicts in the Novels of Toni Morrison. By Dwight N. Hopkins, Professor of Theology, University of Chicago Divinity School.]

Anitta Maksymowicz, Emigracja z pogranicza Brandenburgii, Śląska i Wielkopolski do Australii Południowej w latach 1838-1914, s. 388, B5, oprawa twarda, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2011, 33,00 zł

Idea niniejszej książki jest możliwie szczegółowe wyjaśnienie, na czym polegał fenomen tej emigracji i omówienie znaczenia osadników, którzy przenieśli do Australii Południowej swoją religię, tradycje, język, przez długi czas zachowując własną tożsamość i odrębność kulturową na Antypodach. Praca ma za zadanie znacząco poszerzyć stan wiedzy na temat emigracji z obszaru pogranicza brandenbursko-śląsko-wielkopolskiego do Australii o oryginalne badania autorki, ukazujące problem w nowym, całościowym ujęciu, w określonym kontekście terytorialnym. [...] Migracja łańcuchowa często rozpoczyna się wyjazdem jednego członka grupy, który przesyła pieniądze lub opłaca podróż kolejnym jej członkom oraz pomaga w osiedleniu się w nowym miejscu. Bywa również, jak w wypadku

osadników ze Środkowego Nadodrza, że wyjeżdżały całe grupy, których poszczególni członkowie sprowadzali w kolejnych latach swoich bliskich. [...] Emigranci wykorzystywali wynajęte statki odrzańskie tzw. odrzaki (Oderkähne). Podróż rzeczna była dla większości emigrantów doświadczeniem nowym i mimo że stanowiła przyjemność, nie była pozbawiona obaw - luteranie udawali się na zasiedlany przez Europejczyków kontynent i mieli być jednymi z pierwszych osadników. Podczas trwającej dwa-trzy tygodnie drogi, barki zatrzymywały się w kilku miejscowościach, by zabrać kolejnych podróżnych - w Krośnie czy we Frankfurcie. W czasie podróży luteranie odprawiali nabożeństwa, śpiewali psalmy i pieśni.

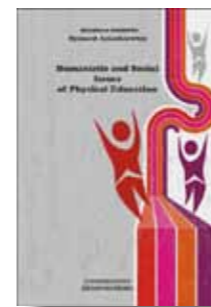

Ontogeneza i promocja zdrowia w aspekcie medycyny, antropologii i wychowania fizycznego, red. Józef Tatarczuk, Ryszard Asienkiewicz, Ewa Skorupka, s. 676, B5, oprawa broszurowa, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2011, 39,00 zł

Monografia poświęcona jest 110. rocznicy urodzin Prof. Michała Ćwirko-Godyckiego - antropologa, inicjatora pierwszych badań ontogenetycznych populacji dzieci i młodzieży Ziemi Lubuskiej realizowanych w latach 1947-1950, a także 80. rocznicy urodzin Jego ucznia Prof. Zbigniewa Drozdowskiego. Z prezentowaną publikacją łączymy również rocznicę dziesięciolecia działalności naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej Katedry Wychowania Fizycznego Uniwersytetu Zielonogórskiego w latach 1999-2009.

Problematyka dotycząca ontogenezy człowieka i promocji zdrowia stanowi obecnie przedmiot zainteresowania badaczy różnych środowisk naukowych. Interdyscyplinarność tych zagadnień powoduje konieczność wymiany poglądów i współpracy przedstawicieli często odległych dyscyplin. Przedstawiona monografia jest odpowiedzią na zapotrzebowanie środowiska naukowego Zielonej Góry dotyczącej wymiany poglądów oraz prezentacji wyników badań auksologicznych (indywidualnych i zespołowych) prowadzonych w ośrodkach naukowych i uczelniach. Autorami zamieszczonych tu prac są lekarze, antropolodzy, biolodzy, nauczyciele wychowania fizycznego, pedagogi, psychologowie, trenerzy skupiający się w swoich obszarach działalności (teoretycznej i praktycznej) na zagadnieniach monitorowania rozwoju biologicznego i promocji zdrowia populacji dzieci, młodzieży i dorosłych. Atrakcyjność monografii dla potencjalnych odbiorców zwiększają występujące publikacje autorów zagranicznych z Rosji, Republiki Czeskiej i Republiki Białoruś. Dokonujące się w Polsce dynamiczne zmiany społeczno-ekonomiczne niosą za sobą nie tylko nowe wyzwania i możliwości, ale także zagrożenia zdrowotne ludności. Stąd też niezbędna jest naukowa obserwacja i racjonalna prognoza dla przedstawicieli administracji państwowej.

Przedstawiona monografia, to zbiór rozdziałów zawartych w trzech częściach: *Uwarunkowania rozwoju biologicznego i motorycznego w różnych okresach ontogenezy, Humanistyczno-społeczne problemy wychowania fizycznego i Postępowanie korekcyjno-kompensacyjne w zaburzeniach rozwoju ontogenetycznego*. W każdej z tych części znaleźć można zarówno teksty oryginalne, nowatorskie, teksty oparte na badaniach prowadzonych nieraz rzadko stosowanymi metodami, wskazujące na dylematy natury metodologicznej, jak też teksty systematyzujące znaną już wiedzę. Mamy nadzieję, że zamieszczone w monografii prace będą inspiracją do stawiania nowych pytań problemowych związanych z uwarunkowaniami rozwoju biologicznego człowieka, ochroną i promocją zdrowia.

Humanistic and Social Issues of Physical Education, red. Ryszard Asienkiewicz, s. 142, B5, oprawa broszurowa, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2011, 25,00 zł

Zgodnie z etymologią terminu „antropologia”, właściwym przedmiotem tej dyscypliny jest człowiek w jego wszystkich aspektach: społecznym, kulturowym, psychologicznym i fizycznym. Obszary badawcze antropologii dotyczą nie tylko różnorodności, ale przede wszystkim odmienności, różnorodności człowieka, form jego życia i związków między

nimi. Szczęólnego znaczenia nabierają badania związane z antropologią pedagogiczną, zajmującą się biologicznymi, kulturowymi i społecznymi aspektami edukacji i wychowania. Jej głównym celem jest transmisja kulturowa w przestrzeni kulturowej człowieka w aspekcie kształcenia (nauczania, edukacji i wychowania), rozwój osobowości, łączność jednostek i grup z kulturą - inkulturacja (edukacja w zakresie wyboru świata idei, wartości, świadomości społecznej, obrzędowości). Jej przedmiotem jest człowiek widziany jako istota zdolna do bycia wychowywanym i kształconym oraz potrzebującym wychowania i kształcenia (edukacji).

Wychowanie fizyczne jako jedna ze składowych kultury fizycznej, ukierunkowane jest na kształtowanie i podtrzymywanie wysokiej sprawności fizycznej w jej osobniczym i populacyjnym ujęciu. Przechodząc (jako podstawową formę wychowania fizycznego) wpływa na procesy biologiczne, przyczyniając się do podtrzymywania i kształtowania zdrowia społeczeństwa. Szczególne znaczenie ma wychowanie fizyczne w okresie progresywnego rozwoju dzieci i młodzieży, przygotowując młode pokolenie do pełnienia w przyszłości nowych funkcji i ról społecznych.

Zawarte w prezentowanej monografii rozdziały, to teksty oryginalne, oparte na badaniach indywidualnych i zespołowych ukazujące szeroki zasięg zainteresowań wyrażający się w całościowym spojrzeniu na człowieka.

Mam nadzieję, że zamieszczone w monografii prace będą inspiracją do podejmowania nowych badań auksologicznych w różnych środowiskach związanych z ochroną i promocją zdrowia.

Conditions for Biological and Motor Development in Various Periods of Ontogenesis, red. Józef Tatarczuk, s. 168, B5, oprawa broszurowa, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2011, 25,00 zł

W ostatnim stuleciu obserwujemy nagromadzenie dużej ilości nowej wiedzy w zakresie nauk medycznych, antropologii, antropomotoryki itp. To spowodowało nie tylko znaczące zwiększenie możliwości diagnozowania, ale jednocześnie przyczyniło się do wytonienia nowych problemów i zadań jakie stoją przed współczesną nauką.

Rozwój cywilizacyjny, a szczególnie rozwój różnych technik, uwalnia człowieka od dużego wysiłku fizycznego, zmieniając w zasadniczy sposób środowisko bytowania, a także samego siebie. Współczesny człowiek często zapomina, że jego organizm zaprogramowany został na aktywny styl życia i na przekór swoim potrzebom prowadzi siedzący tryb życia.

Związane z tym problemy otyłości, szczególnie dzieci i młodzieży, jako epidemii XXI wieku poruszają w swym opracowaniu L. Cymek i wspł. Kolejne artykuły omawiają badania longitudinalne rozwoju biologicznego dzieci i młodzieży w Polsce (R. Asienkiewicz), a także zjawisko trendu sekularnego w odniesieniu do dzieci i młodzieży zamieszkałej w okolicach Moskwy (M. Negasheva). W kolejnych pracach R. Janiszewska omawia znaczenie długości okresu płodowego dla adaptacji do życia dzieci tuż po urodzeniu i przez pierwsze dwa lata, a M. Kowal i wspł. ustosunkowują się do problemu wpływu wykształcenia rodziców na rozwój biologiczny dzieci od 3 do 9 lat. Celem pracy R. Podstawskiego i wspł. była próba określenia poziomu zdolności siłowych z uwzględnieniem wieku i płci wśród klas 1-3. Z kolei A. Wandycz i wspł. przedstawiają skutki zachwiania biologicznego rytmu dobowego zakłócanego pracą dwuzmianową.

Przekrojowy i mocno zróżnicowany charakter powyższych opracowań przybliży różnorodne aspekty omawianej problematyki i stanowi niewątpliwie jego zaletę - gorąco zachęcam do lektury.

Corrective and Compensating Procedure in Ontogenetic Development Disorders, red. Ewa Skorupka, s. 156, B5, oprawa broszurowa, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2011, 25,00 zł

Przedkładana Państwu książka stanowi wartościową pozycję naukową podejmującą z różnej perspektywy problematykę zaburzeń postawy ciała i zmian bólowych kręgosłupa na różnych etapach ontogenezy

człowieka. W monografii przedstawiono opracowania dotyczące wpływu otyłości, aktywności sportowej, czy stylu życia, w którym dominują statyczne obciążenia narządu ruchu na postawę ciała i stan zdrowia dzieci i dorosłych. Interesujące są rozdziały poruszające tematykę znaczenia cech osobowości w procesie powstawania, usprawniania i leczenia schorzeń narządu ruchu zaliczanych do chorób psychosomatycznych. Wartościowe są opracowania oceny postawy ciała dzieci i młodzieży, które uwypuklają potrzebę poszukiwania skuteczniejszych a przy tym prostych i nieinwazyjnych sposobów badania postawy. Autorzy zamieszczonych prac wpisują się w nurt badań postrzegających postawę ciała wielopłaszczyznowo, tak z biologicznego, jaki i psychospołecznego punktu widzenia.

» Sławomir Kufel, *Wprowadzenie do literaturoznawstwa kognitywnego*, s. 246, B5, oprawa broszurowa, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2011, 44,00 zł

Niniejsze rozważania wynikają z przekonania, że może i w istocie mózgu (a właściwie umysłu, ale to znajdzie swe rozwinięcie w dalszych partiach pracy) poznać w zupełności nie jesteśmy w stanie, ale jego wytwory - już tak. Język, a w dalszej kolejności literatura są takimi wytworami,

toteż ich nieustanne badanie wydaje się jak najbardziej zasadne. Kolejne rozdziały właśnie temu procesowi będą poświęcone. W ten sposób, mam nadzieję, uda się przedstawić neurobiologiczne, antropologiczne i filozoficzne motywacje istnienia procesu literackiego, respektującego podstawowe założenia kognitywizmu. Dlatego też przedstawiona na ostatnich stronach pracy teoria jest w pełni zrozumiała dopiero w świetle wcześniejszych, interdyscyplinarnych rozważań. Oczywiście dla psychologów, antropologów czy neurobiologów nie będą one zaskoczeniem, jednak w badaniach nad literaturą do takiego spektrum wiedzy raczej nie sięgano.

[...] Tytuł niniejszej pracy zawiera w sobie określenie „kognitywizm”. Stało się tak dlatego, że jest to w tej chwili propozycja najbardziej inspirująca i twórcza. Pragnę jednak podkreślić, że nie wpisuję się w kognitywizm bez zastrzeżeń - przeciwnie, wiele z rozwiązań zaproponowanych w książce to w istocie redefinicje dotychczas obowiązujących założeń. Ponadto, każde wprowadzenie ma funkcję propedeutyczną, raczej proponuje sposoby postępowania, niż przesądza o nich. Czy droga to właściwa, Czytelnik zechce osądzić.

» Daniel Fic, *Problemy zarządzania w samorządzie terytorialnym. Aspekty instytucjonalizacji poza schematem*, s. 426, B5, oprawa twarda, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2011, 65,00 zł

W pierwszej części opracowania (Geneza samorządu i powstawanie społeczeństwa obywatelskiego - rozdziały 1 i 2) przedstawiono pojęcie, istotę i systemowy model zarządzania w samorządzie terytorialnym oraz wybrane elementy samorządu terytorialnego

z historii rozwoju naszej cywilizacji, z eksponowaniem podziałów terytorialnych (traktując terytorium i stabilność terytorialną jako najważniejszy wymiar powstawania autonomii terytorialno-politycznej).

W drugiej części (Ewolucja samorządu terytorialnego w Rosji, Niemczech, Szwajcarii oraz w Polsce w XX wieku - rozdziały 3 i 4) przedstawiono problemy rozwoju samorządu terytorialnego w Rosji, Niemczech i Szwajcarii oraz scharakteryzowano formy organizacji samorządu terytorialnego w odradzającej się Rzeczypospolitej po 1918 roku, a także reformy terytorialno-administracyjne w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w okresie 1945-1990 oraz problemy tworzenia samorządu terytorialnego po 1989 roku, w III Rzeczypospolitej (gdzie wyróżniono trzy etapy jego rozwoju: etap pierwszy, gminny: 1990-1998, etap drugi: 1999-2004, etap trzeci po wejściu Polski do Unii Europejskiej).

Trzecia część (Próba diagnozy - rozdziały 5 i 6) poświęcona jest charakterystyce samorządu terytorialnego w województwie lubuskim (zawiera przykłady instytucjonalizacji przedsięwzięć realizowanych przez samorządy terytorialne województwa bądź z ich udziałem), a także dylematom związanym z zarządzaniem w regionie. W części tej przedstawiono także wybrane spojrzenia, koncepcje, podejścia, schematy wykorzystywane w zarządzaniu publicznym lub proponowane do wykorzystania, ze szczególnym uwzględnieniem problematyki samorządu terytorialnego w warunkach globalizacji i nowych technologii informacyjnych.

» Ewa Skorek, *Psychological and social problems of children with stuttering. The role of speech therapists in integrative therapy*, s. 158, B5, oprawa twarda, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2011, 49,00 zł

This publication deals with:

- the synthesis of theoretical considerations concerning stuttering. Yet, the author's intention is to present the complexity and the specific nature of the phenomenon in the context of its psycho-social aftermath rather than organize the findings

of the exhaustive research on the essence of stuttering and present it in the manner of a handbook (chapter 1);

- methodological problems of author's own research (chapter 2);
- the results of the author's own research on peer relations in stuttering primary school children, comprising the following: their peer relations (chapter 3), their social position in the structure of school forms (chapter 4), emotional acceptance of children with stuttering by their peers (chapter 5), the characteristics ascribed to the children by their classmates (chapter 6), life quality in children with stutter (chapter 7);

- research findings related to the participation of speech therapists in the integrative therapy of children with stuttering (chapter 8);
- the characteristics of psychological, social and educational problems of children with stuttering (chapter 9), as well as a proposal of an extensive therapy program for improving the quality of their lives (chapter 10);
- summary and conclusions.

The monograph is accompanied by an appendix with the names of famous people who stutter or stuttered in childhood; among the 273 names there are both living people as well as historical figures.

The monograph has been written with the intent of presenting the intricate psycho-social situation of children with stuttering, which tends to go unnoticed in the everyday speech therapy practice, in the course of which therapists mainly focus on the improvement of fluency. It is also meant to indicate the role of therapists so that they are not only involved in the eradication of speech problems, but also in the treatment of the accompanying psycho-social, social and educational aftermath.

Zebrała Ewa Popitka
Oficyna Wydawnicza

MARIAN SZPAKOWSKI,
„Kompozycja”
około 1964,
linoryt barwny,
papier 67 x 95 cm,
ze zbiorów
Muzeum Ziemi Lubuskiej,
fot. Marek Laliko

KLEM FELCHNEROWSKI,
Figury B/65,
1985,
drzeworyt,
papier, format 70 x 50,
ze zbiorów
Muzeum Ziemi Lubuskiej,
fot. Marek Laliko

Czas jest najlepszym lekarstwem na smutek, a wspomnień nikt nam nie odbierze, zawsze będą z nami.

Ewie Witkowskiej

wyrazy głębokiego współczucia i słowa otuchy z powodu śmierci Taty

składają koleżanki i koledzy z Pionu Prorektora ds. Rozwoju

Dobre Konto

KONTO ZA MNIEJ NIŻ ZERO

Dobre Konto szanuje Twoje pieniądze. To zero opłat za podstawowe usługi oraz zwrot 3% wydatków dokonanych kartą do konta w supermarketach i sklepach spożywczych oraz na stacjach benzynowych – aż do 50 zł co miesiąc.

0 zł za prowadzenie konta

0 zł za przelewy internetowe

0 zł za kartę do konta

0 zł za wypłaty ze wszystkich bankomatów w Polsce

zwrot do

50 zł

co miesiąc

Koszty prowadzenia konta wynoszą mniej niż zero, jeżeli Klient korzysta tylko z wymienionych na planie bezpłatnych usług oraz zwrotu 3% wydatków na zakupy. Wszystkie korzyści są dostępne w przypadku min. 1000 zł wpływów miesięcznych na konto i min. 1 w miesiącu płatności kartą do konta. Do karty dołączony jest opcjonalny pakiet ubezpieczeń za 2,99 zł miesięcznie. Szczegóły oferty, w tym sposób identyfikowania punktów, w których płatności kartą są objęte zwrotem, zostały zawarte w Cenniku usług oraz Regulaminie dostępnych w oddziałach Banku oraz na www.bankmillennium.pl.

Millennium
bank

Inspiruje nas życie